میکروفیلم تهیه شد
محمدعلی رمضانی

کتابخانه آستانقدس
۱۳۸۳/۵/۲۶

اسم کتاب نجات الحافظین فارسی

مصنف
مؤلف ملا نوروزعلی بسطامی

خطی
چاپی نسخ ۱۵ سطری عناوین بسرخی کاغذ فرنگی جلد تیماج مشکی

سال چاپ یا تحریر سده ۱۳ عدد اوراق ۸۳

جزء کتب ادعیه و مزار شماره خصوصی

شماره عمومی ۱۲۹۳۴ شماره قبض

واقف حسین کی التوال تاریخ وقف آبان ۱۳۴۸

طول ۱۷ عرض ۱۰/۵ شماره صفحات

کتابخانه حسینیه ارشاد
شماره دفتر ۳۸
تاریخ

در روز بازار ... در مصباح الشریعه مرقوم است
لان تحته نیران البلاء باد المحنة انوار النعمة
وتحت انوار النعمة نیران البلاء والمحنة

وقف کتابخانه آستان قدس رضوی (ع)
اهدائی بنام شادروان حسین کی استوان

و هر ذاکر و واعظ و چاوشی که از ذکر احادیث این نسخه شریفه
خروشی براورد و مردم را بزیارت انزیر دعوة نماید یقین است
که در یوم المحشر قائد اهل بهشت خواهد بود و چنانچه در دار دنیا
خلایق را به بهشت حقیقی که مرقد منور معطر انزیر داشت میکشاند
همچنین در دار عقبی ایشان را بجنة الفردوس که از نور و شعاع ان
سرور خلق شده است میرسانند سیما عالیحضرت سالک مسالک
طریقت و ارشاد و عارف معارف حقیقت و سداد باده نوش
جام وحدت و سرمست صهبای ارادت و راهنمای طریق سعادت
مرشد کامل و عارف باذل درویش کامل واقعی و قایم مقام نشئه
حاقی نایب مناب جنید بغدادی بلبل بوستان گلزار نینوا و دلیل
و راهنمای حافظ زایرین ارض کرب و بلا اعنی شیعه با اخلاص
سید الانس والجان و مجاور روضه عرش درجه حضرت ضامن
غریبان و غلام یکرنگ شاهنشاه تشنه لبان حاجی حسین
چاوش باشی صفحات خراسان حفظه الله تعالی من الافات
والحدثان زیرا که ان بزرگوار از عنفوان شباب و جوانی تا بحال
عمر خود را در زیارت ان برگزیده ربانی صرف نموده و تا اند

اکثر شیعیان اهل خراسان مکرر بر مکرر و چاوش محبان با روضه
معطر مطهر بوده و ایشان را بروضه خلد اشیان رسانیده و تا باین
زمان که سال هزار و دویست و هفتاد و دو از هجرة است سی و دو مرتبه
از مشهد مقدس سلطان خراسان بزیارت انیس انس و جان
شرفیاب گردیده و خاک راه زوار انروضه را کحل الجواهر دیدهای خود
ساخته متوقع از ان بزرگوار و اولاد و احفاد و اقربای او که باین شرافت
عظمی و عطیه کبری شرفیاب شده و میشوند چنانم که در وقت
دعوة ایشان خلایق را بدشت کربلا و در عرض راه و زمان اقامه
ایشان در زمین نینوا و اوان رجوع ایشان بمشهد حضرت رضا روحی
و روح العالمین له الفدا شیعیان و محبان از ذکر فضایل و مناقب
زیارت ایشان شاخ بعد جزا شیرین کام نمایند و بسلسله کمند
محبت زیارت انروضه و نظر فیض منظر انفخر البشر ایشان را مجذوب
حسینی سازند این عاصی مذنب را از جمله سگان قافله زایرین
محسوب نموده بدعای خیر یاد آوری نمایند و مشتمل نمودم بر یک
مقدمه و هشت باب **مقدمه** بدانکه علمای اعلام اختلاف نموده
اند در اینکه ایا زیارت انروضه واجبست یا مستحب انچه از عنوان
جمعی

علمای اعلام رضوان الله علیهم اجمعین اختلاف فرموده اند
در اینکه ایا زیارت انروضه واجبست یا مستحب انچه از
جمعی محدثین از علما ظاهر میشود میل بوجوب بلکه بلکه از جمعی صریح
وجوبست مثل صدوق چنانچه در ریاض الشهاده او نقل نموده و
مجلسیین چنانچه مرحوم سید عبدالله شبر اعلی الله مقامه در کتاب
جامع الاحکام از ان دو بزرگوار نقل نموده و مایلین بوجوب زیارت
ان بزرگوار بسیارند مثل جعفر بن قولویه قمی در کامل الزیارة مکانی
که عنوان بابی را چنین قرار داده که باب ان زیارة الحسین فرض
و عهد لازم له و لجمیع الائمة علی کل مؤمن و شیخ حر عاملی در
وسایل مکانیکه عنوان بابی را نیز چنین قرار داده باب وجوب
زیارة الحسین و الائمة علی شیعتهم کفایة و غیر این دو بزرگوار از
نقله اخبار زیرا که قاعده محدثین ثلث متقدمین و متاخرین
و غالب نقله اخبار و محدثین اینست که چون عنوان بابی را
ذکر فرمودند و اخبار ان باب را بتمامه نقل فرمودند در ابواب
متعرض حمل و جمع ان اخبار نشدند انچه از عنوان ظاهر میشود
فتوی و مذهب ایشان خواهد بود و این بر متتبع در اخبار
پوشیده نیست و همچنین صاحب حدایق فرموده که و الاخبار
فی فضل زیارته مستفیضة و الظاهر من کثیر منها الوجوب و الیه

بعمل کلام بعض اصحابنا ولیس بذلک البعید علامه مجلسی ره در
تحفة الزائر فرموده است و بحسب احادیث وجوب زیارت آنحضرت
در عمری یکمرتبه نهایت قوت دارد و شیعه که بر این تاکیدات و تهدیدات
مطلع شوند و با قدرت ترک نمایند در غایت ضعف ایمان خواهند
بود و احوط آنست که در زیارت آنحضرت و حضرت رسول بلکه هر
امامی در مرتبه اول بقصد سنت نکند بلکه بقصد قربت تنها
بعمل آورد مادامی اخباریکه دلالت دارد بر اینکه زیارت آنحضرت
واجبست بسیار است از انجمله حدیثی است که در کامل الزیاره
و وسایل از امام محمد باقر ع روایت شده که آنحضرت فرمودند مروا
شیعتنا بزیارة قبر الحسین فان اتیانه مفترض علی کل مؤمن یقر
للحسین ع بزیارت قبر الحسین بالامامة من الله عز و جل یعنی امر کنید
شیعیان ما را بزیارت قبر امام حسین ع بدرستیکه زیارت آنحضرت
واجبست بر هر مؤمن و مؤمنه که اقرار نماید بامامت او از
جانب خداوند عالمیان و از انجمله نیز حدیثی است که در کامل
الزیاره و وسایل از جناب امام جعفر صادق ع روایت شده که فرمودند
لو ان احدکم حج دهره ثم لم یزر الحسین لکان تارکا حقا من حقوق

رسول

رسول الله لان حق رسول الله ص فریضة من الله واجبة علی کل مسلم
یعنی هرگاه یکی از شما حج نماید در جمیع روزگار خود پس بدرستیکه
زیارت ننماید قبر امام حسین را هر آینه ترک نموده است حقی از
حقوق رسول خدا را بدرستیکه حق رسول خدا ص فریضه است از جانب
خدا و واجبست بر هر مسلمانی و در کامل الزیاره بدل لفظ لان حق
رسول الله فریضة حق الحسین ع فریضة نقل نموده و از انجمله
حدیثی است که نیز در وسایل از جناب امام محمد باقر ع روایت شده که
فرمودند مروا شیعتنا بزیارة الحسین ع فان اتیانه یزید فی الرزق
و یمد فی العمر و یدفع مدافع السوء و اتیانه مفروض علی کل مؤمن
یقر للحسین ع بالامامة من الله عز و جل یعنی امر نمایید شیعیان
ما را بزیارت امام حسین بدرستیکه زیارت او زیاده مینماید روزی را
و طولانی مینماید عمر را و برطرف مینماید بدیها را و زیارت او واجب
شده است بر هر مؤمنی که اقرار نماید از برای آنحضرت بامامت
از جانب خداوند عز و جل از انجمله حدیثی است که در وسایل نیز
از حضرت صادق آل محمد روایت نموده که فرمودند زیارة الحسین بن
علی واجبة علی کل من یقر للحسین بالامامة و ترجمه این حدیث از

سابق معلوم میشود **واز انجمله** حدیثی است که در کامل الزیاره
از حضرت صادق روایت نموده که فرمودند بام سعید که تزورین
قبر الحسین قلت نعم قال یا ام سعید زوریه فان زیارته واجبة علی
الرجال والنساء یعنی ای ام سعید زیارت مینمائید شما مرقد
امام حسین را ام سعیده میگوید عرض کردم بلی فرمودند ای ام سعید
زیارت نما قبر منور انحضرت را بخصیص که زیارت انحضرت واجب است
بمردان و زنان **واز انجمله** حدیثی که بنده در وسایل از هرون بن خارجه
از حضرت صادق روایت نموده که سألته عمن ترک زیارة الحسین ع
من غیر علة فقال هذا الرجل من اهل النار یعنی هرون بن خارجه
میگوید که سؤال نمودم از حضرت صادق ع از حال کسی که ترک نماید
زیارت انحضرت را بدون عذر و علتی پس انحضرت فرمود که این شخص
از اهل جهنم است نعوذ بالله من غضبه **واز انجمله** حدیثی است
که علامه مجلسی ره در تحفة الزایر از مفرحات ابن ابی واو از حضرت
امام محمد باقر بسند صحیح روایت نموده که ان بزرگوار فرمودند
امر کنید شیعیان ما را بزیارت حسین علی بدرستیکه زیارت انحضرت
دفع مینماید خانه فرود آمدن و غرق شدن و سوخته شدن

ودرنده

ودرنده دریدن را و زیارت انحضرت فرض است برای هر که اقرار
نماید بر حسین ع بامامت از جانب خداوند عالمیان و مؤید این
قول است اخبار دیگر که از انجمله است حدیثی که در کامل الزیاره و وسایل
از حضرت امام جعفر صادق ع روایت شده در حدیث طویلی که
بعضی از انحدیث اینست که راوی حدیث میگوید عرض کردم بان
سرور که ما تقول فیمن ترک زیارته یعنی الحسین وهو یقدر علی ذلک
قال اقول انه قد عق رسول الله وعقنا واستخف بامر هو له ومن زاره
کان الله له من وراء حوائجه وکفی ما اهمه من امر دنیاه وانه لیجلب
الرزق علی العبد ویخلف علیه ما انفق ویغفر له خمسین الف سنة
ویرجع الی اهله وما علیه وزر ولا خطیئة الا وقد محیت من صحیفته
الی ان قال ویجعل له بکل درهم انفقه عشرة آلاف درهم فان الله
نظر لک وذخرها لک عنده یعنی چه میفرمائید در حق کسی که ترک
نماید زیارت امام حسین را و قادر بر زیارتشان باشد فرمودند
میگویم که او عاق رسول خدا و عاق ائمه اطهار شده است و سبک
شمرده است امری را که برای او نافع است و هر که زیارت کند ان
سرور را خداوند عالم حوایج او را متکفل گردد و کفایت مهمات

دنیای او میشماید و زیارت آنحضرت بعد از برای بنده میکشد و
زیاد میشماید و آنچه خرج میکند خدا عوض میدهد و گناهان پنجاه
ساله او را خدا میآمرزد و برمیگردد بسوی اهل خود و حال آنکه هیچ
گناهی و خطایی برای او نباشد مگر آنکه از نامه عمل او محو شده باشد
تا اینکه آنحضرت فضایل زیارت آنحضرت را بیان نمودند و فرمودند
قرار میدهد خداوند عالم بعوض هر درهمی که او خرج کرده باشد ده هزار
درهم برای او ذخیره نماید و چون محشور شود گوید باو که خداوند عالم
این عوض را برای تو ذخیره کرده که امروز برای تو برساند و از آنجمله
حدیثی است که در کامل الزیاره از ابی بکر حضرمی از جناب امام محمد باقر
روایت نموده قال سمعته یقول من اراد ان یعلم انه من اهل الجنة فیعرض
حبنا على قلبه فان قبله فهو مومن ومن کان محبا فلیرغب فی زیارة
الحسین ع فمن کان للحسین محبا زوارا عرف ما یحب لنا اهل البیت
وکان من اهل الجنة ومن لم یکن للحسین زوارا کان ناقص الایمان
یعنی ابوبکر حضرمی میگوید که شنیدم از مفخر اوایل و اواخر حضرت
امام محمد باقر که فرمودند کسیکه اراده نماید در اینکه بداند که او از
اهل بهشت است پس امتحان نماید خود را و عرض کند محبت ما اهل

بیت

بیت را بر قلب خودش پس اگر قبول محبت ما نمود پس بداند که
مؤمن است و بعد از آن از برای قبول محبت اهل بیت علامتی فرمودند
و آن اینست که کسی که بوده باشد محبت ما اهل بیت پس نشانه
آن اینست که رغبت مینماید بزیارت امام حسین ع پس کسی که بوده
باشد از برای حسین ع محب و زوار میشناسد آنچیزی که واجب
شده است از برای ما اهل بیت ع و میباشد از اهل بهشت و کسی
که نبوده باشد زوار حسین ع ناقص الایمان خواهد بود و از آنجمله
حدیثی است که هشام بن سالم از حضرت صادق ع روایت نموده که
بعضی از این حدیث اینست قال ع ما لمن ترک رغبة عنه قال الحسرة
یوم الحسرة یعنی هشام میگوید عرض کردم چه چیز است از برای کسی که
ترک نماید زیارت آنحضرت را و اعراض نماید از زیارت آنسرور فرمودند
از برای او حسرتست روز حسرت که روز قیامت باشد و از آنجمله
حدیثی است که در کتاب مذکور از علی بن میمون از حضرت صادق ع
روایت نموده که قال سمعت ابا عبدالله یقول لو ان احدکم حج الف
حجة ثم لم یأت قبر الحسین لکان قد ترک حقا من حقوق محمد ص و سئل
عن ذلک فقال حق الحسین مفروض على کل مسلم یعنی علی بن

میمون میگوید که شنیدم از حضرت صادق ع که فرمودند که بدرستی
و بتحقیق که هرگاه یکی از شما حج نماید هر ساله حج پس نرود بزیارت قبر
امام حسین ع هر آینه میباشد آن شخص که ترک نموده است حقی از حقوق
محمد ص را و سوال کرده شد از ایشان فرمودند که حق حسین واجب بر هر
مسلمانی **و از انجمله** حدیثی است که در کتاب مذکور و وسایل مروی
است از منصور بن حازم قال سمعته یقول من اتی علیه حول لم یات
قبر الحسین نقص الله من عمره حولا و لو قلت ان احدکم یموت قبل اجله
بثلثین سنة لکنت صادقا و ذلک انکم تترکون زیارته فلا تدعوها
یمد الله فی اعمارکم و یزید فی ارزاقکم و اذا ترکتم زیارته نقص الله من
اعمارکم و ارزاقکم فتنافسوا فی زیارته و لا تدعوا ذلک فان الحسین
بن علی شاهد لکم عند الله و عند رسوله و عند علی و عند فاطمة ع یعنی
منصور میگوید که شنیدم از آن بزرگوار که فرمودند کسی که بگذرد بر او
یکسال و نرود بسوی قبر حسین کم مینماید خداوند عالم از عمر او سالی
و هرگاه که بگویم یکی از شما را که میمیرد پیش از اجل خود بسی سال هر آینه راست
گفته ام و این بجهة ترک زیارت آنحضرت است پس شما آنرا ترک منمایید
زیارت آنحضرت را زیرا که طول میکشد عمر شما و زیاده میشود روزیهای شما

ری

۶

پس رغبت نمایید در زیارت آنحضرت و ترک منمایید پس بدرستیکه
حسین بن علی شاهد است از برای شما نزد خداوند عالم و نزد رسول
خدا و نزد علی بن ابیطالب و نزد فاطمه زهراء ع **و از انجمله** حدیثی است
که در کتاب مذکور و وسایل از عقبة بن مصعب از حضرت صادق ع
روایت نموده قال من لم یات قبر الحسین حتی یموت کان منتقص
الایمان منتقص الدین ان ادخل الجنة کان دون المؤمنین فیها
یعنی حضرت صادق فرمودند کسی که زیارت ننماید قبر حسین را تا
وقتیکه بمیرد ناقص الایمان مرده است و ناقص الدین و هرگاه داخل
بهشت شود پست تر از مؤمنان دیگر خواهد بود **و از انجمله**
حدیثی است که در وسایل از حنان بن سدیر از حضرت صادق روایت
نموده دفنده یعنی الحسین فلا تجفوه فانه سید الشهداء و سید
شباب اهل الجنة یعنی حنان میگوید که گفت صادق آل محمد که
زیارت نمایید او را یعنی امام حسین و جفا منمایید آنحضرت را بسبب
ترک زیارت بتحقیق که آنحضرت آقای شهیدان و آقای جوانان
اهل بهشت است **و از انجمله** حدیثی است که در کتاب مذکور
از حضرت صادق ع مرویست قال من لم یات قبر الحسین فقد حرم

جر اکثر او نقص عن عمره سنة یعنی حضرت صادق فرمودند کسی که
ترك نماید زیارت قبر حسین را پس بتحقیق که ناامید شده است خیر
بسیار او کم میشود از عمر او یکسال واز انجمله حدیثی است که در
کتاب مذکور از عبد الملك از حضرت صادق ع روایت نموده قال لا تدع
زیارة قبر الحسین بن علی ع ومر اصحابك بذلك یمد الله فی عمرك ویزید
فی رزقك ویحییك سعیدا ولا یموت الا شهیدا ویکتبك سعیدا یعنی
حضرت صادق فرمودند ترك منمائید زیارت قبر حسین بن علی را وامر
کنید اصحاب خود را بزیارت آنحضرت که طول میدهد خداوند عالم
در عمر تو وزیاد مینماید روزی ترا وزنده میگرداند ترا در حالتی
که سعید باشی ونمیمیری مگر اینکه شهید خواهی شد ومینویسد
خداوند نام ترا در دیوان سعدا واز انجمله حدیثی است که در وسایل
از محمد بن مسلم از حضرت امام محمد باقر روایت نموده قال من لم
یأت زیارة قبر الحسین من شیعتنا کان منتقص الایمان
منتقص الدین یعنی آنحضرت فرمودند کسی که از شیعیان ما ترك زیارت
قبر حسین نمود خواهد بود ناقص الایمان وناقص الدین از انجمله
حدیثی است که در کتاب مذکور از حضرت صادق روایت شده قال

من لم

7

من لم یأت قبر الحسین وهو یزعم انه لنا شیعة حتی یموت
فلیس هو لنا بشیعة وان کان من اهل الجنة فهو ضیفان
اهل الجنة یعنی حضرت صادق فرمودند کسی که ترك نماید زیارت
قبر حسین ع را تا وقتی که بمیرد وگمان نماید که او از شیعیان ما است
پس از شیعیان ما نیست وهرگاه بوده باشد از اهل بهشت
پس آن شخص میهمان اهل بهشت خواهد بود مؤلف گوید
سر اینکه تارك زیارت آنحضرت هرگاه از اهل بهشت باشد باین
معنی که از خوبان واهل مغفرت باشد وباوجود این میهمان
اهل بهشت است ودر آن دار الخلد مکان مستقری نخواهد داشت
اینست که چون نظر بحدیثی که مرحوم مجلسی در حق الیقین نقل نموده
در زمان رجعت حساب خلایق با امام حسین ع خواهد بود و
آنحضرت آنقدر پادشاهی نماید که از پیری موهای ابروهایش
بر روی دیده آنحضرت افتاده شود ونظر ببعضی اخبار خداوند عالم
بهشت عنبر سرشت را از نور مقدس حسین مظلوم ع روحی و
روح العالمین له الفدا خلق فرموده پس جمیع بهشت متعلق
بآنحضرت خواهد بود بنابرین پس کسی که باقدم صدق وارادت

مرحله پیمای طریق سعادت نشود در زمان حیوة خود و با کمال
خضوع و خشوع بروضهٔ عرش درجه آنسرور که خاک روضهٔ عرش
سریر باعث نور دیده شیدائی بهشت حاضر نشود چگونه میشود که
در روضات جنات که حسن و بها و ضیاء آن از نور معطر مطهر آن
حضرت مکان مستقر داشته باشد و از اینجا معلوم میشود بکنه
حدیث مشهوری که در روز قیامت که زائرین سید الشهداء روحی و روح
العالمین له الفداء اکر در سایه عرش خداوند عالم با آنسرور قرار کرفته اند
ایشان را در ادخال تکلیف برفتن بهشت عنبر سرشت مینمایند ایشان
از رفتن ابا و امتناع مینمایند و در جواب میکویند که لقای آنسرور
ما را خوشتر است از بهشت و حور و غلمان زیرا که بهشت و حور و غلمان
از نور حسین است یعنی حسین ع مظلوم اصل بهشت است پس چگونه
زائرین از اصل تخلف بودند و بفرع روانه شوند و جای آن دارد
که باین مقال مترنم شوند **شعر** حدیث روضه نکویم کل بهشت نبویم ❊
جمال حور نجویم دوان بسوی تو باشم ❊ می بهشت ننوشم ز دست ساقی
رضوان ❊ مرا بباده چه حاجت که مست روی تو باشم ❊ بحجبی که در آ...ند

شاهدان

وقف کتابخانهٔ آستان قدس رضوی (ع)
اهدائی مقام شادروان حسین کی استوان

شاهدان دو عالم ❊ نظر بسوی تو دارم غلام روی تو باشم ❊ امام جان
ما حسین ع مؤلف روسیاه با حال تباه بخاک پای مبارک شما عرض
مینماید ❊ در آن نفس که بمیرم در آرزوی تو باشم ❊ بدان امید دهم
جان که خاک کوی تو باشم ❊ بوقت صبح قیامت که سر ز خاک بر آرم ❊
بگفتگوی تو خیزم بجستجوی تو باشم ❊ بخوابگاه عدم کر هزار
سال بخسپم ❊ ز خواب عاقبت آکه ببوی موی تو باشم ❊ **از آنجمله**
حدیثی است که در کتاب مذکور از حنان سدیر روایت کرده است
قال کنت عند ابی جعفر فقال لی رجل من اهل الکوفة تزور الحسین ع
کل جمعة قال لا قال فی کل شهر قال لا قال ع ففی کل سنة قال لا
فقال ابو جعفر ع انک لمحروم من الخیر الحدیث یعنی حنان میکوید
که در خدمت حضرت امام محمد باقر ع بودم پس آنحضرت فرمودند
بشخصی از اهل کوفه که زیارت مینمائی تو حسین را در هر جمعه عرض
کرد نه فرمود در هر ماه عرض کرد نه حضرت فرمودند در هر سالی
زیارت مینمائی عرض کرد نه پس آنحضرت فرمودند تو محروم شده

از خبر از آنجمله حدیثی است که در کتاب مذکور و باقی کتب
اخبار از سلیمان بن خالد روایت شده است قال سمعت ابا عبد الله
یقول عجبا لاقوام یزعمون انهم شیعة لنا یقولون ان احدهم یمر به
دهر و لا یاتی قبر الحسین جفاء منه و تهاونا و عجزا و کسلا اما و الله
لو یعلم ما فیه من الفضل ما تهاون و لا کسل قلت و ما فیه من الفضل
قال فضلا کثیرا اما اول ما یصیبه ان یغفر له ما مضی من ذنوبه و یقال
له استانف العمل یعنی گفت سلیمان که شنیدم از حضرت امام جعفر
صادق که فرمودند عجب دارم از قومی که گمان میکنند که از شیعه ما
میباشند بتحقیق که میگذرد بر یکی از ایشان عمر او و زیارت نمیکند
امام حسین را از روی تهاون و سستی و تنبلی آگاه باشید قسم بخدا
که اگر بداند چه فضیلت در زیارت هست هرآینه سستی و تنبلی نکند
راوی عرض کرد چه فضیلت در زیارت آنحضرت است فرمود که فضیلت
بسیار است و اول چیزی که باو میرسد آنست که گناهان گذشته اش را
میآمرزند و میگویند عمل را از سر گیر و از آنجمله حدیثی است که علامه

مجلسی

مجلسی در تحفة الزائر روایت نموده که حضرت صادق با ابان بن
تغلب گفت که ای ابان چند گاه هست که زیارت قبر امام حسین
نکرده گفت مدتی است فرمود که سبحان الله العظیم تو از سرکردهای
شیعیانی و ترک زیارت آنحضرت میکنی هر که زیارت آنحضرت نماید
حق تعالی بنویسد از برای او بعدد هر گامی حسنه و محو کند از برای
او بهر گامی گناهی و بیامرزد گناهان گذشته و آینده او را بتحقیق
که چون آنحضرت شهید شد بر قبر آنحضرت فرود آمد هفتاد هزار ملک
ژولیده موی گردآلود و بر آنحضرت گریه و نوحه میکنند تا روز قیامت
و از این قبیل احادیث بسیار است که مشتمل بر تاکید و تحریص زیارت
آنحضرت است و مؤید این اخبار است اخباری که دلالت دارد که زیارت
آنحضرت را باید بجا آورد اگرچه در حال خوف و ترس باشد چنانچه انشاء الله
نقل آن اخبار خواهد شد بلکه نظر بآن اخبار قول بوجوب بسیار
قوت دارد نظر باینکه جمیع عبادات در حال خوف و ترس و امثال
آن ساقط میشود یا منجر به بدل میشود و در خصوص زیارت
آنحضرت فرموده اند ترک مکن و لکن چونکه اجماع منعقد است
در این اعصار بر استحباب بنا بر این حکم بوجوب مشکل است با وجود

اعراض اصحاب ایشان از اخبار بعد از احکام صحیحه این نوع تأکیدات
و تهدیدات بسیار است از قبیل غسل جمعه و نماز جماعت و امثال
آن ولیکن شیعیان و محبان هر گاه مطلع بر این تأکیدات و تهدیدات
شوند و قادر بر حضور مرقد باهر النور آنحضرت باشند و با وجود
این ترک زیارت آن بزرگوار نمایند نهایت ظلم و جفا در حق خود خواهند
نمود و چگونه امید شفاعت از آن بزرگوار خواهند داشت و چگونه
ادعای اخلاص و محبت با آن بزرگوار مینمایند با وجود اینکه روایت
ابو بکر حضرمی که سابقا گذشت از جهة مفهوم دلالت دارد که هر کس
مایل بزیارت آن بزرگوار نباشد محب اهل بیت نیست با این بسیار حیرت
میخواهد که با وجود قدرت ترک زیارت آن بزرگوار نماید و شاید سر
اینکه خداوند عالم زیارت آن بزرگوار را بر عباد واجب کرده باشد این
باشد که چون آنحضرت ع مظهر رحمت واسعه خداوند عالم میباشد
زیرا که ائمه هدی ع و سادات عالم را از نسل مبارک ایشان قرار داد
نموده و تربت منور آن بزرگوار شفای امراض و موضع قبر مطهر او را
معراج ملائکه سموات و تحت قبه آنحضرت را محل استجابت دعوات
و نظر بفوق قبه مبارک او را باعث امرزش خطیئات و زیارت

آنحضرت را

آنحضرت را سبب طول عمر و وسعت رزق و عفو سیئات و قلوب اهل
ایمان را مایل بآن شفیع عصاة نموده چنانچه فخر کائنات در حدیثی
فرموده است ان للحسین ع معرفة مکنونة فی قلوب اهل الایمان
بلکه موافق بعضی از روایات بهشت عنبر سرشت را از نور مقدس
آن بزرگوار خلق نموده و همچنین کلید شفاعت کبری را در روز قیامت
بدست مبارک آنحضرت خواهد بود چنانچه در روایتی بنظر رسید
که امت مرحومه پیغمبر ص در روز قیامت هزار صف خواهند بود
هفتصد و نود صف بشفاعت سید الشهدا داخل بهشت خواهند
شد و یکصف دیگر بشفاعت باقی ائمه و انبیا بود که اکثر مردم ترک
میکردند زیارت آن بزرگوار را چنانچه واجبات دیگر را ترک میکنند و
باین سبب موجب غضب خداوند عالم میشوند پس خداوند عالم
نخواست که بسبب سید الشهدا ع کسی را داخل جهنم کند بلکه آن بزرگوار را
مظهر رحمت واسعه خود نموده که فرا گرفته است جمیع اشیا را
در هر گاه واجب نمینمود منافات نداشت باین مرحله که مذکور شد

باب اول در بیان فضیلت زیارت آن بزرگوار است بطریق
اطلاق و اختصاص بزمانی دون زمانی ندارد و آن بر چند قسم است

نصی است که دلالت دارد بر اینکه زیارت آنحضرت را باید بجا آورد اگر چه
در حال خوف و ترس باشد و احادیث در این باب بسیار است از انجمله
حدیث صحیحی است که در کامل الزیاره و وسائل و باقی کتب اخبار سیما
تحفة الزائر مرویست از معویة بن عمار که گفت در وقتی بخدمت امام جعفر
صادق ع مشرف شدم آنحضرت مشغول نماز بودند چون فارغ شدند
شنیدم که مناجات میکردند و با پروردگار خود عرض میکردند که ای خداوندی که
مخصوص گردانیده ما را بکرامت و وعده داده ما را بشفاعت و
علوم رسالت را بما داده و ما را وارث پیغمبران گردانیده و ختم کرده
بما امتهای گذشته را و علم گذشته و آینده را بما داده و ما را مخصوص
بوصیت پیغمبر گردانیده و دلهای مردم را بسوی ما مایل گردانیده
بیامرز مرا و برادران مرا و آنها که زیارت کنند قبر حسین را الذین انفقوا
اموالهم واشخصوا ابدانهم رغبة فی برنا و رجاء لما عندک فی
صلتنا و سرورا ادخلوه علی نبیک صلواتک علیه یعنی آنچنان
اشخاصی که خرج کردند مالهای خود را و بیرون آوردند از شهرها
بدنهای خود را برای رغبت در نیکی ما و امید ثوابهای تو در
صله ما و برای شاد کردن پیغمبر تو و اجابت نمودن ایشان امر

مارا و برای خشمی که بر دشمنان داخل کرده‌اند و مراد ایشان خوش
نودی تو بوده است پس مکافات ده ایشان را از جانب ما بخوشنودی و
حفظ کن ایشان را در شب و روز و خلیفه ایشان باش در اهل و اولاد
ایشان که در وطن خود گذاشته‌اند بخلافت نیکو و رفیق ایشان باش
و دفع کن از ایشان شر هر جبار و معاند را و هر ضعیف و شدید از
خلقت را و شر شیطان جن و انس را و بده بایشان زیاده از آنچه امید
دارند از تو بعد دور شدن از وطنهای خود و اختیار کردن ایشان
ما را بر فرزندان و اهالی و خویشان خود ای خداوند ما دشمنان ما
عیب کردند بر ایشان به بیرون آمدن ایشان بزیارت ما لیکن مانع
نشد ایشان را از عزم کردن و بیرون آمدن ایشان بزیارت ما از روی
مخالفت فارحم تلک الوجوه التی غیرتها الشمس وارحم تلک الخدود
التی تقلبت علی حفرة ابی عبد الله وارحم تلک الاعین التی جرت
دموعها رحمة لنا وارحم تلک القلوب التی جزعت واحترقت لنا
وارحم الصرخة التی کانت لنا یعنی پس رحم کن آن روها را که آفتاب
متغیر گردانیده است و رحم کن گونها و رویهای ایشان را که میگردانند
دایما اند بروی قبر امام حسین ع و رحم کن آن دیدها که گریه

ایشان جاری شد برای ترحم بر ما و رحم کن آن دلها را که جزع کرده
و سوخته اند از برای مصیبت ما و رحم کن آن فغانها را که در مصیبت
ما بلند کرده اند خداوندا آن جانها و آن بدنها را بتو میسپارم
تا سیراب کنی ایشان را از حوض کوثر در روز تشنگی پس گوینده
آنحضرت با این نحو دعا میکرد در سجده پس چون فارغ شد عرض کردم
این دعا را که من از شما شنیدم اگر در حق کسی مینمود که خدا را نمی
شناخت گمان داشتم که آتش جهنم باو نرسد هرگز والله آرزو کردم
که زیارت آنحضرت کرده بودم و حج نکرده بودم حضرت فرمودند که چه بسیار
نزدیکی تو باو پس چه مانع است ترا ای معاویه از زیارت ترک
زیارت آنحضرت مکن گفتم فدای تو شوم نمیدانستم که اینقدر فضیلت دارد
فرمود که ای معاویه آنها که برای زیارت کنندگان آنحضرت دعا میکنند
در آسمان زیاده از آنهایند که دعا میکنند در زمین ترک مکن زیارت
آنحضرت را برای خوف از احدی که هر که از برای خوف ترک زیارت کند
آنقدر حسرت برد و آرزو کند که کاش آنقدر میماندم نزد قبر آنحضرت
که اینجا مدفون میشدم آیا دوست نمیداری که خدا به بیند ترا در
میان آنها که دعا میکنند برای ایشان رسول خدا و علی و فاطمه و

ائمه

ائمه معصومین آیا نمیخواهی که از آنها باشی که در قیامت بیایند
و بر ایشان هیچ گناهی نباشد آیا نمیخواهی که از آنها باشی که در
قیامت حضرت رسول با ایشان مصافحه میکند و از آنجمله حدیثی
است که در تحفة الزائر بسند معتبر از زراره منقول است که عرض
کردم بخدمت حضرت امام محمد باقر که چه میفرمائی در باب کسیکه
پدرت حضرت حسین ع را زیارت کند با ترس فرمود که خدا ایمن
میکند او را در روز قیامت که همه کس ترسان باشند و باستقبال
او آیند ملائکه و او را بشارت دهند و گویند مترس و اندوهناک مباش
که این روز رستگاری و فیروزی تو است و از آنجمله حدیثی است
که در کامل الزیاره و وسایل و تحفة الزائر از ابن بکیر روایت شده که
ابن بکیر میگوید که بحضرت صادق ع عرض کردم که میروم بزیارت قبر
امام حسین و دلم ترسان و هراسان است تا بر میگردم از ترس خلیفه
و اتباع و لشکر او فرمود یا ابن بکیر اما تحب ان یراک فینا خائفا
اما تعلم انه من خاف لخوفنا اظله الله فی ظل عرشه و کان یحدثه الحسین
تحت العرش وآمنه الله من فزع یوم القیمة یفزع الناس ولا
یفزع فان فزع قوته الملائکة و سکنت قلبه بالبشارة یعنی ای

ابن بکیر آیا دوست نداری که خدا ترا ببیند که از برای ما ترسانی
مگر نمیدانی که کسیکه از برای ما خایف و ترسان باشد حق تع
او را در قیامت در سایه عرش خود جای دهد و حضرت امام حسین
در زیر عرش با او سخن گوید و او را ایمن گرداند خدا تعالی از
ترسهای روز قیامت مردم ترسند و او نترسد و اگر ترسد ملئکه
او را بشارت دهند و ترسش را زایل گردانند و از انجمله حدیثی
است که در وسایل و کامل الزیاره از زراره بن اعین مرویست
قال قلت لابی جعفر ع ما تقول فیمن زار اباک علی خوف قال یؤمنه
الله یوم الفزع الاکبر و تلقاه الملئکه بالبشاره و یقال له لا تخف
ولا تحزن هذا یومک الذی فیه سرورک یعنی زراره میگوید که
من عرض کردم بامام محمد باقر که چه میفرمایند در خصوص کسیکه
زیارت نماید پدر بزرگوار شما امام حسین را در حال خوف فرمودند
که ایمن میگرداند او را خداوند عالم در روز فزع اکبر که روز قیامت
است و ملاقات نمایند او را ملئکه و بشارت دهند او را و گویند
مترس و اندوهناک مشو این روزی است که خداوند عالم ترا
در این روز رستگار نموده و از انجمله حدیثی است که در وسایل

از محمد بن مسلم

از محمد بن مسلم روایت شده در حدیث طویلی که مضمون بعضی
از آن حدیث اینست قال لی هل تاتی قبر الحسین ع قلت نعم علی خوف
و وجل فقال ما کان من هذا اشد فالثواب فیه علی قدر الخوف
و من خاف فی اتیانه امن الله روعته یوم یقوم الناس لرب العالمین
و انصرف بالمغفرة و سلمت علیه الملئکه و زاره النبی ص و انقلب
بنعمة من الله و فضل لم یمسسهم سوء و اتبع رضوان الله الحدیث
یعنی محمد بن مسلم میگوید که حضرت امام جعفر صادق بمن فرمودند
که آیا میروی بزیارت قبر امام حسین عرض نمودم که بلی میروم لکن
با خوف و ترس میباشم فرمودند که هر چه بوده باشد از این شدید
تر پس ثواب در آن بقدر خوف است و کسیکه در زیارت آنحضرت
بترسد ایمن گرداند خداوند عالم ترس او را در روزیکه بر میخیزند مردم
که روز قیامت و بر میگردد از زیارت آنحضرت با آمرزش و رحمت
میفرستند ملئکه بر او و زیارت میکند او را پیغمبر ص و منقلب میشود بفضل
و رحمت و نعمتی از جانب خداوند عالم و نمیرسد ایشان را بدی و
پیروی مینماید خوشنودی خداوند عالم را و از این قبیل احادیث بسیار
است که دلالت دارد که با وجود خوف و ترس ترک زیارت آنسرور

نباید نمود و شاید مراد این باشد که خوفهای سهل که مبتنی بر
احتمالات بعیده باشد یا خوف منافع دنیویه یا فوت مالی یا
ضرر سهلی از خفی و اهانتی از این گونه چیزها را نباید مانع نمود
چنانچه علامه مجلسی حمل برین نموده و تتمی است که در بیان جواز تاخیر
زیارت آنحضرت باینطریق که تا چند مدت از برای فقیر و غنی جایز
است تاخیر زیارت آنسرور و احادیث نیز درین باب بسیار است
وازانجمله حدیثی است که شیخ طوسی در کتاب تهذیب الاحکام
از جناب امام جعفر صادق ع روایت نموده قال حق علی الغنی ان
یاتی قبر الحسین بن علی ع فی السنة مرتین وحق علی الفقیر ان یاتی
فی السنة مرة یعنی حضرت صادق فرمودند که حق و لازم است بر مالدار آنکه
زیارت نماید قبر حسین بن علی را در سالی دو مرتبه و حق و لازم بر
فقیر اینکه زیارت نماید آنسرور را در سالی یکمرتبه و در کامل الزیاره
نیز همین قسم مسطور است وازانجمله وازانجمله حدیثی که در
تهذیب الاحکام از ابو الجارود روایت شده که میگوید که مختصر
اول و آخر حضرت امام محمد باقر فرمودند که چه مقدار فاصله است
میان تو و میان قبر امام حسین ع عرض کردم که یکروز چیزی علاوه

بزن

قبرین فرمودند که هرگاه بوده باشد منزل ما مثل آن تقدیر که
منزل شما واقع است هر آینه آنمکان را محل هجرة خود قرار میدادیم
وازانجمله حدیثی است که در کتاب مذکور از حضرت امام رضا ع روایت
نموده قال من اتی قبر الحسین ع فی السنة ثلث مرات امن من الفقر یعنی
حضرت فرمودند کسیکه زیارت کند قبر امام حسین را در سالی سه مرتبه
ایمن میشود از فقر و پریشانی وازانجمله حدیثی است که در کتاب مذکور
از داود بن فرقد روایت نموده قال قلت لابی عبد الله ع ما لمن زار
الحسین فی کل شهر من الثواب قال له من الثواب ثواب مائة الف
شهید من شهداء بدر یعنی داود بن فرقد میگوید عرض کردم
بجناب امام جعفر صادق ع چه ثواب است از برای کسیکه زیارت
کند امام حسین ع را در هر ماهی فرمودند از برای اوست ثواب
صد هزار شهید از شهدای بدر وازانجمله حدیثی است که در کامل
الزیاره از حضرت صادق روایت شده که آنسرور به علی بن میمون
تذکر فرمودند که یا علی شنیده ام که جمعی از شیعیان هستند که
یکسال و دو سال میگذرند بر ایشان و بزیارت امام حسین ع نمیروند
گفتم فدای تو شوم جمعی را میشناسم که چنین اند فرمودند والله

که ایشان بهرهٔ خود را خطا کرده اند از ثواب خدا میل کرده اند از
مجاورهٔ محمد مصطفی دور شده اند گفتم فدای تو شوم در هر چند
گاه زیارت آنحضرت باید کرد فرمودند اگر بتواند در هر ماه آنحضرت را
زیارت کند گفتم نمیتوانم زیرا که بدست خود کار میکنیم و کارهای
مردم در دست من است دیگر از مکان خود نمیتوانم غایب شد
فرمودند تو و هر که بدست خود کار نماید معذور است و مقصود من
کسی بود که بدست خود کار نکند از آنها که اگر هر جمعه بروند برای ایشان
آسان است و ایشان را در نزد خدا و رسول خدا روز قیامت عذری
نخواهد بود گفتم اگر شخصی را بجای خود بفرستد جایز است فرمود
بلی اما رفتن خودش ثوابش بیشتر است و نزد پروردگارش بهتر است
که خدا تو را ببیند که شبها بیداری میکشی و در روزها تعب میکشید
پس حق تعالی نظر رحمت بسوی او میکند که فردوس اعلی بر او واجب میشود
که با محمد و اهل بیت او بوده باشد پس رغبت کنید در چنین ثوابی
و از اهل آن باشید و از آنجمله حدیثی است که در کامل الزیاره و تحفة
الزائر مجلسی مرویست که از حضرت صادق ع پرسید از زیارت امام حسین ع
فرمود که در سالی یکمرتبه بروید میترسم اگر بیشتر بروید در میان مخالفان

مشهود

مشهود شوید و از آنجمله حدیثی است که در کامل الزیاره از علی بن
حمزه مرویست قال قال الرضا ع لا تجفوه یأتیه الموسر فی کل اربعة
اشهر والمعسر لا یکلف نفسه الا وسعها یعنی علی بن حمزه میگوید
که حضرت امام رضا ع فرمودند جفا مکنید شما سید الشهدا را بترک
زیارتش آنکه دولتمند است زیارت نماید آنحضرت را در هر چهار ماه یکمرتبه
و فقیر بمشقت نیندازد خود را و بهر قدر که ممکن او شود بزیارت آن
سرور مشرف شود و از آنجمله حدیثی است که در کامل الزیاره و سایر
کتب اخبار مسطور است که راوی حدیث عرض نمود بحضرت صادق ع قال لی
هل للزیارة الفریضة صلوة قال لیس له شیء مفروض قال و سألته فی کم
یوم یزار قال ما شئت یعنی از برای زیارت قبر آنحضرت نماز نیست
فرمودند نماز واجبی نیست راوی میگوید عرض کردم در چند روز
زیارت کنم آنحضرت را فرمودند آنچه بتوانی و از آنجمله حدیثی
است که در وسایل و کامل الزیاره و تحفة الزائر و سایر کتب مزار
مرویست از صفوان جمال که میگوید عرض کردم بحضرت صادق ع
که متی یأتیه زائراً ثم ینصرف حتی یعود الیه و فی کم یأتی و کم
یسع الناس ترکه قال لا یسع اکثر من شهر و اما بعید الدار ففی

کل ثلث سنین فما جاز ثلث سنین فلم یاته فقد عق رسول الله
وقطع حرمته الا من علة یعنی کسی که بباید بزیارت انحضرت رود بعد
برگردد باز در چه وقت برگردد بخدمت انحضرت در چه وقت بباید
وچه قدر اندمان انجا براستا زبرای مردم ترک زیارت انحضرت
انحضرت فرمود نمی باید بیست ترک زیارت انحضرت بیشتر از یکماه
واما کسانیکه دور اند از انحضرت پس بهر سه سال یکمرتبه بروند بزیارت
انحضرت پس هرگاه بگذرد سه سال و بزیارت انحضرت مشرف نشود
پس بتحقیق که عاق رسول خدا خواهد بود وقطع حرمت انحضرت نموده
است مگر در صورتیکه علتی داشته باشد که نتواند برود از انجمله
حدیثی است که در کتب اخبار از صفوان جمال روایت نموده قال
سالت اباعبدالله ع ونحن فی طریق المدینة ونرید مکة فقلت
له یابن رسول الله مالی اراك کئیبا حزینا منکسرا فقال لی لو تسمع
ما اسمع لشغلك عن مسئلتی قلت وما الذی تسمع قال ابتهال
الملئکة علی قتلة امیرالمؤمنین وعلی قتلة الحسین ونوح الجن علیهما
وبکاء الملئکة الذین حوله وشدة حزنهم فمن یتهنا مع هذا بطعام
وشراب ونوم قلت له فمن یاتیه زائرا ثم ینصرف حتی یعود الیه وفی

کم یوتی

وقف کتابخانه آستان قدس رضوی (ع)

کتابخانه حسینیه ارشاد

کم یوتی وکیع الناس بترکه قال اما القریب فلا اقل من شهر واما البعید
الدار ففی کل ثلث سنین فما جاز الثلث سنین فقد عق رسول الله ص
وقطع رحمه الا من علة ولو یعلم زائر الحسین ما یدخل علی رسول الله
وما یصل الیه من الفرح والی امیرالمؤمنین والی فاطمة والی الائمة والشهداء
اهل البیت وما ینقلب من دعائهم له وما له فی ذلك من الثواب فی العاجل
والاجل والمدخور له عند الله لاحب ان یکون ما ثم داره ما بقی وان زائره
لیخرج من وطنه فما یقع قدمه علی شیء الا دعا له فاذا وقعت الشمس علیه
اکلت ذنوبه کما تاکل النار الحطب وما یبقی علیه من ذنوبه شیئا ویفیض عرقه
علیه وما من ذنبه وقد رفع له من الدرجات ما لا یناله المتشحط فی
دمه فی سبیل الله ویوکل به ملك یقوم مقامه ویستغفر له حتی
یرجع الی الزیارة او یمضی ثلث سنین او یموت یعنی صفوان میگوید
که سوال نمودم از حضرت صادق ع در حالتیکه ما در راه مدینه
بودیم واراده مکه داشتیم پس عرض کردم یابن رسول الله ع
چرا شما را غمگین ودلگیر ودلشکسته میبینم فرمود اگر بشنوی انچه
من میشنوم هر اینه سوال نتوانی کرد عرض کردم که چه چیز میشنوید
فرمود که تضرع ملئکه در درگاه خدا ولعنت کردن بر قاتلان امیرالمؤمنین

و بر قاتلان امام حسین ع و نوحه کردن جنیان بر ایشان و گریه ملئکه
که در روضهٔ امام حسین اند و از بسیاری اندوه ایشان کسیکه اینها را
بشنود کی خوردن و آشامیدن و خواب کردن برو گوارا میباشد که گفتم کسی
که زیارت آنحضرت بیاید و برگردد و دیگری بیاید و برگردد زیارت آنسرور
و هر چند گاه باید رفت و چند گاه گنجایش دارد ترک نمودن زیارت آن
سرور را فرمودند که اما نزدیک پس زیاده از یکماه ترک زیارت آنحضرت
نکند و کسی که خانه اش دور باشد هر سه سال یکمرتبه باید برود و اگر زیاده
از سه سال ترک نماید بی حقی و عقوق عاق حضرت رسول شده است
و قطع رحم آنحضرت کرده است و اگر بداند زیارت کننده حسین ع که حضرت
رسول الله ص و حضرت امیر المؤمنین و حضرت فاطمه و امامان و شهیدان
اهل بیت چه مقدار خوشحال میشوند بزیارت آنحضرت و چه دعاها در
حق او میکنند و چه ثوابها حق تعالی در دنیا باو میدهد و چه اجرها برای
او ذخیره مینماید که در آخرت باو برساند هر آینه دوست دارد که تا زنده
باشد در جوار آنحضرت باشد و بدرستیکه زیارت کننده آنحضرت چون از خانه
بیرون میرود بر هر چیز که قدم میگذارد برای او دعا میکند و چون آفتاب
بر او میتابد گناهانش را میخورد چنانچه آتش هیزم را میخورد و بر میگردد

امر

امرزیده که هیچ گناهی برو نباشد و درجه چندی برای او بلند نماید
که با آن درجه نرسد مگر کسیکه در جهاد در راه خدا در خون خود غلطیده
باشد و حق تعالی از جانب او ملکی را موکل گرداند که در روضهٔ منوره معطّر
آنسرور قایم مقام او باشد و از برای او طلب آمرزش نماید تا بزیارت
آنحضرت باز گردد یا سه سال بگذرد یا بمیرد **از آنجمله** حدیثی است که در
اکثر کتب اخبار مسطور است قال ابو عبدالله انه یصلی عند قبر الحسین
اربعة آلاف ملک من طلوع الفجر الی ان تغیب الشمس ثم یصعدون و ینزل
مثلهم فیصلون الی طلوع الفجر ولا ینبغی للمسلم ان یتخلف عن زیارة
قبره اکثر من اربعة سنین یعنی حضرت صادق فرمودند بتحقیق که نماز
مینمایند در نزد قبر جدم امام حسین ع چهار هزار ملک از طلوع فجر
تا غروب آفتاب بعد از آن بالا میروند و بعد از آن ملئکه فرود میایند مثل
ایشان در آن بقعه مطهره پس نماز مینمایند تا طلوع صبح پس سزاوار
نیست از برای مسلم اینکه تخلف بورزد از زیارت قبر آنحضرت بیشتر از
چهار سال **مؤلف** گوید که چون روایات درین باب مختلف وارد شده
است لابد است از جمع بین اخبار و جمعی که اقرب از همه است اینست که اخبار دیگر
دلالت دارد بر اینکه کمتر از یکماه تخلف از زیارت آنسرور نباید نمود حمل

کرد براشخاصیکه منزل ایشان بکربلای معلا نزدیک باشد مثل
منزل مسیب و بغداد و نجف و حله چنانچه در بعضی از اخبار هست و اما
اقرب و اخباریکه دلالت دارد بر چهار ماه حمل باید نمود بر کسانیکه
که منزل ایشان دورتر باشد مثل کرمانشاهان و امثال ان و اخباریکه
دلالت دارد بر اینکه زیاده از سه سال تخلف نباید نمود حمل نمود بر
اشخاصیکه بعید باشد منزل ایشان و اخباریکه چهار سال است ما بعد
از ایشان یا اینکه اغنیای متوسط الحال چهار سال یکمرتبه و اغنیای
بسیار مالدار هر سه سال یکمرتبه بروند چنانچه علامه مجلسی وجه اخیر
را بیان نموده است خداوند عالم جمیع دوستان و شیعیان و محبان
را لااقل هر سه سال یکمرتبه بروضه منوره انحضرت مشرف سازد
و در کتاب مزار سید عبدالله شبر و تحفة الزایر از سید بن طاوس
نقل شده است از محمد بن احمد بن داود که گفت من همسایه داشتم که اورا
علی بن احمد میگفتند گفت که من هر ماه یکدفعه بزیارت امام حسین
میرفتم و چون سنم بالا رفت و جسمم ضعیف شد مدتی نرفتم بعد از
مدتی پیاده روانه شدم و در مدت چند روز بکربلا رسیدم و زیارت
و سلام کردم چون بخواب رفتم دیدم که حضرت امام حسین ع از قبر بیرون

امده

در کتاب

١٨

امده است و بمن میگوید چرا مرا جفا نمودی و پیشتر بمن نیکو
کار بودی گفتم ای سید و مولای من جسمم ضعیف شده و پایم
قوة ندارد و درین وقت ترسیدم که اخر عمر من باشد چند روز راه
امده ام تا بزیارت رسیده ام روایتی از شما بمن رسیده است
میخواهم که از زبان شما بشنوم فرمود که بگو گفتم که روایت میکنند
که شما گفته اید که هر که بزیارت من اید در حق خود من زیارت
کنم اورا بعد از وفات او فرمود که بلی من گفته ام و اگر اورا در اتش
جهنم بیابم بیرون میاورم و در تحفة الزایر بسند معتبر از موسی بن
جعفر منقول است که هر که سالی سه دفعه بزیارت امام حسین ع
مشرف شود از پریشانی و فقر ایمن گردد و در کتاب بحار الانوار
مذکور است که هر کس در خدمت سید الشهدا روحنا و روح العالمین
له الفدا یکروز بسر برد در نامه عمل او ثواب هزار شب تهجد نوشته خواهد
بود و در کامل الزیاره و وسایل و جامع الاحکام از عبدالله بن ابی
یعفور روایت نموده قال سمعت اباعبدالله یقول لرجل من موالیه
یا فلان اتزور قبر الحسین بن علی قال نعم انی ازوره بین ثلث سنین مرة
فقال له وهو مصفر اما والله الذی لا اله الا هو لو زرته کان افضل

خود بچاره را بدیدم از شخص عالی
[illegible]

لك مما انت فيه فقال له جعلت فداك اكل هذا الفضل فقال نعم والله
لو اني حدثتكم بفضل زيارته وفضل قبره لتركتم الحج راسا وما حج منكم
احد ويحك اما علمت ان الله اتخذ كربلاء حرما امنا مباركا قبل ان
يتخذ مكة حرما قال ابن ابي يعفور فقلت له قد فرض الله على الناس
حج البيت ولم يذكر زيارة قبر الحسين فقال ع وان كان كذلك فان هذا
شيء جعله الله هكذا اما سمعت قول جدي امير المؤمنين ان باطن القدم
احق بالمسح من ظاهر القدم ولكن الله فرض هذا على العباد او ما علمت
ان الموقف لو كان في الحرم كان افضل لاجل الحرم ولكن الله صنع ذلك الاحرام ظ
في غير الحرم يعني عبد الله بن ابي يعفور میگوید که شنیدم از جناب صادق
آل محمد که فرمودند بمردی از دوستان خود ای فلان آیا زیارت مینمایی قبر
حسین ع را آن شخص عرض کرد بلی من زیارت مینمایم آنحضرت را در هر سه سال
یکمرتبه پس آنحضرت با آن شخص فرمودند در حالتی که صورت مبارک ایشان زرد
شده بود که ای فلان قسم بخداوندی که نیست خدایی مگر او هرگاه آنحضرت را
زیارت نمایی خواهد بود افضل از برای تو از آنچه تو در آن هستی آن شخص
میگوید عرض کردم آیا اینهمه فضل در زیارت آنحضرت است فرمودند
بلی قسم بخداوند عالم هرگاه من شما را خبر دهم بفضل زیارت آنحضرت

وفضل

و فضل قبر مطهر او هر آینه ترک مینمایید حج را بالمره و حج نخواهد
نمود احدی از شما ای فلان وای بر تو آیا نمیدانی که خداوند عالم
اخذ نمود کربلا را حرم امن مبارک پیش از آنکه اخذ نماید مکه را حرم
ابن ابی یعفور میگوید که با آنحضرت عرض کردم هرگاه اینقدر فضیلت
در زیارت آنحضرت است پس چرا واجب نموده خداوند عالم بر مردمان
حج خانه خود را و ذکر نفرموده زیارت قبر امام حسین ع را حضرت
صادق در جواب فرمودند و اگرچه چنین است و خداوند عالم
موافق مصلحت کامنه خود چنین قرارداد نموده است ولکن از
مصلحت کامنه باطنی کس مطلع نیست آیا نشنیدی فرمایش
جد من امیر المؤمنین ع را که میفرمودند که باطن قدم سزاوارتر است
بمسح نمودن از ظاهر قدم ولکن خداوند مسح ظاهر قدم را واجب نموده
نه باطن را آیا نمیدانی که هرگاه موقف بوده باشد در حرم بود افضل
از جهت حرم ولکن خداوند عالم موقف را در غیر حرم قرارداد نموده
پس با این قیاسات و استحسانات نمیتوان تکلم در دین مقامات نمود
زیرا که خداوند عالم خود مطلع است بر مصالح و حکم احکام خود
و هو العالم منه است که دلالت دارد بر اینکه زیارت آنحضرت

باعث زیادتی رزق و موجب طول عمر و سبب آمرزش گناهان
گذشته و آینده میشود علامه مجلسی ره در تحفة الزائر فرموده است
که زیاده از صد سند معتبر از امام جعفر صادق ع و امام موسی کاظم ع
و سایر ائمه علیهم السلام منقول است که زیارت حسین بن علی ع موجب
آمرزش گناهان گذشته و آینده است و این حقیر بعد از آن بقدری از
اخبار ایشان ذکر مینمایم تا باعث زیادتی شوق زایرین شود اولا
آنچه در ثواب زیارت ذکر شده در کامل الزیاره و جامع الاحکام و غیرهما
از امام محمد باقر ع منقول است که فرمودند ان الحسین صاحب کربلا قتل
مظلوما مکروبا عطشانا لهفانا فآلی الله عز و جل علی نفسه ان لا
یاتیه لهفان و لا مکروب و لا مذنب و لا مغموم و لا عطشان و لا من به
عاهة ثم دعا عنده و تقرب بالحسین بن علی الی الله عز و جل الا نفس
الله کربته و اعطا مسئلته و غفر ذنبه و مد فی عمره و بسط فی رزقه
فاعتبروا یا اولی الابصار یعنی بدرستی و بتحقیق که حسین شهید
کربلا صلوات الله علیه کشته شد مظلوم و غمناک و با شدت و الم
و تشنگی و اضطراب شهید شده است پس حق تعالی بذات مقدس خود
قسم خورده است که هر مضطر و مکروب و غمگین و گناهکار و تشنه و

دردناک

دردناک و بیماری که بزیارت برود و نزد آنحضرت دعا کند و تقرب
جوید بدرگاه خداوند عالم بآنحضرت البته حق تعالی غمش را برطرف کند
و سؤالش را باو عطا فرماید و گناهانش را بیامرزد و عمرش را دراز
کند و روزیش را فراخ نماید پس عبرت گیرید ای صاحبان بصیرتها
در تحفة الزائر روایت نموده که حضرت صادق ع فرموده است که هرکه
از شیعیان ما حضرت امام حسین ع را زیارت کند و برگردد مگر
اینکه همه گناهانش آمرزیده شود و نوشته شود بهر گامی که بردارد
و هر گامی که چهارپایش بردارد هزار حسنه و محو نماید از او هزار
گناه و بلند کند برای او هزار درجه و در جامع الاحکام و کامل
الزیاره و تحفة الزائر از محمد بن مروان روایت نموده که گفت شنیدم
از حضرت صادق ع که گفت تزوروا الحسین و لو کل سنة فان کل من
اتاه عارفا بحقه غیر جاحد له لم یکن له عوض غیر الجنة و رزق رزقا
واسعا و اتاه الله من قبله بفرج عاجل یعنی زیارت نمایید حضرت
امام حسین را و هرچند سالی یکمرتبه باشد پس بتحقیق کسی که
زیارت نماید آنحضرت را و عارف بحق آنحضرت باشد نمیباشد عوضی
از برای او سوای بهشت و روزی داده میشود روزی واسعی

و میدهد خداوند عالم با تشخص از جانب خود کتابش بود و ایضا
در کامل الزیاره در باب ثواب من زار الحسین عارفاً بحقه هفت
حدیث ایراد نموده باین لفظ بطرق متعدده من زار الحسین عارفاً بحقه
غفر له ما تقدم من ذنبه وما تأخر یعنی کسیکه زیارت نماید حسین را
در حالتی که عارف بحق آنسرور بوده باشد بخشیده میشود از برای او
گناهانی که پیش کرده وگناهانی که بعد خواهد نمود ایضا در باب ان
زیارة الحسین تحبط الذنوب از حضرت امام موسی کاظم ع روایت نموده
است که ادنی ما یثاب به زائر الحسین ع بشاطئ الفرات اذا عرف
حقه وحرمته وولایته ان یغفر له ما تقدم من ذنبه وما تأخر یعنی کمتر
چیزی که ثواب داده میشود بزوار حسین ع هرگاه عارف باشد حق
وحرمت وولایت آنسرور را اینست که بخشیده شود از برای او گناهانی
که پیش نموده وگناهانی که بعد خواهد نمود ایضا در این باب از عبدالله
بن یحیی کاهلی روایت نموده که حضرت صادق فرمودند من اراد ان
یکون فی کرامة الله یوم القیمة وفی شفاعة محمد فلیکن للحسین ع زائرا
ینال من الله افضل الکرامة وحسن الثواب ولا یسأله عن ذنب عمله فی
حیوة الدنیا ولو کانت ذنوبه عدد رمل عالج وجبال تهامة وزبد

البحر

البحر ان الحسین ع قتل مظلوما مضطهدا عطشانا هو واهل
بیته واصحابه یعنی کسیکه خواهد که در روز قیامت در کرامت خدا
و در شفاعت محمد ص باشد باید که زیارت کننده حسین باشد تا بیابد
از خدا بهترین کرامتها وثواب نیکو وازو نپرسند گناهی را که کرده در
دنیا کرده باشد اگرچه گناهانش بعدد ریگ بیابان عالج وکوههای
تهامه وکف دریاها بوده باشد بدرستیکه کشته شد آنحضرت واهل
واصحاب او مظلوم مقهور وتشنه ایضا در این باب از جناب
امام جعفر صادق ع روایت نموده قال ان زائر الحسین جعل ذنوبه
جسرا بباب داره ثم عبرها کما تخلف احدکم وراءه اذا عبر یعنی حضرت
صادق ع فرمودند که زیارت کننده حسین ع را قرار میدهد گناهانش
را جسری بر در خانه او و بر روی آن پل عبور مینماید وآن گناهان را
عقب خود میگذارد و در تحفة الزائر بسند صحیح معتبر از عبدالملک
خثعمی روایت نموده که حضرت صادق فرمودند که ای عبدالملک ترک
مکن زیارت حسین ع را وامر کن اصحاب را بزیارت آنحضرت تا خدا عمر
ترا دراز کند وروزیت را زیاد کند وزنده دارد ترا سعادتمند و
بمیراند ترا سعادتمند وبنویسد ترا از سعادتمندان وایضا

در تحفة الزائر بسند معتبر روایت نموده است که عبدالله بن سنان
بحضرت صادق ع عرض کرد که فدای تو شوم پدرت میفرمود که درهمی
که در حج صرف میکنند هزار درهم حساب میشود چه ثواب دارد کسی که
خرج کند مالی در راه زیارت پدرت حسین ع فرمود که حساب میشود
برای او بهر درهمی ده هزار درهم و ده هزار درجه از برای او بلند میکنند
و خوشنودی خدا برای او بهتر است و دعای حضرت رسول و امیر
المؤمنین ع و ائمه طاهرین ع برای او بهتر است **وایضا** در تحفة الزائر
بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که فرمود بجمعی از اصحاب
خود که در پهلوی شما قبری هست که هیچ دردناکی و غمگینی بنزد آن
مگر آنکه حق تعالی غمش را زایل میگرداند و حاجتش را بر میاورد و نزد
قبر او چهار هزار ملک موکل هستند که از روزی که آنحضرت شهید شده
ژولیده مو و غبار آلوده بر او میگریند تا روز قیامت پس هر که بزیارت
آنحضرت میاید مشایعت او مینمایند تا بمأمن خود برسد و هر که بیمار
شود از برای او عیادت میکنند و هر که بمیرد بجنازه او حاضر میشوند
وایضا در تحفة الزائر بحدیث معتبر منقول است که صفوان جمال
از حضرت صادق ع پرسید که چه ثواب دارد کسی که شخصی را کار ساز

نماید و خرجی باو بدهد و بزیارت فرستد و خود را برای علتی
و عذری نرود فرمود که عطا مینماید خداوند عالم باو بعوض
هر درهمی که خرج کرده است مانند کوه احد از حسنات و عوض
میدهد او را اضعاف آنچه صرف کرده است و دفع مینماید از او
بلاها را که نازل میشود و حق تعالی مالش را حفظ مینماید و در
جامع الاحکام روایت نموده که هشام بن سالم از حضرت صادق ع
مثل این حدیث را روایت نموده که در آخر حدیث میگوید قلت له
ما للمنفق فی خروجه الیه و المنفق عنده قال الدرهم بالف درهم
یعنی عرض کردم چه فضیلت و قدر است از برای کسی که انفاق
نماید در وقتی که بجانب آنحضرت میخواهد مشرف شود یعنی در
بین راه و چه جزا است از برای کسی که انفاق نماید در نزد آن سرور
حضرت فرمود هر یک درهم بهزار درهم حساب میشود **ایضا**
در جامع الاحکام از کامل الزیاره نقل نموده که حضرت صادق
فرمودند من اراد الله به الخیر قذف فی قلبه حب الحسین و حب
زیارته و من اراد به السوء قذف فی قلبه بغض الحسین و بغض
زیارته یعنی کسی که اراده دارد خداوند عالم باو خیرها را بماند

خداوند عالم در قلب او محبت حسین ع را و محبت زیارت آنحضرت
را و کسی که اراده نماید خداوند عالم بد او برا میاندازد در قلب
او عداوت حسین و عداوت زیارت آنحضرت را و ایضاً در جامع
الاحکام از حضرت امام جعفر صادق ع روایت نموده که یقول زایر
الحسین ع یشفع یوم القیمة لمائة رجل کلهم قد وجبت لهم النار
ممن کان فی الدنیا من المسرفین یعنی حضرت فرمودند که زایر حسین ع
شفاعت مینماید در روز قیامت صد مرد را که همه اینها از اهل
جهنم بوده باشند از آن اشخاصیکه در دار دنیا از جمله اسراف کنند
گان باشند و ششمی است که دلالت دارد براینکه ایام زیارت آنحضرت
از عمر محسوب نمیشود در کامل الزیاره روایت شده که حضرت امام رضا ع
از پدر بزرگوار خود امام موسی کاظم و آنحضرت از پدر بزرگوار خود امام
جعفر صادق ع که آنحضرت فرمودند ان ایام زایر الحسین بن علی لا تعد
من اعمارهم یعنی بتحقیق که ایام زیارت کنندگان حضرت امام حسین
شمرده نمیشود از عمرهای ایشان مؤلف گوید مراد آن زمانی که از
عمر زایر آنحضرت محسوب نمیشود اگر چه در بادی نظر اولاً چنان
معلوم میشود که همان زمان زیارت باشد که حضور در روضه

ساطع

ساطع النور آنحضرت باشد نه زمان دیگر لیکن بعد از تامل بر
مضمون بصیرت چنین معلوم میشود که جمیع ازمان چه زمانی که
مرحله پیمای حضور میشوند و چه زمانی که اقامه در کربلای منور
آنحضرت دارند و چه زمانی که از خدمت آنحضرت با ماکن خود مراجعت
مینمایند همه این ازمان از عمر زایرین آنحضرت محسوب نمیشود زیرا
که اهل عرف این شخص را در این حالات زوار مینامند و قرینه برین
مطلب حدیثی است که از امالی شیخ طوسی از محمد بن مسلم روایت
شده است قال سمعت ابا جعفر و جعفر بن محمد ع یقولان ان الله
تعالی عوض الحسین من قتله ان جعل الامامة فی ذریته والشفاء
فی تربته واجابة الدعاء عند قبره و لا تعد ایام زایره جائیا و راجعا
من عمره الحدیث یعنی محمد بن مسلم میگوید که شنیدم از امام محمد
باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام که فرمودند بتحقیق که خداوند
عالم عوض کرامت فرمود با آنحضرت از جهت شهادت او اینکه قرار داد
امامت را در ذریه آنحضرت و شفا داد در تربت مطهر آنحضرت و اجابت
دعا را در نزد قبر او و اینکه شمرده نمیشود زمان رفتن و برگشتن
زایرین آنحضرت از عمر ایشان تا آخر حدیث و ششمی است که دلالت

وششمی

دارد بآنکه زیارت آنحضرت بر طرف مینماید مشقت و درد و غم
را و دور مینماید حوائج را در کامل الزیاره از فضیل بن یسار روایت
نموده است قال قال ابو عبدالله ان الی جانبکم لقبرا ما اتاه مکروب الا
نفس الله کربته وقضی حاجته یعنی فضیل میگوید که حضرت صادق فرمودند
که در پهلوی شما قبری هست که زیارت نمیکند او را مکروبی مگر اینکه
خداوند عالم کرب او را بر طرف مینماید و حوائج او را بر میآورد وایضا
در آنکتاب از ابی الصباح کنانی روایت نموده است قال سمعت اباعبدالله
یقول ان الی جانبکم لقبرا ما اتاه مکروب الا نفس الله کربته وقضی
حاجته وان عنده اربعة آلاف ملک منذ یوم قبض شعثا غبرا یبکونه
الی یوم القیمة فمن زاره شیعوه الی مأمنه ومن مرض عادوه ومن مات
اتبعوا جنازته یعنی ابی الصباح میگوید از حضرت صادق ع شنیدم
که آنحضرت فرمودند که در پهلوی شما قبری هست که هیچ دردناکی
و غمگینی بنزد آن قبر نمیرود مگر اینکه حق تعالی غمش را زایل میگرداند
و حاجتش را بر میآورد و در نزد قبر مطهر او چهار هزار ملک هستند
که از روزی که شهید شده است آنحضرت ژولیده موی و غبارآلود
میباشند و برو میگریند تا روز قیامت پس هر که بزیارت آنحضرت

میباید

میباید مشایعت او مینمایند تا بمامن خود برسد و هر که بیمار
شود از زایرین عیادت او مینمایند و هر که از زایرین بمیرد از
پی جنازه اش میروند علامه مجلسی در تحفة الزایر فرموده است
که چندین سند معتبر باین مضمون وارد شده است وایضا
در کامل الزیاره از جابر جعفی روایت نموده قال سمعت اباعبدالله
وهو یقول ان الحسین قتل مکروبا وحقیق علی الله ان لا یاتیه
مکروب الا رده الله مسرورا یعنی جابر میگوید که شنیدم از حضرت
صادق که فرمود بتحقیق که حسین شهید شده است مکروب
و غمگین و لازم است بر خدا که هر غمگینی که بزیارت آنحضرت برود
خوشحال برگردد وایضا در کامل الزیاره و تحفة الزایر و جامع
الاحکام از حضرت امام محمد باقر منقولست که فرمود ولایت ما را
عرض کردند بر اهل شهرها پس قبول نکردند مثل قبول کردن اهل
کوفه بسبب اینکه قبر امیر المومنین ع در آنجاست و در پهلوی آن قبر دیگری
هست که قبر امام حسین ع میباشد و هر که نزد آن قبر حاضر شود و دو
رکعت نماز یا چهار رکعت نماز بجا آورد پس حاجتی که از خدا
مطلبد البته انجاحت بر آورده شود و هر روز هزار ملک دور

قبر آن سرور حاضر میشود **وایضاً** در کامل الزیاره از حضرت صادق
روایت شده است که فرمودند ان بظهر الکوفة لقبراً ما اتاه مکروب
الا فرج الله کربته و ترجمه این حدیث از سابق معلوم میشود
در کامل الزیاره و تحفة الزائر و جامع الاحکام بسند معتبر منقول است
که عبدالله بن ابی یعفور بخدمت حضرت صادق ع رفت و عرض
کرد شوق خدمت شما مرا باعث شد که مشقت بسیار کشیدم تا بملازمت
رسیدم حضرت فرمود که شکایت مکن از پروردگار خود چرا نزد
کسی که حقش بر تو زیاده از حق منست کهنم کیست آنکسی که حقش بر من
از شما بیشتر است فرمود که حسین بن علی صلوات الله علیه چرا
نرفتی بجا بر آنحضرت که بخوانی خداوند عالم را ولیوی او شکایت کنی
حاجتهای خود را **مؤلف** گوید که برخی از احادیث سابقا مذکور شد
که دلالت داشت که زیارت آنحضرت باعث دفع هم و غم و قضاء حوایج
میشود و امثال این نوع اخبار بسیار است **و قسمی** است که دلالت
دارد بر اینکه زیارت آن سرور در غیر عید و عرفه فضیلت بسیار دارد
و در کامل الزیاره از حضرت صادق روایت نموده است که آنسرور
فرمودند ایما مؤمن زار الحسین عارفا بحقه فی غیر یوم عید و لا

عرفه

عرفة کتب الله له عشرین حجة و عشرین عمرة مبرورات متقبلات
و عشرین غزوة مع نبی مرسل و امام عدل یعنی هر مؤمن که
زیارت کند حسین را در حالتی که عارف باشد بحق آن سرور در غیر
روز عید و عرفه مینویسد خداوند عالم در نامه عمل او ثواب بیست
حج و بیست عمره مقبوله و ثواب بیست جهاد که در خدمت پیغمبر
مرسل و امام عادل بجا آورده باشد **و قسمی** است که زیارت
مینمایند آنحضرت را پیغمبران و ملائکه ملا اعلی و دعا مینمایند رسول
خدا و فاطمه زهرا و ائمه هدی علیهم السلم و ملائکه مقربین در حق
زایرین آن سرور دعا میثان و در جامع الاحکام و وسایل و کامل الزیاره
و تحفة الزائر از اسحق بن عمار روایت نموده است قال سمعت ابا عبدالله
یقول لیس نبی فی السموات و الارض الا یسئلون الله تبارک و تعالی
ان یاذن لهم فی زیارة الحسین ففوج ینزل و فوج یعرج یعنی اسحق
بن عمار میگوید که شنیدم از حضرت صادق که فرمودند نیست پیغمبری
در آسمان و زمین مگر اینکه سؤال مینمایند از خداوند عالم اینکه اذن
دهد ایشانرا بزیارت حسین علیه السلم پس فوجی نازل میشوند در
روضه منوره مطهره او و فوجی باسمان میروند و در کتب مذکوره

او حسین دختر زاده ابو حمزه ثمالی منقول است که گفت بیرون رفتم
بزیارت امام حسین علیه السلم در اخر زمان بنی امیه تا بغاضریه رسیدم
چون مردم بخواب رفتند غسل کردم و بجانب قبر مقدس انحضرت روانه
شدم چون بدر حایر رسیدم شخصی بیرون امد خوش رو و خوش بو و
جامهای سفید پوشیده بود و بمن گفت برگرد که درین وقت بقبر انحضرت نزد
نمیتوانی رسید پس برگشتم تا بکنار فرات رسیدم و چون نصف شب
گذشت غسل کردم و بجانب قبر امدم چون بدر حایر رسیدم همان شخص
بیرون امد و مانع شد و باز برگشتم و در اخر شب غسل کردم و رفتم چون
بدر حایر رسیدم باز ان شخص بیرون امد و گفت بقبر نمیتوانی رسید
گفتم چرا نتوانم رسید بسوی قبر فرزند رسول خدا و بهترین جوانان
اهل بهشت و از کوفه تا باینجا امده ام و شب جمعه است و میترسم که
صبح شود و لشکر بنی امیه مرا بکشند گفت که برگرد که نمیتوانی رسید
گفتم چرا نمیتوانم رسید گفت که حضرت موسی بن عمران درین شب
از پروردگار عالمیان رخصت طلبیده است که بزیارت قبر امام حسین
بیاید و حق تعالی او را رخصت عطا فرموده و با هفتاد هزار ملک
بزیارت انحضرت امده است از اول شب تا صبح اینجا خواهد بود

وچون

و چون باسمان روند بیا پرسیدم که تو کیستی گفت من از ان ملئکه
هستم که مامور شده ام از جانب خدا بحراست قبر امام حسین ع و
طلب امرزش از برای زیارت کنندگان انحضرت مینمایم پس برگشتم و
بکنار فرات امدم و چون صبح طالع شد غسل کردم و داخل حایر شدم
و کسی مانع نشد پس نماز صبح را نزد انحضرت بجای اوردم و بکوفه
برگشتم ایضا در کامل الزیاره از حضرت صادق ع روایت نموده
که انحضرت فرمودند قبر الحسین عشرون ذراعا فی عشرین ذراعا مکسرا
روضة من ریاض الجنة وفیه معراج الی السماء فلیس من ملک مقرب
ولا نبی مرسل الا و یسئل الله ان یزوره ففوج یهبط و فوج یصعد
یعنی حضرت صادق فرمودند که قبر حسین ع بیست ذرع در بیست
ذرع باغیست از باغهای بهشت و در و میباشد معراج ملئکه
بسوی اسمان پس هیچ ملک مقربی و پیغمبر مرسلی مگر اینکه
سوال مینماید از خداوند اینکه زیارت نماید انحضرت را پس فوجی از
ملئکه نازل میشوند بزیارت انحضرت و فوجی باسمان بالا میروند
و در تحفة الزایر از حضرت صادق روایت نموده که فرمودند هر که
زیارت نماید قبر حسین ع را در هر جمعه امرزیده شود گناهان او

البته و چون از دنیا بیرون رود در دل او هیچ حسرت از دنیا نباشد
و در بهشت با امام حسین ع ساکن گردد پس فرموده‌اند که کیست که
نخواهد همسایه حضرت امام حسین ع باشد در **کامل الزیاره**
و تحفة الزائر بسند معتبر از صفوان جمال منقول است که گفت حضرت
صادق ع بمن گفت در وقتی که در حیره بودم که میخواهی برویم بزیارت
تربت امام حسین گفتم فدای تو شوم آنحضرت را زیارت میکنی فرمود که چه
گونه آنحضرت را زیارت نکنم و حال آنکه در هر شب جمعه حق تعالی او را زیارت
میکند و نازل میشوند ملائکه بیقعه منوره او با انبیا و اوصیا
ایشان و محمد ص بهترین پیغمبران است و ما بهترین اوصیا میباشیم
لفظ حدیث اینست که کیف لا آتیه و الله یزوره فی کل لیلة جمعة
یهبط الملائکة الیه و الانبیاء و الاوصیاء و محمد ص افضل الانبیاء
و نحن افضل الاوصیاء الی آخر الحدیث **مؤلف** گوید که مراد از اینکه
خداوند عالم آنحضرت را زیارت مینماید اینست که نازل میسازد رحمت
مکنونه خود را در شب جمعه بیقعه آنحضرت زیاده از آنچه در ایام دیگر
نظر رحمت مینماید بزائرین **ایضا** در تحفة الزائر و سایر کتب
اخبار دیگر روایتست که شیخ محمد بن المشهدی از سلیمان بن مهران

کامل الزیاره

اعمش روایت نموده که گفت من در کوفه بودم و همسایه داشتم که با او
بسیار مینشستم و صحبت میداشتم در شب جمعه نزد او بودم گفتم چه
میگوئی که برویم بزیارت حضرت امام حسین ع گفت بدعتست
و هر بدعت گمراهیست و هر گمراهی در آتش است من از پیش او
خشمناک برخاستم و با خود گفتم چون سحر شود بنزد او بیایم و آنقدر
از فضائل امیرالمؤمنین علیه السلام برای او نقل کنم که او را بخشم آورم پس
سحر آمدم و در خانه را زدم شخصی جواب گفت در اول شب بزیارت
سید الشهدا علیه السلام رفته من بسرعت از کوفه بیرون رفتم و متوجه
کربلا شدم چون داخل حایر شدم دیدم که آنشخص مشغول نماز است
چون فارغ شد باو گفتم که دیروز تو میگفتی که زیارت آنحضرت بدعت
است و امروز بزیارت آمده گفت ای سلیمان مرا ملامت مکن که
من اعتقاد بامامت اهل بیت نداشتم تا آنکه در این شب گذشته
خوابی دیدم که ترسیدم شخصی را دیدم که نه بسیار بلند بود و نه بسیار
کوتاه و از نیکی حسن و جمالش او را وصف نمیتوانم کرد و با او جمعی
بودند که دور او را گرفته بودند و او را خدمت میکردند و در پیش
روی او شخصی بر اسبی سوار بود و بر سرش تاجی بود که چهار رکن

داشت و بر هر رکنی جواهری نصب کرده بودند و بقدر سه روز راه
روشنی میداد پرسیدم که این سوار کیست گفتند محمد بن عبد الله ص
پرسیدم که آنکه دیگر کیست گفتند وصی او علی بن ابیطالب است پس
نظر کردم ناگاه ناقه از نور دیدم که بر آن هودجی از نور بسته بودند و آن
ناقه پرواز میکرد در میان آسمان و زمین پرسیدم که این ناقه از کیست
گفتند از حضرت فاطمه زهرا و مادرش خدیجه کبری صلوات الله علیهما
است با ایشان جوانی دیدم پرسیدم که این جوان کیست گفتند حسن بن
علی است گفتم بکجا میروند گفتند بزیارت مظلوم و شهید کربلا حسین
بن علی ع میروند پس نزدیک هودج رفتم ناگاه رقعها دیدم که از
آسمان فرو میریزد که در آنها امان نوشته اند از برای هر که زیارت
کند امام حسین ع را در شب جمعه پس هاتفی ندا کرد که ما و شیعیان
ما در بلندترین درجهای بهشتیم پس آنمرد گفت ای سلیمن والله
که ازین مکان مفارقت نمیکنم تا ایشان ازینجا مفارقت کنند و در
کامل الزیاره از اسحق بن عمار روایت نموده است که قال سمعت من کامل الزیاره
ابا عبد الله یقول لیس من ملک فی السموات والارض الا وهم یسئلون
الله عز وجل ان یاذن لهم فی زیارة قبر الحسین ففوج ینزل وفوج

یعرج

۳۸

یعرج یعنی اسحق گفت که شنیدم از صادق آل محمد که فرمودند نیست
هیچ ملکی در آسمان و زمین مگر اینکه ایشان سوال مینمایند از خداوند
عز وجل اینکه اذن بدهد ایشان را در زیارت قبر حسین پس فوجی نازل
میشوند و فوجی بالا میروند ایضا در کامل الزیاره از عبد الملک روایت
کرده است که حضرت امام جعفر صادق ع فرمودند که چون بزیارت
حضرت امام حسین ع روید خاموش باشید و سخن مگوئید مگر
سخن خیر و بدرستیکه ملائکه شب و روز از حافظان میآیند بنزد ملائکه
که در حایر میباشند و با ایشان مصافحه میکنند و آن ملائکها از شدت
گریه جواب ایشان را نمیگویند پس انتظار میکشند تا زوال شمس و تا طلوع
صبح و در این وقت ملائکهای با ایشان سخن میگویند و سوال میکنند از
ایشان از بعضی از امور آسمان و در غیر این وقت سخن نمیگویند و سست
نمیشوند از گریه و دعا و مشغول نمیسازند ایشان را هیچ چیز مگر شما در
وقتیکه سخن بگوئید گفتم فدای تو شوم از چه چیز سوال میکنند از ایشان
و کدام یک سوال مینمایند از دیگری ملائکه حفظه سوال مینمایند از ایشان
یا ملائکهای حایر از حفظه سوال مینمایند حضرت فرمودند ملائکهای حایر از
ملائکه حفظه سوال مینمایند زیرا که ملائکهای حایر از مکان خود حرکت نمی

نمایند و ملکه حفظه نازل و صاعد میشوند عرض کردم چه سؤال از ملکه
حفظه مینمایند فرمود ملائکه حفظه چون بالا میروند مرور مینمایند با سمعیل
که موکل است بهوا پس بسا میباشد که به بیند پیغمبر را در نزد او و به بیند
حضرت فاطمه و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین و سایر ائمه علیهم السلام
را که بعالم بقا رحلت کرده اند و این حضرات از ایشان سؤال میکنند از
اموری چند و از اشخاصی که از شما حاضر شده باشند در حایر و میفرمایند
که بشارت دهید ایشانرا بدعای خود حفظه عرض میکنند چگونه بشارت دهیم
ایشانرا و ایشان سخن مارا نمیشنوند پس پیغمبر و ائمه علیهم السلام بایشان
میفرمایند که برکت فرستید برایشان و دعا کنید از برای ایشان برای خواطر
ما که این بشارتی است از ما بایشان و چون زائران برگردند اطراف ایشانرا
بابالهای خود بگیرند محافظت نمایند ایشانرا تا بمکان خود برگردند و ما
ایشانرا میسپاریم بان خداوندیکه هیچ امانتی نزد او ضایع نمیشود و اگر
مردم بدانند که در زیارت او چه ثوابست هر اینه قتال نمایند بر زیارت
او بشمشیرهای خود و مالهای خود را بفروشند و صرف زیارت او نمایند
و بدرستی که فاطمه زهرا علیهما السلام با هزار پیغمبر و هزار صدیق و هزار
شهید و هزار هزار ملک از کروبیان بر آنحضرت گریه مینمایند و ایشان

در گریه

در گریه یاری مینمایند حضرت فاطمه زهرا را و نعره مصیبت در
آنحضرت نعره میزنند پس نمیماند در آسمان ملکی مگر اینکه گریان میشود
از برای ترحم بر صوت آنحضرت و حضرت فاطمه از گریه ساکن نمیگردد
تا آنکه حضرت رسول خدا صلعم بنزد او میاید و میفرماید ای دختر گریه
در آوردی اهل آسمانها را و ایشانرا باز داشتی از تسبیح و تقدیس پس
صبر کن و نفس خود را از گریه باز دار تا اینکه ملئکه تقدیس نمایند حق
تعالی را بدرستی که خداوند عالم بانجام خواهد رسانید امر خود را
و بدرستیکه فاطمه نظر مینماید بسوی کسیکه حاضر شده است از شما
در حایر پس سؤال مینماید از خداوند عالم از برای ایشان از هر خیری
پس ترک مکنید زیارت آنحضرترا که فضیلت زیارت آنحضرت زیاده
از آنست که احصا توان نمود و در **تحفة الزائر** از حضرت صادق
منقولست که فرمودند خداوند عالمیان موکل گردانیده است
بقبر حسین بن علی ع هفتاد هزار ملک را که یک نماز یکی از
ایشان برابر است با هزار نماز از نماز آدمیان و ثواب نماز ایشان
از برای زیارت کنندگان قبر آنحضرت **و ایضاً** در تحفة الزائر
بسند موثق از حضرت صادق منقولست که فرمودند خدا

وند عالمیان موکل کردانیده است چهار هزار ملک را که هیئت
اصحاب مصیبت بر انحضرت میگریند از طلوع صبح تا ظهر و چون ظهر
میشود ایشان بالا میروند و چهار هزار ملک دیگر نازل میشوند و
گریه میکنند تا طلوع صبح و گواه میشوند برای هر که بزیارت انحضرت
میاید که وفا بعهد امام خود کرده است و مشایعت مینمایند او را تا
بخانه خود برگردد و اگر بیمار شود بعیادت او میروند و اگر بمیرد بر نماز
برو میکنند و بعد از مردن او برای او استغفار میکنند و از این قبیل احادیث
بسیار است که قریب بتواتر است در کامل الزیاره از اسحق بن عمار
روایت نموده که حضرت صادق فرمودند ما بین قبر الحسین الی السماء
مختلف الملئکة یعنی ما بین قبر امام حسین تا باسمان محل امد و شد
ملئکه است ایضا در کامل الزیاره از عبد الله بن سنان روایت نموده
است قال سمعنا با عبد الله یقول قبر الحسین عشرون ذراع فی عشرین
ذراع مکسر روضة من ریاض الجنة منه معراج الی السماء فلیس من ملک
مقرب ولا نبی مرسل الا و هو یسئل الله ان یزور الحسین ففوج یهبط و
فوج یصعد و ترجمه این حدیث از سابق معلوم میشود وایضا
در کامل الزیاره و باقی کتب اخبار از حضرت صادق منقول است که

فرمود

فرمود گویا میبینم والله ملئکه را که ازدحام کرده اند با مومنان
بر قبر امام حسین ع و دست بر روهای ایشان میمالند و در ایام
برزخ میفرستند حق تع از برای زیارت کنندگان انحضرت از طعام
بهشت و خدمتکاران ایشان ملئکه اند و هیچ حاجتی از حاجات
دنیا و اخرت سوال نمیکنند مگر حق تع از برای زیارت کنندگان
با ایشان عطا میفرماید مفضل گفت والله خوش کرامتی است این
فرمودند که میخواهی زیاده بگویم گفت بلی فرمود که گویا می بینم حسین
بن علی علیهما السلام را که چون برگردد بدنیا در رجعت کرسی از نور
از برای انحضرت بگذارند و در ان کرسی نود هزار قبه سبز برپا کنند و گویا
می بینم که مومنان بزیارت انحضرت ایند و سلام بر انحضرت کنند پس حق
تع ایشانرا ندا کند که ای دوستان من سؤال کنید از من که بسیار
ازار کشیدید و ذلیل و خوار شدید و مظلوم و مقهور شدید امروز
روزی است که هر حاجت از حاجات دنیا و اخرت که از من بطلبید
البته از برای شما براورم پس خوردن و اشامیدن ایشان از بهشت
باشد این والله کرامتی است که دیگر شبیه خود ندارد ایضا در تحفه
الزایر بسند معتبر از حضرت صادق منقول است که خداوند ملکی

چند هست که موکل اند بقبر حسین پس چون مردی اراده زیارت آنحضرت
نماید حقتعالی نامه گناهانش بان ملئکه میدهد پس هر گاه گناهی
کند ایشان محو کنند و پیوسته حسناتش را مضاعف میکردانند
تا بهشت را برای او واجب کردانند پس آن ملئکه احاطه میکنند آن زیارت کنندگانرا
و سعی در پاکی او مینمایند و او را بپاکی یاد مینمایند و استغفار میکنند
و ندا میکنند ملئکه آسمانرا که تقدیس کنید زیارت کننده محبوب خدا را
پس چون زایر غسل کند ندا کند ایشانرا رسول خدا ص که ای کروه مهمانان
خدا بشارت باد شما را که رفیق من خواهید بود در بهشت پس ندا
میکند ایشانرا امیرالمؤمنین که من ضامنم که حاجات شما برآورده شود
و بلاها از شما دفع شود در دنیا و آخرت پس ملئکه ایشانرا از جانب راست
و چپ احاطه میکنند تا باهل خود برگردد در کامل الزیاره از داود
رقی روایت کرده است قال سمعت ابا عبد الله قال ما خلق الله خلقا اکثر
من الملئکة وانه ینزل من السماء کل مساء سبعون الف ملک یطوفون بالبیت
الحرام لیلتهم حتی اذا طلع الفجر انصرفوا الی قبر النبی ص ثم یاتون قبر امیر المؤمنین
فیسلمون علیه ثم یاتون قبر الحسین فیسلمون علیه ثم یعرجون الی السماء
قبل ان یطلع الشمس ثم ینزل ملئکة النهار سبعون الف ملک فیطوفون

بالبیت

بالبیت الحرام نهارهم حتی اذا غربت الشمس انصرفوا الی قبر رسول
الله فیسلمون علیه ثم یاتون قبر امیر المؤمنین ع فیسلمون علیه
ثم یاتون قبر الحسین فیسلمون علیه ثم یعرجون الی السماء قبل ان
تغیب الشمس یعنی داود رقی میکوید که شنیدم از حضرت صادق که
فرمودند خلق نکرده است خداوند عالم خلقی که بیشتر از ملئکه باشد
و بتحقیق که نازل میشوند از آسمان هر وقت شامی هفتاد هزار
ملک و طواف مینمایند بخانه کعبه در شب تا طلوع نماید صبح و در آن
وقت میروند بسوی قبر پیغمبر بعد از آن میروند بسوی قبر امیر المؤمنین
پس سلام میکنند بر آنحضرت و بعد از آن میایند بسوی قبر حسین پس
سلام میکنند بر آنحضرت بعد از آن بالا میروند بسوی آسمان پیش از آنکه
طلوع نماید آفتاب بعد از آن نازل میشوند ملائکه روز که هفتاد هزارند
پس طواف مینمایند به بیت الحرام در آن روز تا وقتی که غروب نماید
آفتاب بعد میروند بسوی قبر رسول خدا پس سلام مینمایند بر آنحضرت
بعد از آن میروند بسوی قبر امیر المؤمنین پس سلام میکنند بر آنحضرت
بعد از آن میروند بسوی قبر حسین پس سلام مینمایند بر آنحضرت بعد از آن
بالا میروند بسوی آسمان پیش از آنکه آفتاب غایب شود و در فضل زیارت

عرفه احادیث دیگر مثل این اخبار ذکر خواهد شد و در سابق احادیث
دیگر گذشت که ائمه هدی دعا مینمودند بجهة زایرین آن سرور علاوه
بر آن در کامل الزیاره از معویة بن وهب روایت نموده است که
حضرت صادق فرمودند که یا معویة بن وهب لا تدع زیارة قبر الحسین
در آخر حدیث فرمودند اما تحب ان یری الله شخصک و سوادک
فیمن یدعو له رسول الله صلی الله علیه و آله و علی و فاطمة و الائمة
علیهم السلام یا دوست نداری اینکه ببیند شخص ترا و سیاهی ترا
خداوند عالم در میان اشخاصی که دعا میکنند از برای او رسول خدا
و علی مرتضی و فاطمه زهرا و ائمه هدی علیهم السلام ایضا در کامل
الزیاره و حدیث دیگر که از معویة بن وهب روایت نموده در آخر
حدیث روایت کرده که حضرت صادق بمعویه فرمودند اما تحب
ان تکون ممن ینقلب بالمغفرة لما مضی و یغفر له ذنوب سبعین
سنة اما تحب ان تکون ممن یخرج من الدنیا و لیس علیک ذنب اما تحب
ان تکون غدا ممن یصافحه رسول الله صلی الله علیه و آله یعنی آنحضرت
فرمودند یا دوست نداری اینکه بوده باشی از کسانی که منقلب شوند بامرزش
گناهان گذشته و امرزیده شود از برای تو گناهان هفتاد ساله تو

و یا دوست نداری اینکه بوده باشی از کسانی که بیرون میروند از
دنیا و نیست بر تو گناهی یا دوست نداری اینکه بوده باشی در روز
قیامت از جمله اشخاصیکه مصافحه مینماید رسول خدا با ایشان در
کامل الزیاره از داود بن کثیر روایت نموده است که حضرت صادق
فرمودند ان فاطمة بنت محمد تحضر زوار قبر ابنها الحسین ع فتستغفر
لهم ذنوبهم یعنی بتحقیق که فاطمه زهرا صلوات الله علیها دختر
محمد صلی الله علیه و آله حاضر میشود وقتی که زیارت مینماید قبر فرزند او
حسین را پس استغفار مینماید از جهة گناهان ایشان ایضا در
کامل الزیاره از حضرت صادق روایت نموده که فرمودند وکل الله
بقبر الحسین سبعین الف ملک یعبدون الله عنده صلوة الواحد
من احدهم تعدل الف صلوة من صلوة الادمیین یکون ثواب صلوتهم
لزوار قبر الحسین یعنی موکل کردانیده است خداوند عالم بقبر حضرت
امام حسین هفتاد هزار ملک که عبادة مینمایند خداوند عالم را
در نزد قبر مطهر او و نماز یکی از ایشان مقابل است با هزار نماز مردم
دیگر و میباشد مزد و اجر نمازهای ایشان از برای زایرین قبر آن سرور و در ذیل
این خبر روایت نموده و احادیثی که دلالت دارد در اینکه ملئکه و

ائمه هدی علیهم السلام از جهة زائرین آن سرور دعا مینمایند و
طلب استغفار مینمایند بسیار است و ابواب کثیره در کامل الزیاره
در خصوص همین مطلب عنوان نموده ایضا در کامل الزیاره در باب
من زار الحسین ع حبا لرسول الله و امیر المؤمنین ع و فاطمه علیهم
السلام از حضرت صادق روایت نموده قال اذا کان یوم القیمة نادی مناد
این زوار الحسین فیقوم عنق من الناس لا یحصیهم الا الله عز و جل
فیقول لهم ما اردتم بزیارة قبر الحسین ع فیقولون یا رب اتیناه حبا
لرسول الله ص و حبا لعلی و فاطمه فیقال لهم هذا محمد و علی و فاطمه و الحسن
والحسین علیهم السلام فالحقوا بهم فانتم معهم فی درجتهم الحقوا
بلواء رسول الله فینطلقون الی لواء رسول الله فیکونون فی ظله و اللواء
فی ید علی حتی یدخلون الجنة جمیعا فیکونون امام اللواء و عن یمینه
و عن شماله و من خلفه یعنی صادق آل محمد فرمودند هرگاه روز
قیامت شود منادی ندا مینماید کجایند زواران قبر امام حسین ع
پس برمیخیزند گروهی از مردمان که احصی نمیکند ایشان را مگر خداوند
عالم پس گفته میشود با ایشان چه اراده نمودید شما از زیارت قبر
حسین ع پس میگویند ای خداوند ما زیارت کردیم ما آن سرور را از جهة

محبت

محبت رسول خدا ص و محبت علی بن ابیطالب و فاطمه زهرا علیهم
السلام پس گفته میشود از برای ایشان اینست محمد و علی و فاطمه و
حسن و حسین علیهم السلام ملحق شوید با ایشان پس شما با ایشان
میباشید در درجه ایشان ملحق شوید شما بلواء رسول خدا پس
میروند ایشان بسوی لواء رسول خدا پس میباشند در سایه لواء
و لواء در دست علی بن ابیطالب ع است تا اینکه داخل بهشت میشوند
همه ایشان پس میباشند از پیش روی لواء و طرف راست و چپ و عقب
لواء و به همین هیئت داخل بهشت عنبر سرشت میشوند وایضا
در این باب از ابی بصیر روایت کرده است قال سمعت اباعبدالله و ابا جعفر
علیهما السلام یقول من احب ان یکون مسکنه الجنة و ماویه الجنة فلا
یدع زیارة المظلوم قلت و من هو قال الحسین صاحب کربلا من اتیه
حبا لرسول الله ص و شوقا الیه و حبا لامیر المؤمنین ع و حبا لفاطمة
اقعده الله علی موائد الجنة یاکل معهم و الناس فی الحساب یعنی ابی بصیر
میگوید که شنیدم از امام جعفر صادق و امام محمد باقر علیهما السلام که
فرمودند کسیکه دوست دارد اینکه بوده باشد مسکن و ماوای او
در بهشت پس باید که ترک ننماید زیارت مظلوم را ابو بصیر میگوید

عرض کردم مظلوم کیست فرمودند حسین ع صاحب کربلا است
کسیکه زیارت نماید از روی اراده از جهة دوستی رسول خدا ص و شوق
بسوی او و بجهة دوست داشتن امیر المؤمنین ع و دوستی فاطمه زهرا
صلوات الله علیها بنشاند خداوند عالم او را بر مایدهای بهشت
و با ایشان مشغول طعام خوردن است و مردمان در حساب میباشند
ومنها است که دلالت دارد بر فضایل مختلفه و مناقب کثیره
در کامل الزیاره و تحفة الزائر بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که فرمودند باید در عقب قبر حضرت امام حسین نماز
کرد و مقدم نباید شد راوی پرسید که چه ثوابست زیارت کننده
آنحضرت را فرمودند بهشت از برای اوست اگر اعتقاد بامامت
آنحضرت داشته باشد پرسید که چه عقابست کسی را که ترک نماید
زیارت آنحضرت را فرمودند که حسرتست در روز قیامت پرسید که چه
ثوابست کسی را که در نزد قبر آنحضرت بماند فرمود که هر روز بهزار
ماه حساب میشود پرسید که چه ثواب دارد کسی که مالی در راه زیارت
آنحضرت یا در مدتی که نزد قبر آنحضرتست خرج نماید فرمود که هر
درهم بهزار درهم محسوب میشود پرسید که چه ثوابست از برای کسیکه

در سفر

در سفر زیارت آنحضرت بمیرد فرمود که ملائکه او را مشایعت مینمایند
و حنوط او و کفن او از برای او از بهشت میاورند و بر بدنش نماز میکنند
و کفن بهشت را در بالای کفنهای دنیا در آن میپوشانند و از
ریحان بهشت در زیر او فرش مینمایند و زمین را از پیش رو
و پشت سر و بالای سر و پایین بهر یک یک فرسخ فراخ مینمایند
و دری از بهشت بسوی قبرش میگشایند و بوی و شمیم و گلهای بهشت
داخل میشود تا روز قیامت پرسید که چه ثوابست از برای کسیکه
نزد قبر آنحضرت نماز کند فرمود که هر که دو رکعت نماز نزد قبر
آنحضرت بکند هیچ حاجت از خدا نطلبد مگر اینکه باو عطا کند
پرسید که چه ثواب دارد کسی که از آب فرات غسل کند برای زیارت
آنحضرت فرمود که گناهان او میریزد و پاک میشود از گناه مثل
روزی که از مادر متولد شده است پرسید که چه ثواب دارد کسی
که شخصی را بزیارت فرستد در وقتی که خود برای عذری نتواند بزیارت
برود فرمود که عطا میکند خدا باو بهر درهمی که خرج کند مثل
کوه احد از حسنات و عوض میدهد از اضعاف آنچه خرج کرده
است و بلاها را از او دفع میکند و مالش را حفظ کند پرسید که چه

ثواب کسی اگر بجور ظالمی کشته شود نزد آنحضرت فرمود که نزد
اول قطره که از خونش ریخته میشود جمیع گناهانش آمرزیده می
شود و ملکه میشویند طینتش را که ازان مخلوق شده است تا
خالص کردد چنانچه خالص است طینت پیغمبران مخلصین و بیرون
بود از طینت آنچه بان مخلوط کرده بود از چرکهای طینت
اهل کفر و دلش را میشویند و میگشایند و پر میکنند از ایمان
پس ملاقات مینماید ثواب الهی را و حال آنکه پاک و خالص
شده است از آنچه بدنها و دلها مخلوط میکردد و می نویسند
برای او که قبول کرد شفاعت او را در اهل خانه اش و در حق هزار
از برادران مؤمنش و ملئکه با جبرئیل و میکائیل و ملک الموت
بر او نماز میکنند و کفن و حنوطش را از حلل بهشت میآورند
و قبرش را فراخ میکردانند و چراغها در قبرش میگذارند و دری
از بهشت برای او بسوی قبرش میگشایند و ملئکه تحفها از بهشت
از برای او میآورند و بعد از هجده روز او را بالا میبرند به حظیره
قدس پیوسته در آنجا با اولیاء الله میباشد تا در صور بدمند
پس هیچ از قبر بیرون نیاید اول کسی که با او مصافحه نماید حضرت

رسول

رسول خدا و امیر المؤمنین و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین
او را بشارت میدهند او را و میگویند که با ما باش و او را بر حوض
کوثر وا میدارند که از آن آب بخورد و هر که را خواهد آب بدهد پرسید
که چه ثواب دارد کسی که بسبب زیارت آنحضرت او را محبوس نمایند فرمودند
که بهر روزی که در حبس بوده است و بهر غمی که باو رسیده است
فرحی عظیم در روز قیامت باو میرسد پرسید که اگر بعد از حبس او را
بزنند چه ثواب دارد فرمود که باو میدهند بهر زدنی حوری
در بهشت و بهر دردی که ببدن او رسیده است هزار هزار حسنه
و محو مینماید هزار هزار گناه و بلند میکند برای او هزار هزار درجه
و در قیامت با رسول خدا صحبت دارد و سخن گوید تا مردم از حساب
فارغ شوند و با او مصافحه نمایند حاملان عرش خدا و گویند باو
که هر چه خواهی بطلب و آورند زننده او را بحساب و هیچ حساب
نکنند از او و بازوهای او را گرفته بکشند و ببرند بسوی ملکی که
شربتی از حمیم و شربتی از غسلین جهنم باو بخوراند و او را بر کوههای
آتش بگذارند و گویند بچش جزای آنکه زدی آنکسی را که مهمان خدا
و رسول بود و مضروب را بیاورند بدر جهنم و گویند باو که نظر کن

وببین حال آنکسی را که تو آزرده بود اما سینه تو شفا یافت از غم او پس
گویند حمد و سپاس خداوند را سزاست که ببرکت فرزند رسولش
انتقام ما را از او کشید و در **تحفة الزائر** بسند معتبر از حماد بن تحفة الزائر
عبدالله منقول است که گفت روزی حضرت صادق علیه السلام بمن گفت
که نزد شما فضیلتی هست که بأحدی داده نشده است و گمان ندارم
که چنانچه باید آنرا شناسید و محافظت بر آن بنمایید و قیام بحق
او بکنید و از برای آن فضیلت اهل چندی هستند که ایشان را برای آنکار
نام برده اند و با ایشان آن توفیق را عطا فرموده اند و این سعادت
و رحمتی است که حق تعالی با ایشان بخشیده است پرسیدم که کدام است
آن فضیلت که وصف کردی و نام نبردی فرمود که زیارت جدم
حسین علیه السلام زیرا که او غریب است و در زمین غربت مدفون شده است
هر که بزیارت او میرود برو میگرید و هر که بزیارت او نمیرود بر
مصیبت او اندوهناک میشود و دلش میسوزد و هر که او را بیاد می
آورد ترحم میکند و هر که نظر میکند بسوی قبر پسرش که در پایین پای
او در بیابانی که خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند
و جمع شدند جمعی از کافران و مرتدان از دین و یاوری یکدیگر کردند

تا اورا

تا او را کشتند و در بیابان دفن نکرده انداختند و منع کردند
آنان آب فرات را که سگان میخوردند و ضایع کردند حق رسول خدا
صلی الله علیه و آله را و وصیتی را که در حق او و اهل بیتش کرده بود
پس او مدفون گردید جفا یافته در میان قبرهای ایشان و خویشان
و شیعیان خود هر که بزیارت او میرود وحشت مییابد از تنهایی او
و دوری او از جد بزرگوارش و در منزلی افتاده است که نمیرود نزد
او مگر کسی که خدا دلش را بایمان ممتحن کرده است و حق ما را
باو شناسانیده باشد پس عرض کردم فدای تو شوم من میرفتم بزیارت
آنحضرت تا آنکه مبتلا شدم بخدمت خلیفه و حفظ اموال او و من
نزد ایشان مشهورم لهذا در این ولا از برای تقیه ترک کرده ام و
من میدانم که زیارت آنحضرت ثواب بسیار دارد فرمود میدانی
که کسیکه بزیارت آنحضرت میرود چه فضیلت دارد و او را نزد ما
چه نیکیها است گفتم نه فرمود که اما فضیلت زیارت کننده آنحضرت
پس مباهات میکنند باو ملائکه آسمانها و اما آنچه نزد ما برای او
هست پس ترحم میکنیم برای او هر صبح و شام و بتحقیق که خبر داد
مرا پدرم که روضه آنحضرت از روزی که مدفون شده است هرگز

خالی بوده است از کسیکه صلوات فرستد بروان ملئکه یا جنیان
یا آدمیان یا وحشیان صحرا و هیچ چیز نیست مگر اینکه آرزوی
جمال زیارت کنندگان آنحضرت مینمایند و خود را از برای برکت دور
مینمالند و نظر کردن بسوی او امید خیرها دارند برای آنکه برکت
یافته است بنظر کردن بسوی قبر آنحضرت بعد از آن فرمود که شنیده ام
که قومی از نواحی کوفه و غیر او میروند نزد قبر آنحضرت و زنان میروند و
ندبه و نوحه میکنند در نیمه ماه شعبان پس بعضی قرآن میخوانند و
بعضی مرثیه میخوانند گفتم بلی فدای تو شوم دیده ام بعضی از آنها را
که میفرمائی فرمود که حمد و سپاس خداوندیرا که در میان مردم جمعی
را مقرر فرموده است که میایند بسوی ما و ما را مدح مینمایند و
مرثیه از برای مصیبت ما میگویند و میخوانند و دشمن ما کسانیرا
گردانیده که طعن کنند برانها از خویشان ما و غیر ایشان و استهزا
کنند برایشان و قبیح شمارند کردار ایشانرا **وایضا** در تحفة الزائر
بسند معتبر از صفوان منقول است که حضرت صادق ع فرمودند که کمتر
چیزی که کسی مینماید زیارت کننده حضرت امام حسین السلام که هر حسنه
او را هزار حسنه ثواب میدهند و گناه او را یکی مینویسند پس فرمود

که ای صفوان

که ای صفوان بشارت باد ترا که خدا را ملکی چند هست که با ایشان
قضیبها از نور هست پس چون حافظان و نویسندگان اعمال میخواهند
که بنویسند گناهی بر زائر حسین ع آن ملئکه میگویند بحافظان
که دست نگاه دارید و منویسید و چون حسنه میکند میگویند بنویسید
که گروهی اند ایشان که بدل مینماید حق تعالی گناهان ایشانرا بحسنات
ایضا در تحفة الزائر بسند معتبر از ذریح محاربی منقول است
که گفتم بحضرت صادق شکایت کردم از آنچه بمن میرسد از قوم و فرزندان
من هرگاه با ایشان نقل میکنم ثواب زیارت قبر حسین صلوات الله
علیه را تکذیب میکنند مرا و میگویند تو دروغ میبندی بر امام جعفر
صادق ع حضرت فرمود که ای ذریح بگذار مردم را بهر جا که خواهند
بروند والله که حق تعالی مباهات مینماید بزائر حسین بن علی ع
و آنها که از راه دور بزیارت آنحضرت میروند با ملئکه مقربین و حاملان
عرش خود حتی آنکه میفرماید بایشان که آیا نمی بینید زیارت کنندگان
قبر حسین را که آمده اند با نهایت شوق بسوی آنحضرت و بسوی فاطمه
زهرا ع بعزت و جلال خود سوگند میخورم که واجب کردانم برای ایشان
کرامت خود را که ایشانرا گرامی دارم و داخل کنم ایشانرا در بهشتی

که مهیا کرده ام برای دوستان و پیغمبران و رسولان خود با ملئکه
من بهمه از یارت کند کان حسین اند که محبوب محمد میباشند کر او نعیمه
و حبیب منست و هر که مرا دوست میدارد حبیب مرا دوست میدارد
و هر که حبیب مرا دوست میدارد محبوب مرا دوست میدارد و هر که
حبیب مرا یا محبوب مرا دشمن دارد بر من لازم است که از ابید ترین
عذابهای خود عذاب کنم و با آتش خود او را بسوزانم و جهنم را جایگاه
او سازم و او را عذابی کنم که هیچیک از عالمیان را نکرده باشم و
فی است کرده که لالت دارد بر اینکه هر که آنحضرت را زیارت کند
چنان است که خداوند عالم را در عرش زیارت کرده باشد در **کامل**
الزیاره از زید شحام روایت نموده قال قلت لابی عبد الله ع ما لمن
زار الحسین ع قال کان کمن زار الله فی عرشه الخ یعنی زید
میگوید که عرض کردم بحضرت صادق چه ثواب است از برای کسیکه زیارت
نماید حسین را حضرت فرمودند میباشد آنشخص مثل کسیکه
زیارت نماید خداوند عالم را در عرش **ایضا** در کامل الزیاره
از حسین بن محمد قمی روایت نموده که حضرت امام رضا علیه السلم
فرمودند من زار قبر ابی عبد الله ع بشط الفرات کان کمن زار الله

فی عرشه

فی عرشه و همین مضمون را بسند دیگر نیز روایت نموده و ترجمه
این حدیث معلوم شد و **ایضا** در کامل الزیاره از بشیر دهان
روایت نموده که حضرت صادق در حدیثی طویل با وبیان فرمودند
فضیلت زیارت آنحضرت را که بعضی از احادیث است که باین مضمون وارد
قبر الحسین کان کمن زار الله فی عرشه و بدو سند دیگر هم همین مضمون
نیز روایت نموده و ترجمه این معلوم شد و **فی** است دلالت دارد
که زایران آنحضرت را مینویسند در اعلا علیین در **کامل** الزیاره از حضرت
صادق ع روایت نموده است قال من اتی قبر الحسین ع عارفا بحقه کتبه
الله فی اعلا علیین یعنی حضرت صادق ع فرمودند کسی که بیاید بزیارت
قبر حسین ع در حالتی که عارف بحق او باشد می نویسد خداوند عالم
نام او را در اعلا علیین **ایضا** در کتاب مذکور از عبد الله بن مسکان
روایت نموده که حضرت صادق فرمودند من اتی قبر الحسین ع عارفا
بحقه کتبه الله فی علیین **ایضا** در کتاب مذکور از هرون بن خارجه
روایت نموده که حضرت صادق ع فرمودند من اتی قبر الحسین ع عارفا
بحقه کتبه الله فی اعلی علیین **ایضا** از عبد الله بن مسکان این
مضمون را نیز بدو سند دیگر روایت نموده و ترجمه این احادیث

معلوم است **وقیمی** است که دلالت دارد برانکه زیارت انحضرت
افضل است از جمیع عملهای خیر در کتاب **وسایل** وکامل الزیاره
از ابی خدیجه روایت نموده است که قال سالت اباعبد الله ع عن زیارت
قبر الحسین فقال انه افضل ما یکون من الاعمال یعنی ابی خدیجه میگوید
که سوال کردم از حضرت صادق ع از ثواب زیارت قبر امام حسین ع
فرمودند که زیارت انحضرت افضل چیزیست که میباشد از عملها و
ایضا در وسایل از ابان روایت نموده که حضرت صادق فرمودند
من احب الاعمال الی الله زیارت قبر الحسین ع الی اخر الحدیث یعنی
حضرت صادق فرمودند از دوست ترین عملها در نزد خداوند متعال
زیارت قبر امام حسین علیه السلام است و**ایضا** در وسایل از ابی خدیجه
بسند دیگر این مضمون را روایت نموده و ترجمه این معلوم شد
از سابق **وقیمی** است که دلالت دارد برانکه زیارت انحضرت مقابل
است با عمره مقبوله در **کامل** الزیاره وغیره از محمد بن سنان از حضرت
امام رضا ع روایت نموده که قال سمعت ابا الحسن یقول ان زیارة قبر
الحسین تعدل عمرة مبرورة متقبلة یعنی گفت محمد بن سنان که شنیدم
از جناب امام رضا علیه السلام که فرمودند زیارت قبر حسین برابر است

باعمره پاکیزه مقبول شده در کتاب مذکور به هشت سند متعدد دیگر
این مضمون را روایت نموده و در حدیث دیگر سوای این هشت سند از
اباسعید مدائنی روایت نموده قال دخلت علی ابی عبد الله ع فقلت
جعلت فداک اتیت قبر الحسین قال نعم یا اباسعید ائت قبر ابن رسول
الله صلی الله اطیب الطیبین واطهر الطاهرین وابر الابرار فاذا
زرته کتب لک اثنان وعشرون عمرة یعنی اباسعید مدائنی میگوید
که وارد شدم بر حضرت امام جعفر صادق ع پس عرض نمودم فدایت
شوم بروم بزیارت قبر حسین ع فرمودند بلی ای اباسعید برو بنزد
قبر حسین ع فرزند رسول خدا که پاکیزه ترین پاکان و پاکیزه ترین پاکان
و نیکوکارترین نیکوکاران پس هرگاه زیارت نمائی او را نوشته
میشود در نامه عمل تو ثواب بیست و دو عمره و در وسایل روایت نموده
که کتب الله لک خمسة وعشرین حجة و ذکر عمره نموده و در تحفه الزائر
بیان هر دو نموده و علاوه ثواب بیست و پنج بنده ازاد کردن را اینجا
روایت نموده **وقیمی** است که دلالت دارد که زیارت انحضرت مقابل
است با حجی که با رسول خدا بجا اورده باشد در **کامل** الزیاره از فضیل
بن یسار از امام محمد باقر علیه السلام روایت نموده است قال زیارة

قبر الحسين ع تعدل حجة مع رسول الله صلى الله عليه وآله يعني كفت امام
محمد باقر ع كه زيارت قبر حسين ع برابر است با حجی که با رسول خدا بجا
آورده باشد و قریب باین مضمون را هفت سند دیگر در کتاب مذکور
روایت نموده و **علامه** مجلسی در تحفة الزائر فرموده در احادیث بسیار
از ائمه ابرار علیهم السلام منقول است که زیارت حضرت امام حسین ع برابر است
با حج مقبول و در اخبار بسیار دیگر وارد است که برابر است با عمره
مقبوله **و حتی** است که دلالت دارد بر اینکه زیارت آنحضرت ثواب
حج و عمره هر دو دارد بلکه در بعضی اخبار اینست که افضل است از حج و عمره
در **کامل** الزیاره از حضرت صادق ع روایت نموده که فرمودند من اتی
قبر الحسین کتب الله له حجة و عمرة یعنی کسی که بیاید بزیارت قبر حسین ع بنویسد
خداوند عالم از برای او ثواب حج و عمره در در کتاب مذکور یازده حدیث
دیگر قریب باین حدیث بطرق دیگر روایت نموده و علاوه برین بسند
دیگر روایت نموده از هرون بن خارجه قال سأل رجل اباعبدالله و انا
عنده ما لمن زار قبر الحسین قال ان الحسین ع وکل الله تعالی به اربعة آلاف
ملک شعثا غبرا یبکونه الی یوم القیمة فقلت له بابی انت و امی
روی عن ابیک فی الحج فقال نعم حجة و عمرة حتی عد عشره یعنی هرون

بن خارجه میگوید که شخصی سوال نمود از حضرت صادق ع و من در
نزد او حاضر بودم که چه ثواب از برای کسیکه زیارت نماید قبر
امام حسین ع را فرمودند بدرستیکه موکل گردانیده است خداوند
عالم بقبر آنحضرت چهار هزار ملک ژولیده موی گرد آلود را گریه مینمایند
انملائکه باین هیئت بر آنحضرت تا روز قیامت پس عرض کردم فدای
شوم پدر و مادر من روایت شده از پدر بزرگوار شما در حج پس
فرمودند بلی حجی و عمره است تا شمردند ثواب ده حج را **و ایضا**
بسند دیگر از یزید بن عبد الملک روایت نموده قال کنت مع ابی عبدالله
فمر قوم علی حمیر فقال این یریدون هولاء قلت قبور الشهداء قال
فما یمنعهم من زیارة سید الشهید الغریب فقال له رجل من اهل العراق
وزیارته واجبة قال زیارته خیر من حجة و عمرة حتی عد عشرین حجة و عمرة
ثم قال مبرورات متقبلات قال فوالله ما قمت من عنده حتی اتی
رجل فقال انی قد حججت تسعة عشرة حجة فادع الله الی ان یرزقنی
تمام العشرین قال فهل زرت قبر الحسین ع قال لا قال ان زیارته خیر
من عشرین حجة یعنی یزید بن عبد الملک میگوید که بودم در خدمت
حضرت امام جعفر صادق ع پس مرور نمودند قومی که سوار الاغ

بودند حضرت صادق فرمودند کجا اراده دارند این گروه عرض کردم
میروند بزیارت قبور شهدا حضرت فرمودند چه چیز مانع است
ایشانرا از زیارت آقای شهید غریب یعنی جناب امام حسین ع پس
عرض کرد بان بزرگوار شخصی از اهل عراق زیارت آنسرور واجب است
حضرت فرمودند زیارت آنحضرت بهتر است از حجی و عمره و همچنین حضرت
مضاعف فرمودند تا آنکه بیست حج و عمره فرمودند بعد فرمود این
بیست حج عمره نیکو و مقبول شده خواهد بود یزید بن عبد الملک میگوید
بخدا قسم که برنخواستم از خدمت آنسرور تا اینکه آمد مردی بنزد آنسرور
پس عرض کرد بدرستی که من حج کرده ام نوزده حج پس بخوان خداوند
عالم را از برای من اینکه روزی نماید یک حج دیگر که بیست حج کامل
کرده باشم حضرت فرمودند آیا زیارت نمودهٔ قبر حسین را گفت نه فرمودند
که زیارت آنسرور بهتر است از بیست حج **علامه** مجلسی در تحفة الزایر
فرموده است که بسندهای معتبر از حضرت صادق منقول است که
هرگاه اراده حج نمائی و ترا میسر نشود بزیارت حضرت امام حسین ع
برو که ثواب حج برای تو نوشته میشود و هرگاه اراده عمره نمائی
و ترا میسر نشود بزیارت آنحضرت برو که ثواب عمره برای تو نوشته

بشود

میشود و **قسمی** است که دلالت دارد که ثواب حجهای بسیار بزایر
آنسرور عطا میفرمایند در کتاب **وسایل** از حضرت صادق ع روایت
نموده که من اتی قبر الحسین عارفا بحقه کان کمن حج مائة حجة مع رسول
الله صلی الله علیه و آله یعنی کسیکه زیارت نماید قبر حسین علیه السلام
را در حالتی که عارف بحق او باشد میباشد مثل کسی که صد حج کرده
است با رسول خدا صلی الله علیه و آله و **ایضا** در وسایل از مالک
بن عطیه روایت نموده که حضرت صادق علیه السلام فرمودند من زار
قبر الحسین ع کتب الله له ثمانین حجة مبرورة یعنی کسی که زیارت نماید
قبر حسین ع را مینویسد خداوند عالم از برای او ثواب هشتاد حج
نیکو در **کامل** الزیاره و وسایل و تحفة الزایر بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقول است که روزی حضرت امام حسین ع در دامن
رسول خدا صلی الله علیه و آله بود آنحضرت با او بازی میکرد و میخندید
عایشه گفت یا رسول الله چه بسیار خوش میاید ترا از این طفل
و دوست میداری او را فرمود و کیف لا احبه و هو ثمرة فؤادی و
قرة عینی و ان امتی ستقتله فمن زاره بعد وفاته کتب الله له
حجة من حججی یعنی چگونه دوست ندارم او را و حال اینکه میوه

دل منست و سرور سینهٔ منست و بدرستی که امت من او را خواهند
کشت و هر که او را بعد از وفاتش زیارت نماید حق تعالی برای او
ثواب یک حج از حجهای من بنویسد پس عایشه بر سبیل استبعاد
گفت یا رسول الله یک حج از حجهای تو فرمود که بلی دو حج از حجهای
من گفت یا رسول الله دو حج از حجهای تو فرمود که بلی چهار حج از
حجهای من و همچنین عایشه استبعاد میکرد و حضرت زیاده میکرد
تا رسیدند بنود حج از حجهای رسول خدا که هر حجی با عمره باشد
و در کتاب وسایل بدل نود حج هفتاد حج روایت نموده است و در
کامل الزیاره و تحفة الزائر از ابن ابی یعفور منقول است که روزی
حضرت صادق ع از بعضی از شیعیان خود سؤال نمود که آیا زیارت
میکنی حضرت امام حسین را گفت بلی در هر سه سال یکمرتبه زیارت
میکنم پس رنگ مبارک آنحضرت زرد شد و فرمود که والله اگر زیارت
آنحضرت میکردی بهتر بود از برای تو از این حج که کرده گفت فدای
تو شوم آیا همه این فضیلت دارد فرمود که بلی والله اگر بگویم بشما فضیلت
زیارت قبر آنحضرت را هر آینه ترک حج خواهید کرد و احدی از شما حج
نخواهد کرد مگر نمیدانی که حق تعالی کربلا را حرم امن و امان

ومبارک

و مبارک گردانیده پیش از آنکه مکه را حرم گرداند و ایضاً در تحفة
الزائر روایت نموده است که زیارت آنحضرت ثواب بیست حج و بیست
عمره و بیست جهاد که هر یک را با پیغمبر و امام عادل کرده باشد دارد
و ایضاً در وسایل و کامل الزیاره و تحفة الزائر بسند معتبر از
موسی بن القاسم منقول است که گفت چون حضرت صادق ع در
در اول خلافت ابو جعفر دوانقی بعراق تشریف آورد و در نجف فرود
آمد فرمود که ای موسی برو و بر سر راه بایست و نظر کن شخصی خواهد آمد
از ناحیه قادسیه چون نزدیک تو رسید بگو اینجا شخصی هست از
فرزندان رسول خدا و ترا میطلبد پس رفتم و بر سر راه ایستادم
و گرمای شدید بود پس پیوسته ایستاده بودم تا آنکه نزدیک شد
که مخالفت آنحضرت کنم و برگردم ناگاه دیدم شخصی از دور میآید
و بر شتری سوار است چون نزدیک شد گفتم اینجا شخصی از اولاد
رسول خدا هست و ترا میطلبد و پیش از آنکه تو بیایی مرا خبر داد که
تو خواهی آمد پس همراه من آمد چون در خیمه داخل شد من نزدیک خیمه
ایستادم حضرت از او پرسید که از کجا میآیی گفت از اقصای بلاد یمن
حضرت از باب اعجاز فرمود که از فلان موضعی گفت بلی فرمود که

از برای چه باینجا آمده گفت از برای زیارت حضرت امام حسین ع
فرمود که هیچ مطلب دیگر بغیر از زیارت نداشتی گفت نه هیچ مطلب
نداشتم بغیر از آنکه نماز کنم نزد آنحضرت و از زیارت نمایم و سلام
کنم و بسوی اهل خود برگردم حضرت فرمود که شما چه ثواب میدانید
در زیارت آنحضرت گفت ما این را میدانیم که برکت بهم میرسد در
جان و زنان و فرزندان ما و مال و معاش ما و برآورده میشود حاجتهای
ما حضرت فرمود که آیا زیاده بکنم فضیلت زیارت آنحضرت را گفت زیاده
بفرما یا ابن رسول الله ص فرمود که زیارت آنحضرت برابر است با یک حج
مقبول پاک پسندیده که با رسول خدا بجا آورده باشد آن شخص تعجب
میکرد حضرت زیاده میکرد تا بسی حج رسید ایضا در تحفة الزائر
از حضرت صادق روایت نموده که حضرت فرمودند که چند حج کرده
گفت نوزده حج فرمود که اگر بیست حج تمام کنی از برای تو ثواب یک
زیارت امام حسین ع حساب میشود ایضا در تحفة الزائر در
روایت معتبر از حضرت صادق روایت نموده است که هر که امام حسین ع
را زیارت نماید و آنرا امام واجب الاطاعه داند نه از روی شک و
نه از روی تکبر نوشته شود برای او ثواب هزار حج مقبول و هزار
عمره

عمره مقبول و اگر شقی باشد سعادتمند گردد و پیوسته در رحمت
خداوند عالم فرو رود در کامل الزیاره از بشیر دهان روایت
نموده قال قلت لابی عبد الله ع فی حدیث له طویل قال و یحک
یا بشیر ان المؤمن اذا اتاه عارفا بحقه فاغتسل فی الفرات ثم
خرج له بکل خطوة حجة و عمرة مقبولات و غزوة مع نبی مرسل او
امام عادل یعنی بشیر میگوید که گفتم بحضرت صادق ع در حدیثی
از برای او که طویل بود آن حدیث حضرت صادق فرمودند وای بر تو
ای بشیر بدرستیکه مؤمن هرگاه بیاید نزد حسین در حالتی که
عارف بحق حسین ع باشد پس غسل نماید با آب فرات بعد از آن بیرون
رود بزیارت آنحضرت نوشته شود از برای او بهر قدمی ثواب حجی و عمره
مقبوله و ثواب جهادی که با پیغمبر مرسل یا امام عادلی بجا آورده باشد
و ایضا در کتاب مذکور نیز از بشیر دهان روایت نموده قال سمعت
ابا عبد الله و هو نازل بالحیرة و عنده جماعة من الشیعة فاقبل بوجهه
الی فقال یا بشیر والله ما فاتک شیء مما کان لاصحاب مکة بمکة قلت
جعلت فداک فیه عرفات فسره لی فقال یا بشیر ان الرجل منکم
یغتسل علی شاطی الفرات ثم یاتی قبر الحسین عارفا بحقه فیعطیه

الله بکل قدم یرفعها او یضعها مائة حجة مقبولة و معها مائة
عمرة مبرورة و مائة غزوة مع نبی مرسل الی اعداء الله عدو له یعنی
بشیر میگوید که شنیدم از حضرت صادق در هنگامیکه آنحضرت در
حیره بودند و نزد آنحضرت جماعتی از شیعیان بودند پس روی مبارک
بسوی من نمود و فرمود که ای بشیر قسم بخدا که فوت نشده است از تو
چیزی از ثوابهائی که از برای اصحاب مکه در مکه بهم رسیده است
بشیر میگوید گفتم فدای تو شوم در اینجا عرفه گذشت پس بیان بفرمائید
که چگونه مرا ثواب ایشان فوت نشده است پس آنحضرت فرمودند ای
بشیر بدرستیکه مردی از شما هرگاه غسل بجا آورد در دجله فرات و
بعد بزیارت قبر آنحضرت در حالتیکه عارف بحق او باشد پس عطا
میفرماید حق تعالی بهر قدمی که برمیدارد یا میگذارد ثواب صد حج
مقبوله و ثواب صد عمره مبروره و صد جهاد که با پیغمبر مرسل بود
بجنگ دشمن ترین دشمنان خدا و مرحوم علامه مجلسی در
تحفة الزائر این روایت را در زیارت عرفه ایراد نموده و انشاء الله
بعد از این در موضع او بیان خواهد شد که اختلافی که میان این
دو روایت موجود است و در تحفة الزائر بسند معتبر منقول است

که حضرت امام رضا علیه السلام بیونس فرمودند که هرکه زیارت حضرت
امام حسین ع بجا آورد پس حج و عمره کرده باشد یونس گفت که حجة
الاسلام از او ساقط میشود فرمودند که این بعوض حجة الاسلام است
برای کسیکه استطاعت حج نداشته باشد و چون مستطیع شود
باید برود بمکه و حج بجا آورد مگر نمیدانی که هر روز هفتاد هزار
ملک طواف میکنند دور کعبه تا شب پس بالا میروند و هفتاد هزار
ملک دیگر نازل میشوند و طواف میکنند تا صبح و بدرستیکه
حسین گرامی تر است نزد خداوند عالم از کعبه و در وقت نماز هفتاد
هزار ملک نازل میشوند ژولیده موو گرد آلود و نوبت با ایشان نمی
افتد تا روز قیامت و مرحوم مجلسی در تحفة الزائر فرموده است که
این اختلافها که در فضیلت زیارت آنحضرت وارد شده است یا محمول
است بر اختلاف اشخاص و زیارات زیرا که دوری و نزدیکی راه و قلت
و کثرت خوف و سایر شدتها و مشقتها و قلت و کثرت معرفت آنحضرت
و تفاوت مراتب اخلاص و نیتها و تقوی و پرهیزکاری و سایر شرایط قبول
عمل در زیادتی و کمی دخل عظیم دارند یا محمول است بر اختلاف عقول
مردم چنانچه از بعضی احادیث ظاهر میشود یا بر تفاوت جهاد

و عمرها و بنده آزاد کردنها چنانچه از بعضی روایات نیز مستفاد میشود یا باعتبار حمل بعضی بر ثواب تفضلی و بعضی بر ثواب استحقاقی و نیکو جمعی است بین اخبار و **نعمی** است که دلالت دارد که نماز کردن در روضه منوره آنسرور چه نافله و چه فریضه برابر است با حجی و عمره در **کامل** الزیاره از ابن ابی عمیر روایت کرده است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام بمردی فرمودند یا فلان ما یمنعک اذا عرضت لک حاجة ان تاتی قبر الحسین فتصلی عنده اربع رکعات ثم سل حاجتک فان الصلوة عنده تعدل حجة و النافلة عنده تعدل عمرة یعنی ای فلان شخص چه چیز مانع است ترا از اینکه هرگاه روی بدهد بتو حاجتی اینکه حاضر شوی در نزد قبر حسین ع پس نماز کنی در نزد قبر او چهار رکعت بعد از آن سوال نمائی حاجت خود را بدرستیکه نماز واجب نزد او برابر است با حجی و نماز مستحب برابر است با عمره **ایضا** در کامل الزیاره از جابر جعفی منقول است که حضرت صادق علیه السلام در حدیث طویلی بمفضل بن عمر فرمودند در خصوص زیارت سید الشهدا ثم یمضی الی صلوتک و لک بکل رکعة رکعتها عنده کثواب من حج الف حجة و اعتمر الف عمرة و اعتق الف

رقبه و کانما وقف فی سبیل الله الف مرة مع نبی مرسل یعنی حضرت صادق بعد از آداب زیارت فرمودند برو بجهة بجا آوردن نماز و از برای تو است بهر رکعتی که بجا آوری در نزد قبر مطهر او مثل ثواب کسیکه حج نموده است هزار حج و عمره نموده است هزار عمره و آزاد نموده است هزار بنده و گویا جهاد نموده است در راه خداوند عالم هزار مرتبه با پیغمبر مرسلی **ایضا** در کامل الزیاره از ابی علی روایت نموده است که قال قلت لابی عبد الله ما لمن زار قبر الحسین قال من اتاه و زاره و صلی عنده رکعتین او اربع رکعات کتب الله له حجة و عمرة قال قلت جعلت فداک و کذلک من اتی قبر امام مفترض الطاعة قال و کذلک کل من اتی قبر امام مفترض طاعة یعنی ابی علی میگوید که گفتم بجناب صادق آل محمد چه ثواب است از برای کسیکه زیارت نماید قبر امام حسین ع را آنسرور فرمودند کسی که بیاید بنزد قبر او و زیارت نماید او را و نماز بجا آورد در نزد او دو رکعت یا چهار رکعت می نویسد خداوند عالم از برای او ثواب حجی و عمره ابی علی میگوید عرض کردم فدایت شوم و همچنین ثواب است از برای کسی که بیاید بنزد قبر امام واجب الاطاعة حضرت

فرمودند بلی همین ثواب را دارد هرگاه بدنزد قبر امامی که اطاعة
او واجب باشد بجا آورد از علامه مجلسی در تحفة الزائرین بسند
معتبر از حضرت صادق ع منقول است که چون بزیارت امام حسین ع
بروی زیارت کن آنحضرت را محزون و غمگین و ژولیده مو و غبار آلود
و گرسنه و تشنه که آنحضرت با این احوال شهید شده است و حاجات
خود را طلب نما و برگرد و از او وطن قرار مده و در حدیث دیگر منقول
است که آنحضرت از شخصی پرسید که میروید بزیارت قبر ابی عبد الله
گفت بلی فرمود که از برای آن سفر سفره بر میدارید گفت بلی
فرمود که اگر بزیارت قبر پدرها و مادرهای خود بروید چنین نمی
کنید گفت چه چیز بخوریم فرمود که نان با لبن یعنی شیر یا ماست
و در چند حدیث دیگر وارد شده که آنحضرت فرمود که شنیده ام که جماعتی
بزیارت امام حسین میروند و با خود سفرها بر میدارند که در آنها
بزغالهای بریان و حلواها هست اگر بزیارت قبر پدران یا دوستان
خود بروید اینها را با خود بر نمیدارند و در حدیث معتبر دیگر منقول
است که آنحضرت بمفضل بن عمر گفت که زیارت کند امام حسین ع
را بهتر از آنست که زیارت نکند و زیارت نکند بهتر از آنست که زیارت کند مفضل

گفت

گفت بیشتر را شکستی فرمود والله که اگر زیارت قبر پدران خود
بروید اندوهگین و غمناک میروید بزیارت قبر آنحضرت که میروید سفرها
با خود بر میدارید بلکه میباید که ژولیده مو و گرد آلود بروید و بسند
معتبر مرویست که محمد بن مسلم بحضرت امام محمد باقر عرض کرد که چون
ما بزیارت پدرت حسین بن علی علیهما السلم برویم آیا نه چنان است
که در حج میرویم فرمود که بلی گفت پس بر ما لازم است آنچه بر حاجیان
لازم است فرمود که بر تو لازم است که نیکو مصاحبت نمائی با
هر که رفیق تو است و بر تو لازم است که کم سخن بگوئی مگر سخن خیر
و لازم است بر تو که با خدا بسیار مناجات بکنی و لازم است که جامهها
پاکیزه باشد و لازم است که غسل بکنی پیش از آنکه داخل حایر شوی
و لازم است که با خشوع و رقت باشی و نماز بسیار بکنی و صلوات
بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و باید که خود را نگاه داری از چیزها که
سزاوار نیست ترا و باید که دیده خود را از حرام و شبهه بپوشانی و
به برادران مومن پریشان خود نیکی بکنی و اگر کسی را به بینی که خرجش تمام
شده است امداد دستگیری بکنی و خرجی خود را در میان خود و ایشان
قسمت کنی و لازم است بر تو تقیه که قوام دین تو بآن است و پرهیزکاری

انچیزها اینکه خدا از انها نهی کرده است و ترک کنی خصومت و بسیار
قسم خوردن و مجادله و منازعه کردن را پس چون چنین کنی تمام می شود
ثواب حج و عمره از برای تو و مستوجب میشوی از خدا بکسی که طلب
ثواب او کرده بمال خرج کردن و از اهل خود دور افتادن اینکه برگردی
با امرزش گناهان و رحمت و خوشنودی خداوند عالمیان محمد بن قولویه
قمی در کتاب کامل الزیاره بسند خود نقل از منذر بن زایده از پدرش خود
زایده روایت کرده است که حضرت امام زین العابدین بمن فرمودند
بلغنی یا زایده انک تزور قبر ابی عبد الله الحسین احیانا یعنی خبر بمن
رسیده است ای زایده که تو در بعضی اوقات بزیارت قبر ابی عبد الله
الحسین میروی عرض کردم ان ذلک کما بلغک یعنی این خبر چنین است
که بشما رسیده است انحضرت فرمودند برای چه مطلب بزیارت انحضرت
میروی و حال اینکه تو مقربی در نزد سلطان خود که متحمل نمیشود که
به بیند احدی برابر محبت ما و تفضیل دادن ما و ذکر فضایل ما و انچه
واجب است بر این امت از حق ما عرض کردم والله ما ارید بذلک الا
الله و رسوله یعنی بخدا سوگند که قصدی ندارم از زیارت ان
جناب مگر محض از برای رضای خدا و رضای رسول خدا و پروا ندارم

که سخطی

که سخطی باین سبب بر من وارد شود و در سینه من بزرگ نمینماید مکروهی
که بسبب زیارت انحضرت بر من وارد اید پس انحضرت فرمودند که تو را بخدا
قسم میدهم که انچه گفتی بهمین وضع است که بیان نمودی عرض کردم
بخدا قسم که باین نحو است که بخدمت شما عرض کردم تا سه دفعه انحضرت همین
سوال را مکرر فرمودند و من همین جواب را عرض نمودم پس انحضرت
فرمودند ابشر ثم ابشر ثم ابشر یعنی بشارت باد تو را بشارت باد تو را
بشارت باد تو را و الان حدیثی از برای تو نقل نمایم که انحدیث از جمله
نخبه احادیث مخزونه است لما اصابنا بالطف ما اصابنا و قتل ابی
علیه السلم و قتل من کان معه من ولده و اهله و سایر اخوته و حملت نسائه
و حرمه علی الاقتاب چون بما رسید در صحرای کربلا انچه بما رسید
و پدرم را با فرزندان و برادران و خویشان شهید کردند و حرم محترم
و زنان مکرم او را بر جهاز شتران سوار کردند که روانه کوفه نمایند چون
بمعرکه قتال رسیدیم و نظر من بر ان بزرگواران افتاد که بر روی خاک
و خون افتاده بودند و کسی متوجه دفن ایشان نشده است بسیار بر من
عظیم امد و قلق و اضطراب من شدید شد که نزدیک بود روح از بدنم مفارقت
نماید چون عمه ام زینب خواتون این حالت را در من مشاهده نمود

بمن کفت مالی اراک تجود بنفسک یا بقیة جدی وابی واخوتی بعو نورا

چه رسیده است که میبینم نزدیك شده که روح از بدنت مفارقت

نمایدای یادکار جد وپدر وبرادر من کفتم چکونه جزع واضطرا

نکنم وحال آنکه میبینم پدر بزرکوار وسید عالیمقدار خود را با برادران

واعمام وفرزندان اعمام وخویشان که برهنه در میان خاك وخون

افتاده اند نه کسی کفن مینماید ایشان را ونه کسی دفن مینماید ایشان را

ونه احدی بنزد ایشان میاید کویا ایشان را مسلمان نمیدانند واز

جمله کفار دیلم وخزر میشمارند **مؤلف** کوید چون زینب خاتون این

نوع کلمات را از علیل بیمار شنید با وجود آن داغها وستمها که

که باو مکرمه رسیده بود ونعشهای پاره پاره را ملاحظه مینمود

بیمار بدن پاره پاره برادر مهربان خود را که مورد چهار هزار

زخم تیر وشمشیر کردیده بود وای صد هزار افرین بر تقوای دختر فاطمه

زهرا وامیر المؤمنین که با این احوال در صدد تسلیت امام زمان

خود سید الساجدین علیه السلام برامده وعرض کرد لا یجزعنك ما تری

فوالله ان ذلك لعهد من رسول الله الی جدك وابیك وعمك

یعنی جزع در بنا ورد تورا انچه که میبینی که بخدا سوکند این وقایع

عهدیست

عهدیست از رسول خدا بجد تو وامیر المؤمنین وپدر وعم تو ولقد

اخذ الله میثاق اناس من هذه الامة لا تعرفهم فراعنة هذه

الامة وهم معروفون فی السماوات وانهم یجمعون هذه الاعضاء

المتفرقة فیواریها یعنی بتحقیق که خدا عهد ومیثاق کرفته ا

از کروهی از این امت که فراعنه امت ایشان را نمیشناسند ومعروف

میباشند در اسمانها ودر میانها که ایشان جمع خواهند نمود این

اعضای متفرقه واین جسمهای بخون اغشته را ودفن مینمایند

در این صحرا وعلامتی از برای قبر پدرت سید الشهدا بر پا خواهند

نمود که اثر ورسم ان خواهد ماند ودکر ودر لیالی وایام ومندرس

نخواهد شد هر چند پیشوایان کفر واتباعان ضلال سعی نمایند

در بر طرف شدن ان ظهورش بیشتر ورفعتش زیاد ترکردد چون

سید السجاد این کلمات را از عمه مهربان خود شنید فرمود بعمه خود

که ان عهد چیست واین خبر چه خبر است که میفرمائی زینب خاتون

عرض کرد که خبر داد مرا ام ایمن که روزی حضرت رسول صلی الله علیه واله

بدیدن حضرت فاطمه زهرا امده وامحذوه هریره بجهة الزهرا ساخته بود

وحضرت امیر المؤمنین طبق خرمائی اورده ومن کاسه از شیر ومسکه

وقف کتابخانه آستان قدس رضوی (ع)

آوردم و آنحضرت با امیرالمؤمنین ع و فاطمه و حسن و حسین علیهم
السلام از آنها تناول فرمودند و حضرت امیرالمؤمنین ع آبی آورد
و حضرت رسول ص دست خود را شست و بر روی مبارک خود کشید
و نظری از روی سرور و شادمانی بسوی آن بزرگواران افکند پس
نظری بجانب آسمان افکند پس و بجانب قبله آورد و دو دست بدعا
گشود پس بسجده رفت و صدای گریه آنحضرت بلند شد چون سر از
سجده برداشت مانند باران اشک از دیدهای مبارکش فرو می
ریخت و این حالت سبب اندوه اهل بیت گردید پس حضرت امیرالمؤمنین ع
و حضرت فاطمه از آنحضرت سؤال نمودند که سبب گریه شما چیست آنحضرت
فرمودند که چون من باجتماع شما شاد شدم جبرئیل آمد و گفت حق
تعالی بر شادی تو مطلع گردید و نعمت را بر تو تمام نمود و مقرر فرمود
که ایشان با فرزندان و شیعیان ایشان در بهشت با تو باشند و
میان تو و ایشان جدایی نیفکند ولکن بلاهای بسیار بایشان
خواهد رسید و مکاره ایشان را در خواهند یافت از دست جماعتی
که ادعا کنند که از امت تواند و خدا و رسول ص از ایشان بیزارند و اهل
بیت تو را بقتل رسانند هر یک را در مکانی و قبرهای ایشان از یکدیگر

دودباشد

دور باشد و حق تعالی این مصایب را از برای ایشان اختیار کرده است
پس خدا را حمد کن و بقضای او راضی شو پس جبرئیل عرض کرد ای محمد
برادر تو مظلوم و مغلوب امت تو خواهد گردید تا آنکه بدست شقی ترین
اهل روزگار بدرجه شهادت فایض گردد و این فرزند زاده تو و اشاره
نمود بدست خود بسوی حسین ع کشته خواهد شد در میان گروهی
از فرزندان و اهل بیت تو و نیکان امت تو در کنار نهر فرات در زمینی
که آن را کربلا نامند و بسبب آن اندوه و بلا بر دشمنان تو و دشمنان
ذریه تو بسیار خواهد شد در روزی که کرب و شدت آن روز نهایت ندارد
و آن زمین کربلا پاکترین بقعهای زمین است و حرمت آن از همه
بقعهای زمین بیشتر است و آن از دفینهای بهشت است و چون
برسد آن روزی که سبط تو حسین ع و اهل او در آن روز شهید شوند و
احاطه کنند بایشان اهل کفر و ضلالت جمیع اطراف زمین بلرزه
در آید و کوهها بحرکت در آید و بسیار گردد اضطراب آنها و دریاها
متلاطم و موج خواهد شد و آسمانها و اهل آنها بلرزه و اضطراب
خواهند آمد از روی غضب نمودن از برای تو و ذریه تو و از برای عظیم
شمردن هتک حرمت تو و برای بدی مکافات که خواهند داد بسبب

هتک حرمت و دشمنی تو و هر که آنرا اسمانها و زمینها و دریاها و مخلوقاتی
کردر آنها است اذن میطلبند از خدا در یاری نمودن اهل بیت ضعیف و
مظلوم تو و ایشان حجت خدایند بعد از تو بر خلق پس حق تعالی وحی کند
بسوی اسمانها و زمینها و کوهها و دریاها و هر چه در آنها است که منم
خداوند پادشاه قادر که گریزنده از دست من بدر نمیرود و امتناع
کنندهٔ مرا عاجز نمیگرداند و از هر که خواهم در وقتی که خواهم انتقام
خواهم کشید بعزت و جلال خودم سوگند که عذابی کنم کسی را که فرزند
پیغمبر و برگزیدهٔ مرا کشته است و هتک حرمت او نموده است و عترت
او را بقتل آورده است و عهد و پیمان او را شکسته است و ستم بر
اهل او کرده است چنان عذابی که احدی از عالمیان را چنان عذابی
نکرده باشم پس در آن وقت بخروش آیند هر که و هر چه در اسمانها
و زمینها باشند و لعنت کنند بر کسی که ظلم بر عترت تو کرده است
و هتک حرمت تو را حلال شمرده است و چون آنگروه سعادتمند
بسوی شهادت شتابند حق تعالی بدست خود قبض ارواح ایشانرا
نماید و از اسمان هفتم ملائکه چند فرود آیند با ظرفهای از
یاقوت و زمرد که مملو از آب حیوه باشد و با خود بیاورند حلهای

بهشت

بهشت و عطرهای بهشت و آن بدنهای مطهر را بآن آبها بشویند
و بآن حلهها کفن کنند و بآن عطرها حنوط نمایند و ملائکه صف صف در
بر ایشان نماز کنند پس حق تعالی گروهی را بر انگیزد که آن کافران ایشانرا نشناسند
و در آن خونها بکشتنها و کردار و نیت شریک نباشند آن بدنها را دفن
کنند و علامتی بر آن قبر سید الشهدا در آن صحرای کربلا برپا کنند که
نشانه باشد برای اهل حق و سببی باشد برای رستگاری مؤمنان
و یحضره الملائکة من کل سماء الف ملک فی کل یوم و لیلة یطوفون علیه
و یسبحون الله عنده و یستغفرون الله لمن زاره و یکتبون اسماء
من یاتیه زائرا من امتک متقربا الی الله والیک و اسماء آبائهم و عشائرهم
و بلدانهم و یسمون وجوههم بمیسم نور عرش الله هذا زائر قبر
خیر الشهداء و ابن خیر الانبیاء و در هر شبانه روزی صد هزار ملک
از اسمانها فرود آیند و بر دور آن قبر احاطه نمایند و صلوات فرستند
بر او و تنزیه کنند خدا را نزد آن قبر و طلب امرزش گناهان نمایند برای
زیارت کنندگان او و مینویسند نامهای اشخاصی که بزیارت او میایند
از امت تو برای تقرب جستن بسوی تو و بسوی خدا و مینویسند نامهای
پدران ایشان و عشایر و بلاد ایشانرا و داغ میگذارند بر رویهای ایشان

بلاغی از نور عرش خدا که اینست زایر قبر بهترین شهدا و پسر بهترین
انبیا و چون روز قیامت شود روهای ایشان میدرخشد از نور این
داغ بنحویکه دیدها نور انرا فرو میگیرد و میشناسند اهل محشر ایشانرا
بان نور و گویا میبینم ترا ای محمد که در میان من و میکائیل باشی و علی
در پیش روی ما میباشد و عددی بی نهایت از ملئکه خدا با ما میباشند
و ما برمیگزینیم از میان اهل محشر اشخاصی را که ان داغ در روی ایشان
باشد تا اینکه حق تعالی نجات دهد ایشانرا از هول و فزع انروز و اینست حکم
خدا و عطای او از برای کسی که زیارت نماید قبر ترا یا محمد یا قبر برادر ترا
یا قبر دو سبط ترا بجهة محض رضای خدا و گروهی که لازم گردیده است بر ایشان
لعنت و سخط حق تعالی سعی خواهند نمود در محو نمودن اثار نشان ان
قبرها و برطرف نمودن علامات انرا و خدا نخواهد گذاشت پس رسول خدا ص
فرمود که این مطالب مرا بگریه در اورد و محزون نمود زینب خاتون فرمود
چون ابن ملجم پدرم را ضربت زد و اثر مرگ را در انحضرت مشاهده نمودم
بخدمت انجناب عرض کردم یا ابت حدثتنی ام ایمن بکذا و کذا یعنی ای پدر
خبر داده مرا ام ایمن باین نحو و این نحو میخواهم که از جناب شما بشنوم
انحضرت فرمودند یا بنیة الحدیث کما حدثتک ام ایمن یعنی ای دختر من

حدیث بنحوی است که ام ایمن بتو خبر داده است و کانی بک و بنات
اهلک سبایا فی هذا البلد اذلاء خاشعین و گویا میبینم ترا و سایر
دختران اهل بیت ترا که در این شهر کوفه بمذلت و خواری اسیر باشند
تخافون ان یتخطفکم الناس و بترسید که مردم شما را بربایند فصبرا
صبرا پس در انوقت صبر کنید صبر کنید قسم بخداوندی که دانه را شکافت
و خلایق را افریده است که در انوقت بر روی زمین دوست خدا بغیر
از شما و محبان و شیعیان شما نخواهد بود و در وقتی که حضرت رسول
این حدیث را برای ما نقل کرد فرمود که در ان روز شیطان از شادی
پرواز خواهد کرد با شیاطین و اعوان خود بر روی زمین خواهد گردید
و خواهد گفت باعوان خود که ای گروه شیاطین انچه میخواستم از فرزندان
ادم ع بعمل اوردیم و رسیدیم در هلاک ایشان بنهایت و بروی خود
ایشانرا باتش رسانیدیم و نجات نمی یابد از ایشان مگر کسی که دست
بدامن اهل بیت رسالت زند پس مشغول شوید بتشکیک مردم در
حق ایشان و تحریص مردم بر عداوت ایشان و عداوت دوستان ایشان
تا کفر و ضلالت خلق مستحکم گردد و هیچکس از ایشان نجات نیابد
و راست کرد بر ایشان ابلیس گمان خود را و حال اینکه دروغ گو بود و

نفع نمی‌بخشد با عداوت شما عمل نیکی وضرر نمی‌رساند با محبت و دوستی
شما گناهی غیر از کبایر بعد حضرت امام زین العابدین مراوی حدیث فرمودند
که بگیر این حدیث را که اگر در طلب این حدیث یکسال در پهلوی شتر خود تازیانه
میزدی هر اینه قلیل بود **مولف** گوید از این حدیث شریف چند مطلب می‌باید
اول اینکه هر گاه کسی بعد زیارت آنحضرت یا نشر فضایل و مناقب آنحضرت ضرری
بعو وارد آید در اجر و ثواب آنضرر ترک زیارت ننماید ثانی اینکه جمیع انبیاء در
روز عاشورا تلبیه آنحضرت را اجابت نمودند و طلب آن نمودند انحو نعم در
باب اول گذشت ثالث فضیلت علیا الجناب زینب خاتون رابع فضیلت زوار
آنحضرت خامس از ذیل حدیث فنظرت علی حسنه لا ابصر معه سیئه الی آخر
معلوم میشود سادس اینکه در مقام باطن ملئکه چیزی فرود آیند با
طبقهای یاقوت و در فرد یکه مملو از ماء الحیوة باشد و با خود بیاورند
حلهای بهشت و عطرهای بهشت را و آن اجساد مطهره را با آن آبها
غسل دهند و آن حلها کفن نمایند و بآن عطرها حنوط نمایند و این
منافات ندارد که در مقام ظاهر آن ابدان بخاک و خون آلوده و با لباسهای
خون آلوده بسر اقدر خود بوده باشند زیرا که کسی که قوه ملکوتیه و مقام عصمت
در او نباشد تا این مقام را نمیتواند درک نماید غیر او سابع اینکه مرقد اهل

وقف کتابخانه آستان قدس رضوی (ع)
اهدائی بنام حاج ... حسین ... استرابادی

بیت بقتلگاه در روز یازدهم واقع شد در روایت ملهوف دلالت دارد که
اینکه در روز عاشورا واقع شد **باب دوم** در فضیلت زیارت
آنحضرت در روز عرفه که نهم ذی الحجه است بدانکه احادیث بسیار چنانچه
بعد از این ذکر خواهد شد دلالت دارد بر فضیلت عظمی در خصوص زیارت
آنحضرت در این روز اولا این مطلب را ذکر مینماییم که سبب چه شده است
که در روز عرفه زیارت آنحضرت عالم مستحب مؤکد گردیده است شاید سر
این مطلب این باشد که چون آن مظلوم غریب موافق روایات معتبره از خوف
و بیم بنی امیه در روز هفتم ذی الحجه از مکه معظمه بیرون رفتند و عدول از حج
بعمره مفرده نمودند زیرا که یزید پلید جمعی را بمکه معظمه بیهانه حج فرستاده
بود که آنحضرت را عالمیان اگر چه بپرده و بزند یا بقتل آورند آنحضرت بجهة اینکه
هتک حرمت خانه خدا و بر عالمیان نشود لهذا با دل پر حسرت قبل از
اتیان بمناسک از مکه معظمه بیرون تشریف آوردند و هر گاه خوب بدیده
بصیرت ملاحظه نمایند هویدا شود که همین بیرون شدن آنحضرت قبل
از اعمال حج از اعظم مصائب است زیرا که مردمان زحمتها و مشقتهای
بسیار بر خود وارد میاورند که در روز عرفه در کوه عرفات حاضر شوند و در آن مکان
مشغول عبادت ملک منان شوند و دست تضرع و ابتهال بدرگاه قادر

۲ وحال اینکه اکثر ماهلکه بعد
روز عرفه وارد شده از آنحضرت
میباشد زیرا در ازدیاد و مناجات
کمال تضرع ...
عالم ...

متعال بلند نمایند چون امام مظلوم شهید اول بر حسرت و قلق محزون خود را
از مناجات با قاضی الحاجات خالی نمودند و توجه بمنی ننمودند اگر عمل قربانی
کوی وفا و گلگون کفنان دشت کربلا است نمودند لهذا خداوند عالم دشت
نینوا را پیش از عرفه اولا محل نظر رحمت خود نمودند چنانچه بسند معتبر از
صادق ع منقول است که خداوند عالمیان در پیش از عرفه اول نظر رحمت
بسوی زیارت کنندگان حسین بن علی علیهم السلام مینماید پیش از آنکه نظر
رحمت بسوی اهل موقف عرفات نماید و ایضا بسند حسن و موثق چنانچه
علامه مجلسی ره در تحفة الزائر بیان نموده از حضرت صادق ع منقول است که چون
روز عرفه میشود حق تعالی مطلع میشود بر زوار قبر حسین پس بایشان میگوید
که از سر گیرید عمل را که گناهان شما را آمرزیدم پس متوجه کارسازی اهل عرفات
میشود و حدیث دیگر بهمین مضمون وارد است و نعم ما قال * ای درت
کعبه ارباب نجات * قبلتی وجهلت فی کل صلوة * سر کوی تو ناکرده وقوف *
حاجیان از چه وقوف از عرفات * وایضا در تحفة الزائر بسند معتبر از بشیر
دهان منقول است که گفت عرض کردم بحضرت صادق ع که گاه هست حج از من
فوت میشود و روز عرفه را نزد قبر امام حسین میکنم آنحضرت فرمود که نیکو میکنی
ای بشیر هر مومنی که بزیارت قبر امام حسین ع برود با شناسائی حق آن

حضرت

حضرت در غیر روز عید نوشته میشود از برای او ثواب بیست حج
و بیست عمره مقبول و بیست جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل
و هر که زیارت کند آنحضرت را در روز عرفه با معرفت حق آنحضرت
نوشته میشود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره پسندیده مقبول
و هزار جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل گفتم که چگونه حاصل میشود
برای من ثواب موقف عرفات پس نظر فرمود آنحضرت بسوی من
مانند کسیکه خشمناک باشد و فرمود که ای بشیر مومن هرگاه
بزیارت قبر امام حسین برود در روز عرفه و غسل نماید در نهر فرات
پس متوجه شود بسوی قبر آنحضرت بنویسد حق تعالی برای او بهر گامی
حجی که با همه مناسک بعمل آمده باشد و چنین گمان دارم که فرمود
و عمره نیز وایضا در کتاب مذکور از حضرت صادق منقول
است که هر که زیارت کند قبر امام حسین ع را در روز عرفه بنویسد
حق تعالی از برای او ثواب هزار هزار حج که با قائم آل محمد صلی الله علیه
و آله کرده باشد و هزار هزار عمره که با رسول خدا کرده باشد و ثواب
آزاد کردن هزار هزار بنده و فرستادن هزار هزار کس بجهاد در راه خدا و نام
و نام برد حق تعالی او را که بنده باید تصدیق کننده من با ایمان او د

بوعده من و ملئکه کویند که فلان مرد صدیق است خدا از شا گفته
است در بالای عرش عظمت و جلال و در زمین از کروبی گویند
که لقب ملائکه مقربین است وایضا در کتاب مذکور مروی
است که حضرت صادق فرمود که هرکه انحضرت را زیارت کند در روز
عرفه با شناسائی حق او بنویسد خدا از برای او ثواب هزار هزار
حج و هزار عمره و هزار جهاد که با پیغمبر مرسل کرده باشد و در حدیث
معتبر دیگر فرمود که هرکه پریشان باشد و او را میسر نشود حجة الاسلام
پس برود در روز عرفه در نزد قبر امام حسین ع بگذراند که ان مجزی است
مگر او را از حجة الاسلام و نمیگویم که از حج مجزیست مگر از برای
کسی که پریشان باشد اما مالدار هرگاه واجب خود را کرده باشد
و خواهد که حج سنت یا عمره سنت بکند و شغل دنیائی یا عایقی
او را مانع شود و برود بنزد قبر انحضرت در روز عرفه او را مجزی از ادا کردن
حج و عمره و مضاعف گرداند حق تعالی ثواب او را از برای او باضعاف بسیار
راوی پرسید که برابر چند حج و چند عمره است فرمود که او را احصا نمی توان
کرد پرسید که صد برابر فرمود که کی احصا میتوان کرد پرسید که هزار
برابر فرمود که بیشتر لیل این آیه را خواند که مضمونش اینست که اگر بشمارید

نعمتهای

نعمتهای خدا را احصا نتوانید کرد انها را بدرستیکه خدا واسع
العطایا و کریم است در کامل الزیاره از بشیر دهان روایت
نموده قال سمعت ابا عبدالله ع و هو نازل بالحیره و عنده جماعة
من الشیعه فاقبل الی بوجهه فقال یا بشیر والله ما فاتک شیء مما
کان لاصحاب مکه حججت العام قلت جعلت فداک لا و لکن
اعرف بالقبر الحسین فقال یا بشیر والله ما فاتک شیء مما کان لاصحاب
مکه بمکه قلت جعلت فداک فیه عرفات فسره لی فقال یا بشیر ان
الرجل منکم لیغتسل علی شاطی الفرات ثم یاتی قبر الحسین عارفا بحقه
فیعطیه الله بکل قدم یرفعها او یضعها مائة حجة مقبولة و مائة عمرة
مبرورة و مائة غزوة مع نبی مرسل الی اعداء عدوه یا بشیر اسمع و ابلغ
من احتمل قلبه من زار قبر الحسین یوم عرفه کان کمن زار الله تعالی فی عرشه
یعنی بشیر میگوید که شنیدم از حضرت صادق ع در وقتی که در حیره بود و
نزد انسرور جماعتی از شیعه بودند پس روی مبارک بسوی من کرد و فرمود
کای بشیر امسال حج کرده گفتم نه ولکن در روز عرفه نزد قبر امام حسین ع
بودم فرمود کای بشیر والله که از تو فوت نشده است چیزی از ثوابهائی که
از برای اصحاب مکه در مکه بهم رسیده است گفتم فدای تو شوم بل انجا

عرفات بیان فرماید که چگونه ثواب ایشان مرا فوت شده است و فرمود
که ای بشیر بدرستی که مرد وقتی غسل کند بر دجلهٔ فرات و برود بزیارت
قبر آنحضرت و عارف بحق او باشد عطا میفرماید حق تعالی باو بهر گامی که
بردارد یا بگذارد ثواب صد حج مقبول و صد عمرهٔ مبروره و صد جهاد که
که با پیغمبر مرسل برود بجنگ دشمن ترین دشمنان خدا ای بشیر بشنو
از من و برسان بهر کسی که دلش قبول کند کسی که زیارت نماید آنحضرت را
در روز عرفه چنان است که حق تعالی در عرش زیارت نموده باشد و نعم
ما قال العارف الهرغانی ؛ چون شنیدی این حدیث دلنشین ؛ کربلا
دان عرش رب العالمین ؛ کربلا عرش است و عرش کردگار ؛ کشته در
خاک کربلا آشکار ؛ کربلا دان عرش حق با دیده بین ؛ دیده او شاه
شاه مظلومان حسین ؛ شبهه نبود که عرش داور است ؛ شاه هر دو
شاه دین و اکبر است ؛ بلکه باشد کربلای شاه دین ؛ دید عرش بالا
ترا ز عرش برین ؛ کربلا را خیمه گاهی دیده راست ؛ کربلا را افلاک گاهی
زبور است ؛ کربلا دار دعا بوستان ؛ آستانش را ملایک پاسبان
کربلا قرص عیش در رواق ؛ زائرانش هر سو هزاران اشتیاق ؛ شاه دین
چون کعبه اندر انجمن ؛ سجده گردید باش هفتاد و دو تن ؛ عرش را کی باشد

این

این نام و نشان ؛ بین تفاوت از زمین تا آسمان کربلا را
هشت اسرار دگر کی تواند استماعش گوش سر گر بود آگاه هوش
زان عالم نشان بشنو از من این حدیث در دفتران در تحفة الزائر
از ذراعه بسند معتبر روایت نموده است که حضرت صادق با وی فرمود
که امسال حج کرده گفت فدای تو شوم زری نداشتم که بحج بروم و لکن
عرفه را نزد قبر امام حسین ع گذرانیدم فرمود که ای ذراعه هیچ کوتاهی
نکردی از آنچه اهل موقف بودند اگر نه این بود که کراهت دارم که مردم
ترک حج کنند هر آینه حدیثی برای تو میگفتم که هرگز ترک زیارت آن
آنحضرت نکنی پس ساعتی ساکت شد و بعد از آن فرمود که خبر داد مرا پدرم
که هر که بیرون رود بسوی قبر امام حسین و عارف بحق آنحضرت بوده باشد و با
تکبر نبود همراه او میشوند هزار ملک از جانب راست او و هزار ملک از
جانب چپ او و نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره که با پیغمبر
یا وصی پیغمبری کرده باشد و شیخ طوسی در تهذیب الاحکام از علی بن اسباط
از بعض رواة از حضرت صادق ع روایت نموده که قال قلت ان الله یبدء
بالنظر الی زوار قبر الحسین بن علی علیهما السلام عشیة عرفة قبل نظره الی
اهل الموقف قال نعم قلت وکیف ذلک قال لان فی اولئک اولاد

زنا ولیس فی هؤلاء اولاد زنا یعنی علی بن اسباط میگوید که بعضی
از روات میگویند که عرض کردم بجناب حضرت صادق ع که بدرستی
که خداوند عالم ابتدا مینماید در نظر نمودن برحمت بسوی زوار قبر
حضرت حسین بن علی علیهما السلام در پیشین عرفه پیش از نظر نمودن بسوی
اهل موقف عرفات حضرت صادق ع فرمودند بلی چنین است راوی
میگوید که عرض کردم چگونه میشود این حضرت فرمودند بجهة اینکه در
موقف عرفات اولاد زنا میباشند و در میان زوار قبر امام حسین ع اولاد
زنا نمیباشند علامه مجلسی در تحفة الزائر بسند معتبر از حضرت صادق ع فرموده است که
روایت نموده است که حق تعالی رحمت خود را متوجه زائرین قبر امام حسین ع
میکرداند پیش از اهل عرفات و حاجتهای ایشان را بر میآورد و گناهان
ایشان را میآمرزد و شفاعت ایشان را قبول میکند در سؤالهای ایشان
پس بعد از آن متوجه اهل عرفات میشود و با ایشان نیز چنین میکند
وایضا در کتاب از حضرت صادق ع بسند معتبر روایت نموده است
که هر که بعد عرفه را نزد قبر امام حسین بگذراند خالی برنگردد بلکه برگردد
دستهای او مملو باشد از رحمت الهی وشیخ طوسی در تهذیب
الاحکام از یونس بن ظبیان روایت نموده قال قال ابو عبدالله ع من زار

قبر الحسین

قبر الحسین لیلة النصف من شعبان ولیلة الفطر ولیلة عرفه فی
سنة واحدة کتب الله له الف حجة مبرورة والف عمرة متقبلة وقضیت
له الف حاجة من حوائج الدنیا والآخرة یعنی یونس میگوید که حضرت
صادق ع فرمودند کسی که زیارت نماید قبر حضرت امام حسین ع را در
شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عرفه در یکسال بنویسد خداوند
عالم در نامه عمل او ثواب هزار حج پاکیزه و هزار عمره قبول شده و برآورده
میشود از برای او هزار حاجت از حوائج دنیا و آخرت او و ایضا
در تهذیب از حضرت صادق روایت نموده که من عرف عند قبر الحسین
فقد شهد عرفه یعنی کسی که در عرفه در نزد قبر امام حسین ع بوده باشد
پس بتحقیق که حاضر شده است موقف عرفات را و در روایتی از حضرت
صادق روایت نموده که فرمودند اذا کان یوم عرفه نظر الله تعالی
الی زوار قبر الحسین فقال ارجعوا الکم ما مضی ولا یکتب علی احد منکم
ذنب سبعین یوما من یوم ینصرف یعنی هرگاه روز عرفه شود نظر
رحمت مینماید خداوند عالم بسوی زوار قبر امام حسین ع و میفرماید
با ایشان برگردید که بخشیدم گناهان گذشته شما را و نوشته نمیشود
بر هیچیک از شما گناه هفتاد روز از روزیکه از نزد قبر مطهر آنحضرت برمیگردید

وایضا در وسایل از حضرت صادق روایت نموده که فرمودند
من اتی قبر الحسین یوم عرفة بعثه الله یوم القیمة ثلج الفؤاد یعنی کسی
که بیاید در روز عرفه بزیارت قبر امام حسین مبعوث مینماید اورا خداوند
عالم در روز قیامت با دل خنک وایضا در وسایل از حنان بن سدیر
روایت نموده که قال قال ابو عبد الله یا حنان اذا کان یوم عرفة اطلع
الله علی زوار الحسین فقال لهم استانفوا فقد غفرت لکم یعنی چون روز عرفه
میشود مطلع میشود خداوند عالم بر زوار قبر امام ع پس میگوید به
ایشان از سر گیرید عمل را که بتحقیق آمرزیدم جمیع گناهان شما را
و احادیث در فضیلت زیارت آنحضرت در شب عرفه و روز عرفه بسیار
است و بهمین قدر اختصار نمودیم باب سیم در فضیلت
زیارت آنحضرت در روز عاشورا محمد بن قولویه قمی در کامل الزیاره
از جابر جعفی روایت نموده است که قال دخلت علی جعفر بن محمد ع
فی یوم عاشورا فقال لی هؤلاء زوار الله وحق علی الله ان یکرم الزایر
من بات عند قبر الحسین فی یوم عاشورا او بات عنده کان کمن استشهد
بین یدیه یعنی جابر جعفی میگوید که وارد شدم بخدمت حضرت صادق
روز عاشورا پس فرمودند آنروز که ای جابر این گروه زوار خداوند

عالم میباشند و اشاره بزایرین قبر سید الشهداء ع نمودند
و واجب است بر خداوند اینکه اکرام نماید زایر را کسی که بیاید در
نزد قبر آنحضرت در روز عاشورا یا بگذراند تا صبح نزد قبر مطهر آنروز
بوده باشد مثل کسی است که در پیش روی آنحضرت شهید شده باشد
و شیخ حر عاملی در کتاب وسایل از زید شحام روایت نموده که حضرت
صادق فرمودند من زار قبر ابی عبد الله ع یوم عاشورا عارفا بحقه
کان کمن زار الله تعالی فی عرشه یعنی کسی که زیارت نماید قبر امام حسین ع
را در روز عاشورا در حالتی که عارف بحق آنحضرت باشد چنان است
که خداوند عالم را در عرش زیارت نموده باشد وایضا در
وسایل و تهذیب و کامل الزیاره از حریز بن عبد الله از حضرت
صادق ع روایت نموده اند قال من زار الحسین ع فی یوم عاشورا
وجبت له الجنة یعنی آنحضرت فرمودند کسی که زیارت نماید امام حسین ع
را در روز عاشورا واجب میشود از برای او بهشت عنبر سرشت ایضا
در وسایل از حضرت صادق ع روایت نموده که فرمودند من بات
عند قبر الحسین لیلة عاشورا لقی الله یوم القیمة ملطخا بدمه کانما
قتل معه فی عرصة کربلاء یعنی کسیکه در شب عاشورا در نزد قبر سید الشهداء

بوده باشد ملاقات مینماید خداوند عالم را در حالتی که بخون خود
آلوده باشد وگویا کشته شده است با او در عرصه کربلا یعنی
کسی که در شب عاشورا در نزد قبر سید الشهدا او در ذیل حدیث
روایت جعفی را نقل نموده بطریقی که مذکور شد وایضا در وسائل
از شیخ مفید روایت نموده است مرسلا باین لفظ قد روی ان من
زار الحسین ع فی یوم عاشورا غفر الله له ما تقدم من ذنبه وما تأخر
یعنی روایت شده بدرستی که کسی که زیارت نماید امام حسین ع را
در روز عاشورا میامرزد خداوند عالم گناهان گذشته و آینده
او را وایضا از شیخ مفید بطریق ارسال روایت نموده است
قد روی ان من اراد ان یقضی حق رسول الله وحق امیر المؤمنین وحق
فاطمه فلیزر الحسین یوم عاشورا یعنی روایت شده است که بدرستی
که کسی که اراده دارد اینکه بجا آورد حق رسول خدا ص وحق امیر المؤمنین
وحق فاطمه علیهم السلام را پس باید که زیارت نماید امام حسین ع
را در روز عاشورا وعلامه مجلسی روایت نموده است بسند موثق
از حضرت امام رضا علیه السلام که هرکه ترک نماید سعی در حوائج
خود را در روز عاشورا حق تع حاجتهای دنیا و آخرت او را برآورد

وهرکه

وهرکه روز عاشورا روز مصیبت وحزن وگریه او باشد حق تع
روز قیامت را روز فرح وخوشحالی او گرداند وبدیده اش در
بهشت بما روشن گردد وهرکه روز عاشورا را روز برکت نام کند
ودر خانه خود چیزی ذخیره کند برکت نیابد در آنچه ذخیره کرده
است ومحشور شود در روز قیامت با یزید وعبید الله بن زیاد
وعمر بن سعد علیهم اللعنه وایضا در تحفة الزائر بسند معتبر
منقول است که عبد الله بن الفضل بحضرت صادق عرض کرد
که یابن رسول الله چگونه عامه روز عاشورا را روز برکت نامیدند
حضرت گریستند وفرمودند که چون امام حسین ع شهید شد
مردم تقرب جستند بسوی یزید ونذرها از برای او بستند وجایزها
از برای آنها گرفتند واز جمله آنها که از برای او بستند این بود که
روز عاشورا روز برکت است تا عدول کنند مردم در آن روز از جزع وگریه
ومصیبت وحزن بسوی فرح وشادی وتبرک جستن بآن وتهیه
سال کردن در آن روز خدا حکم کند میان ما وایشان وایضا در
کامل الزیاره ووسائل وتحفة الزائر از معجزات ائل واواخر حضرت
امام محمد باقر علیه السلام روایت که سیف بن عمیره وصالح بن عقبه هردو

وقف کتابخانه آستان قدس رضوی (ع)

از محمد بن اسمعیل و علقمة بن محمد حضرمی و هر دو از مالک جهنی که
از آنحضرت فرمودند که هر که زیارت کند حضرت امام حسین ع را در
روز دهم محرم تا نزد قبر آنحضرت گریان شود ملاقات کند خدا را
در روز قیامت با ثواب دو هزار هزار حج و دو هزار هزار عمره و دو
هزار هزار جهاد که هر یکی را با رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین
علیهم السلام کرده باشد مالک گفت فدای تو شوم چه ثواب است از برای
کسیکه در شهرهای دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر
آنحضرت فرمود که چون روز عاشورا در آید بیرون رود بسوی صحرا
یا بالا رود بر بام بلندی در خانه خود و اشاره کند بسوی آنحضرت
بسلام و جهد کند در نفرین کردن بر قاتل آنحضرت و بعد از آن دو
رکعت نماز کند و بکند این کار را در اول روز پیش از زوال پس
ندبه و نوحه کند بر حسین و امر کند هر که را در خانه اوست و از و تقیه
نکند بگریه کردن بر آنحضرت و در خانه خود تعزیه مصیبت بر پا دارد
باظهار جزع بر آنحضرت و ملاقات کنند بعضی از ایشان بعضی را
در خانهای خود بگریه کردن و تعزیه گویند بعضی از ایشان بعضی را به
مصیبت آنحضرت پس من ضامنم بر خدا که هر گاه این کار را بکنند از ا

جمیع

جمیع این ثوابها را بایشان عطا فرماید مالک گفت تو ضامنی
و کفیلی از برای ایشان باین ثواب فرمود که بلی پرسید که چگونه یکدیگر
را تعزیه بگویند فرمود که میگویند عظم الله اجورنا بمصابنا بالحسین
علیه السلم و جعلنا و ایاکم من الطالبین بثاره مع ولیه الامام المهدی
من آل محمد ص و اگر توانی در آنروز از برای هیچ کار از خانه بیرون رو
که آن روز نحسی است که حاجت هیچ مؤمن در آنروز بر آورده نمیشود
و اگر بر آورده شود مبارک نیست و در آن خیری و رشدی نخواهد
دید و ذخیره مکن از برای منزل خود چیزی که هر که در این روز از برای
منزل خود چیزی ذخیره کند از برای او مبارک نیست آنچه ذخیره کرده است
و اهلش که از برای ایشان ذخیره کرده است مبارک نخواهد بود از برای
او پس کسی که چنین کند از برای او نوشته شود ثواب هزار هزار حج
و هزار هزار عمره و هزار هزار جهاد که همه را با رسول خدا صلی الله علیه
و آله باشد و از برای او خواهد بود ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی
و صدیقی و شهیدی که مرده باشد یا کشته شده باشد از وقتی که خدا
دنیا را خلق کرده است تا روز قیامت الی آخر الحدیث در کامل
الزیاره و تحفة الزایر روایت نموده اند که هر که در روز عاشورا نزد قبر

حضرت امام حسین صلوات الله علیه مردم را آب بدهد مثل کسی
باشد که لشکر آنحضرت را آب داده باشد و با آنحضرت در صحرای کربلا
حاضر شده باشد **باب چهارم** در بیان فضیلت زیارت
آنسرور و دعا آن بیان است در روز اربعین که بیستم ماه صفر باشد شیخ
طوسی در تهذیب الاحکام و شیخ حر عاملی در وسایل و علامه مجلسی در
در تحفة الزائر از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام روایت نموده اند
که آن بزرگوار فرمودند که علامات المؤمن خمس صلوات الخمسین و
زیارة الاربعین والتختم فی الیمین وتعفیر الجبین والجهر
ببسم الله الرحمن الرحیم یعنی علامت مؤمن پنج چیز است نماز پنجاه
و یک رکعت از فریضه و نافله در شب و روز و زیارت روز اربعین
و انگشتر در دست راست کردن و جبین در حال سجده بخاک مالیدن
گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و در کتاب وسایل
بدل علامات المؤمن الشیعة نقل نموده و کیفیت زیارت آنسرور در روز
در کتب مزار مذکور است **باب پنجم** در بیان فضیلت زیارت
آنسرور است در شب عید فطر و عید اضحی و در وسایل از عبدالرحمن
ابن الحجاج روایت نموده که قال قال ابوعبدالله من زار قبر الحسین

لیلة

لیلة من ثلث غفر الله ما تقدم من ذنبه وما تأخر قلت ای اللیالی
جعلت فداک قال لیلة الفطر ولیلة الاضحی ولیلة النصف من
شعبان یعنی عبدالرحمن میگوید که حضرت صادق فرمودند کسی
که زیارت نماید قبر امام حسین ع را در یکی از سه شب مذکور
خداوند عالم گناهان گذشته و آینده او را عبدالرحمن میگوید که
عرض کردم فدایت شوم کدام یکی از شبهاست این سه شب فرمودند
شب عید فطر و شب عید اضحی و شب نصف از شعبان **ایضا**
در وسایل از یونس بن ظبیان روایت نموده که قال قال ابوعبدالله
من زار قبر الحسین ع لیلة النصف من شعبان ولیلة الفطر ولیلة
عرفة فی سنة واحدة کتب الله له الف حجة مبرورة والف عمرة
مقبولة وقضیت له الف حاجة من حوائج الدنیا والآخرة یعنی
یونس بن ظبیان میگوید که حضرت صادق فرمودند کسیکه زیارت
نماید قبر مطهر امام حسین را در شب نصف شعبان و شب عید
فطر و شب عرفه در یکسال مینویسد خداوند عالم در نامه عمل او
ثواب هزار حج پاکیزه و هزار عمره مقبوله و بر آورده میشود از
برای او هزار حاجت از حاجتهای دنیا و آخرت **باب ششم**

در فضیلت زیارت آنحضرت است در شب اول ماه رجب المرجب و شب نیمه
آنحضرت وسایل از بشیر دهان روایت نموده است در حدیث طویلی
که آخر آن حدیث این است که حضرت صادق فرمودند و من زاره اول
یوم من رجب غفر الله له البتة یعنی کسی که زیارت نماید حضرت امام
حسین ع را در اول روز از ماه رجب میامرزد خداوند عالم گناه او را
البته وایضا در وسایل و تهذیب از ابی نصر بزنطی روایت نموده
است که قال سألت ابا الحسن الرضا ع فی ای شهر نزور الحسین ع قال
فی النصف من رجب والنصف من شعبان یعنی ابی نصر میگوید که سؤال
نمودم از حضرت امام رضا علیه السلام که در کدام ماه زیارت نماییم حسین ع
را آنحضرت فرمودند در نصف از ماه رجب و در نصف از ماه شعبان
و در وسایل روایت از بشیر دهان از در دو مقام در اول باب و آخر باب
هر دو ایراد نموده است **باب هفتم** در فضیلت زیارت آنحضرت
است در شب نیمه شعبان شیخ طوسی در تهذیب و شیخ حر عاملی
در کتاب وسایل از ابی بصیر روایت نموده اند قال من احب ان یصافحه
مائة الف نبی وعشرون الف نبی فلیزر قبر الحسین بن علی ع فی
النصف من شعبان فان ارواح النبیین تستأذن الله فی زیارته

نمودن

فیؤذن الله لهم یعنی حضرت صادق فرمودند کسی که دوست دارد
اینکه مصافحه نمایند با صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس باید
زیارت نماید حسین بن علی علیهما السلام را در شب نصف از ماه شعبان
پس بدرستی که ارواح پیغمبران اذن میطلبند از خداوند عالم در
زیارت آنحضرت پس اذن میدهد خدا با ایشان که بزیارت آنحضرت
بروند وایضا در وسایل از هرون بن خارجه از حضرت صادق روایت
نموده است قال من زار قبر الحسین بن علی علیهما السلام ثلث سنین
متوالیات لا یفصل بینهن فی النصف من شعبان غفرت له ذنوبه
البتة یعنی آنحضرت فرمودند کسی که زیارت نماید قبر حسین بن علی ع را
سه سال پی در پی که فاصله بین آنها نباشد در نصف از ماه شعبان
میامرزد خداوند عالم گناهان او را البتة وایضا در وسایل از
ابو جعفر روایت نموده که آنحضرت فرمودند من زار قبر الحسین فی
النصف من شعبان غفرت ذنوبه ولم تکتب علیه سیئة فی سنته حتی
یحول علیه الحول فان زاره فی السنة الثانیة غفرت له ذنوبه یعنی
کسی که زیارت نماید قبر امام حسین را در نصف ماه شعبان آمرزیده
میشود گناهان او و نوشته نمیشود برو گناهی در آن سال تا اینکه بگردد

بروی یکسال پس هرگاه زیارت نماید آنحضرت را در سال دوم امرزیده
میشود گناهان او **وایضاً** در وسایل از زید شحام روایت نموده
که حضرت صادق ع فرمودند من زار الحسین فی لیلة النصف من شعبان
غفر الله له ما تقدم من ذنبه وما تأخر ومن زاره یوم عرفة کتب الله
له الف حجة متقبلة والف عمرة مبرورة ومن زاره یوم عاشورا فکانما
زار الله فوق عرشه یعنی کسی که زیارت نماید حسین را در شب نیمه
شعبان میامرزد خداوند عالم گناهان او را آنچه گذشته وآنچه آینده
وکسی که زیارت نماید آنحضرت را در روز عرفه مینویسد خداوند عالم
در نامه عمل او ثواب هزار حج مقبول و هزار عمره مبروره وکسی که زیارت
نماید آنحضرت را در روز عاشورا پس گویا که زیارت نموده است خدا را
در فوق عرش **ایضاً** در وسایل و باقی کتب اخبار روایت نموده اند
که حضرت صادق ع فرمودند من زار الحسین ع فی النصف من
شعبان غفر الله له ما تقدم من ذنبه وما تأخر یعنی کسی که زیارت
نماید حسین ع را در نصف ماه شعبان میامرزد حق تعالی گناهان
گذشته وآینده او را **ایضاً** در وسایل از یونس بن یعقوب روایت
نموده که حضرت صادق ع فرمودند یا یونس لیلة النصف من شعبان

یغفر

یغفر الله لکل من زار الحسین من المؤمنین ما تقدموا من ذنوبهم و
قیل لهم استقبلوا العمل قال قلت هذا کله لمن زار الحسین ع فی النصف
من شعبان قال یا یونس لو اخبرت الناس بما فیها لمن زار الحسین ع
لقامت ذکور الرجال علی الخشب یعنی آنحضرت فرمودند که ای یونس
در شب نیمه از شعبان میامرزد خداوند منان از برای هر کس که زیارت
نماید حسین را از مؤمنین از گناهانیکه پیش کرده اند و گفته میشود
که از نو باز دوید باین عمل که زیارت آنحضرت باشد یونس میگوید عرض
کردم این همه فضیلت از برای کسی است که زیارت نماید حسین ع را
در نیمه شعبان آنحضرت فرمودند ای یونس هرگاه خبر بدهم مردمان را
با چیزیکه در فضیلت زیارت آنحضرت است هر آینه مردان از غایت
شوق اعتماد بچوبدستی خواهند نمود و روانه زیارت آنحضرت خواهند
شد و بعضی از فضلا فرموده اند که در زهر الربیع معنی لفظ لقامت
ذکور الرجال علی الخشب را باین طریق بیان فرموده اند که سواری
شوند ذکور از مردان بر چوب مثل اینکه اطفال چوبی را در میان پاهای
خود میگیرند و سر آنچوب را بدست خود نگاه میدارند و میدوند وان
چوب را بمنزله حیوانی که سوار میشوند فرض مینمایند وعلی ای تقدیر
ترجمه حدیث همان است که مذکور شد

مراد سرعت در رفتن بزیارت آنحضرت است ایضا در وسایل و تحفة
الزایر و باقی کتب اخبار مرویست از ابی حمزه ثمالی که جناب سید الساجدین
فرمودند من احب ان یصافحه مائة الف نبی و اربعة و عشرون الف
نبیا فلیزر الحسین علیه السلام النصف من شعبان فان الملئکة و النبیین
یستاذنون الله فی زیارته فیؤذن لهم فطوبی لمن صافحهم و صافحوه
الحدیث یعنی کسی که دوست دارد اینکه مصافحه نماید با وصد و بیست
و چهار هزار پیغمبر پس زیارت نماید حسین را در شب نیمه از شعبان
پس بدرستی که ملئکه و پیغمبران اذن میخواهند از خداوند عالم در
زیارت او پس زیارت نمایند حسین را در شب نیمه از شعبان پس بدرستیکه
ملئکه و پیغمبران اذن میخواهند اذن میدهد خداوند عالم بایشان
پس خوشا بحال کسی که مصافحه کند پیغمبران و مصافحه نمایند پیغمبران
او را تا آخر حدیث ایضا در وسایل و کامل الزیاره و تحفة الزایر
از معویة بن وهب روایت شده که حضرت صادق فرمودند اذا کان
اول یوم من شعبان نادی مناد من تحت العرش یا وفد الحسین لا تخلوا
لیلة النصف من زیارة الحسین فلو تعلمون ما فیها لطالت علیکم
السنة حتی یجیئ النصف یعنی چون در آید اول ماه شعبان داخل میشود

منادی

منادی از زیر عرش ندا میکند که ای گروه شعبان خالی
مگذارید شب نیمه این ماه را از زیارت آنحضرت اگر بدانید که چه
ثوابست در آن هست هر آینه از بسیاری انتظار سال بر شمارید
میگذرد تا شب نیمه شعبان در آید وایضا در وسایل و تحفة
الزایر از حضرت صادق روایت نموده که ابی عبد الله برقی سؤال
نمود از آن بزرگوار ما لمن زار الحسین بن علی فی النصف من شعبان
یرید علی الله عز و جل و ما عنده لا ما عند الناس غفر الله فی
تلک اللیلة ذنوبه و لو انها بعدد شعر معزی کلب الی ان قال و هو
فی حد من زار الله فی عرشه یعنی چه ثوابست از برای کسیکه
زیارت نماید آنسرور را در شب نیمه شعبان اعنی حسین بن علی
علیهما السلام را پس آنسرور فرمودند کسی که زیارت نماید آنسرور را
در شب نیمه شعبان که غرضش محض رضای حق تعالی باشد و غیر
خدا کسی منظورش نباشد میآمرزد خداوند عالم در این شب جمیع
گناهان او را و هر چند معاصی او بعدد موی موهای قبیله کلب
باشد تا اینکه آنحضرت بعد از تعجب راوی فرمودند او شخص بدر شبه
بمنزله کسیست که خدا را در عرش زیارت نموده است وایضا در

من الثواب فقال لمن زار الحسین فی النصف من شعبان

و مقصود بودن باشد باین زیارت خدا را یعنی خشنودی خدا را اجر نزد
خدا بیابد از قبیلها و جستنها تا اینکه از این زیارت مقصود
مهمان باشد

وسایل روایت نموده که حضرت صادق فرمودند من زار الحسین
فی النصف من شعبان کتب الله عزوجل له الف حجة یعنی کسی که
زیارت نماید امام حسین را در شب نیمه شعبان میبویسد
خداوند عالم از برای او ثواب هزار حج **ایضا** در وسایل از حضرت
صادق روایت نموده که انسرور فرمودند یغفر الله لزائر الحسین
فی نصف شعبان ما تقدم من ذنبه وما تاخر یعنی میامرزد
خداوند عالم از برای زیارت کننده امام حسین در نیمه شعبان
گناهان گذشته وآینده او را **ایضا** در تحفة الزائر بچند سند
معتبر از حضرت امام زین العابدین ع وامام جعفر صادق
منقولست که هر که خواهد مصافحه کند با صد و بیست و
چهار هزار پیغمبر پس باید که زیارت نماید قبر ابی عبد الله الحسین
را در نیمه شعبان بدرستی که ارواح پیغمبران رخصت
میطلبند در زیارت انسرور پس رخصت می یابند که از ایشانند
پنج پیغمبر اولوا العزم مرسید[ند] که کدامند انها فرمود که نوح و ابرهیم
وموسی و عیسی ومحمد صلی الله علیهم اجمعین ایشانند که مبعوث
شده اند بمشرق ومغرب زمین **ایضا** در تحفة الزائر و وسایل

وکامل

وقف کتابخانه آستان قدس رضوی (ع)
اهدائی مرحوم نادر دوران حسینی کنی استرآبادی

وکامل الزیاره از سالم بن عبد الرحمن روایت نموده که حضرت
صادق فرمودند من بات لیلة النصف من شعبان بارض کربلا فقرا
الف مرة قل هو الله احد ویستغفر الله الف مرة ویحمد الله الف مرة ثم
یقوم فیصلی اربع رکعات یقرء فی کل رکعة الف مرة آیة الکرسی وکل الله
به ملکین یحفظانه من کل سوء ومن کل شیطان وسلطان ویکتب
له حسناته ولا تکتب له سیئة یعنی کسی که در شب نیمه شعبان از
اول شب تا اخر شب در کربلای معلا بماند وهزار مرتبه سوره قل هو الله
احد را بخواند وهزار مرتبه استغفار بکند وهزار مرتبه الحمد لله بگوید پس
برخیزد وچهار رکعت نماز بگذارد ودر هر رکعت هزار مرتبه آیة الکرسی
بخواند حق تعالی موکل کرداند باو دو ملک را که حفظ نمایند او را از هر
بدی واز شر هر شیطان وسلطانی وحسنات از برای او بنویسند
وگناهی برو ننویسند وتا با او بیند از برای او استغفار کنند **باب هشتم**
در فضیلت زیارت انسرور است در ماه مبارک رمضان خصوص
در شب اول وشب نصف ان وشب اخر ان ودر شب قدر در **کامل**
الزیاره ووسایل وتحفة الزائر از حضرت صادق ع روایت نموده اند که
انسرور فرمودند من زار الحسین بن علی علیهما السلام فی شهر رمضان

و مات فی الطریق لم یعرض و لم یحاسب و قیل له ادخل الجنة آمناً یعنی
کسی که بزیارت قبر امام حسین بود در ماه مبارک رمضان و در بین
راه بمیرد او را بموقف حساب نیاورند و باو بگویند داخل بهشت شو
بطریق امن و راحت **ایضاً** در رسایل تحفة الزائر از حضرت امام جعفر
صادق سؤال شد که آیا زیارت حضرت امام حسین علیه السلام را وقتی
هست که بهتر از وقت دیگر باشد فرمود که زیارت کنید آنحضرت را در هر
وقت و در هر زمان زیرا که زیارت آنحضرت خیر مقرری است و هر که
از آن بیشتر بعمل آورد خیر بهتر خواهد یافت و سعی کنید در زیارت
کردن آنحضرت در اوقات شریفه که اعمال صالحه در آنها ثوابش مضاعف
است و در آن اوقات شریفه ملائکه از آسمان نازل میشوند از برای زیارت
آنحضرت پس پرسیدند از فضیلت زیارت آنحضرت در ماه مبارک رمضان
فرمود که هر که بزیارت آنحضرت برود از روی خشوع و از برای خدا و پشیمانی
از گناهان و طلب آمرزش کند از آنها در یکی از سه شب از ماه رمضان
در شب اول یا شب نیمه ماه یا شب آخر ماه گناهان و خطاهای او فرو ریزد
چنانچه برگهای خشکیده باد تند از درختان میریزد تا آنکه از گناه پاک شود
مانند روزیکه از مادر متولد شده بوده است و با این ثوابها اند

برای

برای او باشد مثل ثواب کسیکه در آن سال حج و عمره کرده باشد و دو ملک
از آن ندا کنند که ندای ایشان را هر صاحب روحی بشنود بغیر از جن و انس
یکی از آنها گوید که ای بنده خدا پاک شدی پس عمل را از سر گیر و دیگری
گوید که ای بنده خدا دعایت مستجاب شد پس بشارت باد ترا بآمرزش
از جانب خدا و فضلی بزرگ **ایضاً** در تحفة الزائر بسند معتبر از حضرت
صادق ع روایت نموده که آنحضرت فرمودند که شب قدر در دهه آخر
ماه مبارک رمضان است هر که آن شب نزد قبر امام حسین درآید و
دو رکعت یا بیشتر نماز در آنجا بجا آورد و از حق تعالی بهشت را سؤال
کند و پناه برد بسوی او از آتش جهنم حق تعالی باو عطا فرماید آنچه سؤال
کرده است و پناه دهد او را از آنچه از آن پناه جسته است و هم چنین
اگر سؤال کند که خدا باو عطا نماید از بهترین چیزها آنکه در این شب
مقدر شده است یا حاجتی از خدا بطلبد که در آن گناهی نباشد
امید دارم که سؤالش باو داده شود و از چیزها آنکه حلال کرده است
نگاه داشته شود و شفاعت او را قبول کند حق تعالی در حق ده کس از
اهل بیت او که همه مستوجب عذاب شده باشند و حق تعالی بسیار خیر
رسانیده است بسؤال کننده و بنده خود **علامه** مجلسی در زاد المعاد

نموده که زیارت آنحضرت در شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم
ماه مبارک رمضان مستحب موکد است خصوصا در شب بیست و سیم
و در وسایل و تحفة الزائر بسند معتبر از امام زاده عبد العظیم رضی الله
عنه روایت نموده که حضرت امام محمد تقی علیه السلام فرمود در حدیثی که بعضی
از آن حدیث اینست من زار الحسین لیلة ثلث و عشرین من شهر رمضان
وهی اللیلة التی یرجی ان یکون لیلة القدر و فیها یفرق کل امر حکیم
صافحه اربعة و عشرون الف نبی و ملک کلهم یستاذن فی زیارة الحسین
فی تلک اللیلة یعنی کسیکه زیارت نماید امام حسین را در شب بیست
و سیم ماه مبارک رمضان و آن شبی که امید هست که شب قدر باشد
و در آن شب هر امر محکمی جدا و مقدر شود مصافحه کنند با او روح صد و
بیست و چهار هزار ملک و پیغمبر که همه رخصت میطلبند از خدا در زیارت
آنحضرت در این شب و در تحفة الزائر بلفظ ملک نیست و شاید اصح
باشد نظر بتکرار این حدیث در کتب اخبار دیگر بدون این لفظ و در
تهذیب و وسایل و تحفة الزائر و باقی کتب اخبار از حضرت صادق روایت
نموده اند که آنسرور فرمودند اذا کان لیلة القدر یفرق الله کل امر حکیم
نادی مناد من السماء السابعة من بطنان العرش ان الله قد غفر لمن

اتی

اتی قبر الحسین یعنی چون شب قدر میشود جدا میکند خداوند عالم هر امر
محکمی را فریاد مینماید ندا کننده از آسمان هفتم از میان عرش که
بدرستی که خدا آمرزید از برای هر کس که زیارت نماید قبر امام حسین
را و در کتاب وسایل لفظ من السماء السابعة موجود است چنانچه نقل
شد و در باقی کتب دیگر این لفظ نیست و هو العالم مؤلف گوید که
چون شروع در تحریر این احادیث شریفه و تالیف این صحیفه منیفه در
زمان توجه بکربلای معلا در طی منازل و مراحل و اتمام آن در آستان
عرش نشان سید الخافقین و مصداق حسین منی و انا من حسین گردید
لهذا بجهة اینکه سهو و نسیان لازمه بنی نوع انسان است این صحیفه
منیفه را بنظر فیض منظر بعضی از علمای کربلای معلا رسانیدم که هرگاه
سهوی واقع شده باشد در تصحیح آن برآیم آن عالم ربانی و مشید ارکان
دین داری و ممهد قواعد حق گذاری اعنی جناب ملا محمد الحسین الحائری
القزوینی بعد از مطالعه بر حاشیه این فضایل روحانی نهایت تحسین
نموده و باین حقیر اظهار فرمودند که حدیثی در بحار الانوار در باب
فضایل الائمة الاطهار علیهم السلام دیده ام مجملا یادگار دارم در زیارت شوق
شعبان بر زیارت آن بزرگوار در این اوان نقل نما عرض نمودم بجان

منه دارم بعز مایند ان بزرکوار بخط مبارک خود در حاشیه این صحیفه
منیفه نوشتند که در بحار الانوار روایت شده که هر کس در خدمت
سید الشهدا علیه الاف التحیة والثنا بکرید یا بکریاند در نامه عمل او
ثواب هزار شهید نوشته خواهد شد خداوند عالم جمیع شیعیان
وارادتمندان را این زیارت ومجاورت قبه الاسلام ان فخر انام مشرف
سازد واین شرافت عظمی را سرمایه نجاة ووسیله افتخار در عرصه
عرصات وسبب روسفیدی نامه سیاه ان وعصات نماید متوقع
از برادران ایمانی واخلاء روحانی چنانم که هرگاه بمطالعه واستنساخ
این نسخه شریفه بهره ور وکامیاب شوند این مذنب عاصی را بدعای
خیر یاد اوری نمایند واگر در ترتیب اخبار یا نقل احادیث سهوی واقع
شده باشد در تصحیح ان بقلم عفو بر ایند زیرا که اکثر این اخبار در فضائل
زیارات بر گزیده بر روی کاغذ در طی منازل ومراحل ذکر اسباب ان
کتاب صورت پذیرفت والحمد لله اولا واخرا بدانکه
حضرت امام حسین علیه السلام دو مرقد دارد در
عالم امکان یک مرقد در زمین کربلا است و مرقد ثانوی
شیعیان و محبین انحضرت است مد نظر ظاهر یکی کربلا
باشد حائری دارد و حرمی دارد و تحت قبر دارد
دفنه

وقبه دارد وحائرش حکمی دارد که با حکم خانه خدا که مسافر
مخیر باشد در قصر واتمام یکی است ونظر بمرقدش باعث
امرزش گناهان میشود وتحت قبه اش محل اجابت دعا است
وخاک حرمش نیز فضیلت دارد ودر حد بلحوم در آن زده
روایت است ~~قول است نظر باختلاف~~ روایات اخبار بعضی تا
بیست ذراع است بعضی بیست وپنج ذراع وبعضی هفتاد
ذراع وبعضی هفتاد ذراع است وبعضی یک میل است که
ثلث فرسخ باشد وبعضی سه میل است وبعضی چهار
میل است که یک فرسخ وثلث فرسخ باشد وبعضی ده
میل است که سه فرسخ ویک میل باشد وبعضی چهار
فرسخ در چهار فرسخ است وبعضی پنج فرسخ در پنج
فرسخ است وموافق روایتی که شهید ثانی در
روضه نقل نموده هشت فرسخ است واز این مواضع
هرگاه خاک بردارند چون حرم انحضرت است خاک
ان موضع شفا است وکشتی را از انقلاب طوفان
رها میسازد ومتاع را از دزد وقطاع الطریق

Margin notes:

کتاب حاضر به آستان قدس رضوی (ع) اهدائی بنیاد شاد روان حسین ملک است

ولیلة القدر خیر من الف شهر ومرحوم مجلسی علیه الرحمه ... روایت نموده که حساب جمیع خلائق ... باختیار سید الشهدا ... خواهد بود

فی عالم الناسوت ویکی مرقد در عالم ملکوت مرقد عالم ناسوت

عالم ملکوت

چنانچه تفصیل ان در تحفة الحسینیة نقل شد

در باب الطعم والشرب

٤٦

حفظ مینماید و با میت هرگاه در قبر بگذارند رفع عذاب
مینماید و بکام طفل هرگاه برسانند موحد حقیقی میشود
و هرگاه سجده بران نمایند هفت حجاب را میدرانند
یعنی باعث قبولی نماز میشود و هرگاه تسبیح انخاک را
بدون ذکر حرکت بدهند ثواب تسبیح دارد
و هرگاه با خود نگاه دارد مثل دعا و قران حرز او از
آفات و بلیات میشود و روز قیامت روشنی میدهد
از برای هشت بهشت چنانچه خورشید عالم را روشنی
روشن مینماید و تاثیر انخاک پاک از این حرم در
وقتی است که بانیت خالص و شرایط و دعا تقسیم کرده در
جلد ثانی تحفة الحسینیة نقل نموده ام بردارند و در
تحدید حایر خلاف است و تحقیق فیه محل
اشکال نیست و ملائکه حایر پیوسته در دور
این قبر منور گریان و بناله نوحه و ناله مینمایند
زائر باید شبیه بملائکه حایر باشد یعنی مهموم و
مغموم و گریان و نالان باشد مدفن باطنی انور
چون

چون در قلب است و قلب از عالم مجردات میباشد
محل فیوضات الهی است نظر بحدیث قدسی ما وسعنی
ارضی و لا سمائی و لکن وسعنی قلب عبدی المومن و
حدیث نحن عند المنکسرة قلوبهم و حدیث قلب المومن
بین اصبعین من اصابع الله الرحمن و حدیث قلب المومن
عرش الرحمن و بهتر چیزیکه در عالم امکان میباشد
عالم مجردات قلب است چنانچه بهتر از هر مکانی در
عالم ناسوت کربلا میباشد که مدفن ظاهری
انور است و این قلب محل فیض الهی و بعبارت
اخری حرم خدا است چنانچه مسجد الحرام حرم ظاهری
میباشد چونکه منسوب بخدا است الکه جو بی
حرمتی کولیسه کوهی نلهه نبنحاخته کرنکه
قطع بیابانی چند ه لهذا اهموضع قبر انور است
و چون از عالم مجردات است لا یتناهی است و تحدید
ندارد ولیکن از انقبر اثری ظاهر میشود که فیوضات
آن بعالم امکان میرسد و ان اثر چشم است چون

جواب اشک چشم از انفجار چشمه محبت است که قبر انسرور را
پس اشک چشم هرگاه با محبت و شرایط جاری شود مثل
خاک مدفن ظاهری فیوضات عظیمه بران مترتب
میشود تخم دلی که منبع انهار کوثر است کوثر
کجا از دیده پر اشک بهتر است هر کس قلبش نورانی
تر و اشعه انوار الهی در ان بیشتر تجلی نموده اشک
چشم او صفا و بها و قدرش افزونتر است و
شاهد بر این مطلب گریه خلیل است بر مصائب
انبیاء جلیل در آن زمانیکه خداوند عالم بیان
نمود از برای او مصائب آن سرور را و خداوند
فرمود این گریه بهتر است از اینکه اسمعیل را در
راه ما قربانی مینمودی چنانچه ایه وفدیناه
بذبح عظیم را در عیون تفسیر باین فرموده اند حضرت امام رضا
و بعبارت اخری چون خاک حرم مدفن ظاهری
را هرچه نزدیکتر از مرقد منور بردارند فضیلتش
زیادتر است همچنین هر قطره اشکی که صاحب آن
نزدیکتر

نزدیکتر است بحرم الله و دارا است اشعه انوار صفات الله را
و در تجلیات انوار خدا اشعه و نورش زیادتر است
فضیلت و مقام ان بیشتر است گریه حضرت نبوی صلعم و
مرتضی علی و صدیقه طاهره و باقی ائمه هدی علیهم السلام در
مصیبت سید الشهداء روحی له الفداء البته فضیلت و
قدرش افزونتر است از باقی گریه‌ها بلکه بعضی
از معاصرین در این باب غلو نموده و مرتبه از برای
ان بیان نموده که بسیار بلند است که نمیتوان تصور
نمود و عبارت او این است قد ظهر للعارف
المتدبر ان بکاء رسول الله صلی الله علیه و اله فی
مصائب الحسین علیه السلام و کیفیة شانها دینه اعظم
عند الله من صلوته و طاعته و حرصه فی هدایة
الناس و التبلیغ بل لا استبعاد ان یقال ان ذلک اعظم
اعمال هولاء المعصومین علیهم السلام و چون
مدفن باطنی از عالم مجردات است و خدا نزدیک است
ان کسی که از انجا ری میشود که اشک چشم باشد در

فضیلت ومنقبت حدی وانتهائی ندارد چنانچه در
حدیث کافی وارد است اینکه ما من شیء الا وله
کیل ووزن الا البکاء فان الله تعالی یطفی
بالیسیر منها البحار من النار وچون هر قلبی را راهی
بسوی تجلیات وانوار الهی است وتا بمقام طبع الله
از کثرت معاصی ومناهی نرسیده بمضمون حدیث
الطرق الی الله بعدد انفاس الخلائق میتواند
راهی بمقام قرب حق یابد ومحرم حق شود وبحرم
حق توجه نماید لهذا انرو مظلومان دارای
جمیع رزایا وبلایا باشند یعنی هر مصیبتی وهر
المی که قلب را متأثر نماید قبول فرمودند تا جمیع
قلوب در مصیبتش بسوزد واشک از دیدها
جاری شود تا هجوم قبض انرو جمیع مردم را
دریابد زیرا که قلوب متساوی نیستند وهر
قلبی از یکنوع درد والمی متأثر میشود و
اشکش جاری میشود وقابل توبه وآمرزش
شود

شود پس انرو هر رزیه ودرد والمی راکه هر قلبی
ازان بدرد اید وبسوزد متحمل شدند وازاین
جهت بود که انرو در روز عاشورا وقتیکه
از غشوه اول بخود امدند برخواستند که قتال
ومجاهده نمایند از کثرت جراحات وجریان
خون نتوانستند ودر انوقت بلند گریه نمودند
در بر زمین افتادند
چون در انزمان جمیع عوالم امکان من الثری الی
الثریا کل بر مظلومیت انرو گریان بودند لهذا
انرو بلند گریه نمودند که اواز گریه انرو
وصل شود بجمیع گریهها وهم انکه بهما قابل فیوضات
وعنایات الهی شود وچون از برای مدفن ظاهری
حرمی است که خاک اخرم نه فضیلت دارد از
برای مدفن باطنی اشک چشم است که فضائل
بسیار دارد نظیر حرم ظاهری یک ریزه از
خاک حرم ظاهری در دریا برزد طوفان و
انقلاب هرگاه بر بزند کشتی را بساحل نجات

٢ تا روز قیامت که هر مومنی بر
مظلومیت انرو گریه کند
ثوابهای کامل وامیرهای قابل
براو مترتب شود

میرساند هرگاه یکقطره اشک چشم که منبع ان حرم
باطنی است بر شعلات نیران و زبانه جهنم بریزد
اتش و حرارت انرا برطرف میکند و خاموش
میسازد هرگاه یک ذره از خاک کربلا را در
لحد اموات بگذارند شدائد و عذاب قبر را
رفع مینماید همچنین هرگاه یکقطره اشک چشم از
حرم باطنی در مصیبت انسرور خارج شود و بر
صورت بریزد خداوند حیا میکند که او را به
اتش جهنم بسوزاند و موافق ریان بن شبیب
گناهان او امرزیده میشود چه صغیره و چه
کبیره و چه اندک و چه بسیار و هرگاه یک ذره از
خاک مدفن طاهری بکام طفل وقت ولادت
بزنند از جمیع نقائص خالص میشود هرگاه یک
قطره اشک از دیده جاری شود از جمیع
گناهان پاک میشود هرگاه بر خاک مدفن
طاهری سجده نمایند باعث قبولی نماز میشود

همچنین یکقطره اشک باعث خلود بهشت میشود

بسم الله الرحمن الرحیم

افقر عباد الله الغنی نوروزعلی ابن حاجی محمد باقر
بسطامی در زمانیکه مرحله پیمای طریق سعادت و
توجه نمای نینوی بعزم زیارت سید الخافقین و
مصداق حسین منی و انا من حسین داشتم در سنه
هزار و دویست و هفتاد و سه در عرض راه
بتالیف این قسم از زیارت از کتب اخبار
عبارات از احادیث قدسی و ایات قرانی و
اخبار وارده از چهارده معصوم صلوات الله
علیهم اجمعین که در فضیلت تربت و تعزیه داری
و زیارت انسرور است جمع نمودم که زائر در
زمانیکه در ان روضه عرش درجه و حائر منوره
معطره حاضر شود چنین عرض نماید نظر بزیارت
هفت حدیث در روضه عرش درجه امام هشتم

وقف کتابخانه آستان قدس رضوی (ع)
اهدائی بنیاد شادروان حسین کی استوان

وقبله هفتم تا از ذکر مناقب وفضائل انسرور اورا
رقتی حاصل وفیضی کامل حاصل شود وقبل از ذکر
ان یکی از زیارات ماثوره وجیزه را ایراد نمودم
تا جامع فضیلتی وحاوی کفلین کرده قال
الصادق ع یا مفضل اذا اتیت قبر الحسین بن علی
فقف بالباب وقل هذه الکلمات فان لک بکل
کلمة کفل من رحمة الله فقلت وما هی جعلت
فداک قال تقول السلام علیک یا وارث آدم
صفوة الله السلام علیک یا وارث نوح نبی الله
السلام علیک یا وارث ابرهیم خلیل الله السلام
علیک یا وارث موسی کلیم الله السلام
علیک یا وارث عیسی روح الله السلام علیک
یا وارث محمد نبی الله السلام علیک یا وارث
علی ولی الله ووصی رسول الله السلام علیک
یا وارث فاطمة بنت رسول الله السلام علیک

یا وارث

یا وارث الحسن الرضی السلام علیک ایها الصدیق
الشهید السلام علیک ایها الوصی البار التقی السلام
علی الارواح التی حلت بفنائک واناخت
برحلک السلام علی ملائکة الله المحدقین
بک اشهد انک قد اقمت الصلوة واتیت
الزکوة وامرت بالمعروف ونهیت عن
المنکر وعبدت الله حتی اتیک الیقین
السلام علیک ورحمة الله وبرکاته فاذا
سلمت علی القبر فالمس بیدک وقل السلام
علیک یا حجة الله فی سمائه وارضه وبعد
مبغرمایند پس مبروی وبنماز مشغول میشوی
وهر رکعتی که بجای میاوری مثل ثواب
کسی دارد که هزار حج وهزار عمره وهزار
بنده ازاد کرده باشد وهزار مرتبه از برای

خدا جهاد ایستاده باشی یا نبی یا پیغمبر مرسلی و
زیارت تالیف خود حضرت ابن است بسم
الله الرحمن الرحیم السلام علیک یا سفینة النجاة
ومصباح الهدایة وزین الارضین والسموات
السلام علیک یا من جعل الله قبته قبلة الاسلا
وشرف الله بفضل زیارات فی لیالی الجمعة
انبیائه العظام بل ذکر الله تعالی مصائبک
لانبیائه وابکاهم کما نطق کلام الحکیم فی
قصة الخلیل والذبیح فی المنی بقوله و
فدیناه بذبح عظیم ولعظم مصائبک یا
مولای قال الخلیل انی سقیم واضطرب
لمصیبات ادم الصفی حین سمع فضلک
من جبرئیل ایها الشهید العطشان بقوله
ولو تراه یا ادم وهو یقول واعطشاه
وا

واقلة ناصراه حتی یحول العطش بینه وبین السماء
کالدخان وبکی الکلیم لمصیبتک والم اولاد
صغارک من الجوع والعطش کما قال الله تعالی
صغیرهم یمیته العطش وکبیرهم جلده منکمش و
بین الله تعالی لکلیمه حین مناجاته فضل
البکاء فی رزیتک ایها المظلوم الوحید
بقوله وعزتی وجلالی ما من رجل او
امراة سال دمع عینیه فی یوم عاشوراء
او غیره قطرة واحدة الا وکتب له اجر
مائة شهید ونجاة سفینة النوح بفضلک
مشهورة فی الخافقین وشرف عیسی و
یحیی ومن جملة الانبیاء بمصائبک معروف
فی العالمین ولذا قال اسماعیل صادق
الوعد لی اسوة بالحسین کیف لا وقد

قال جدك حسين مني وانا من حسين مولاي مولاي
انت الذي اخبر الله تعالى بشهادتك في تأويل
ام الكتاب حيث ابتدء كتابه العظيم بذكره و
قال الم ذالك الكتاب وايضا ومن قتل
مظلوما نزلت في قتلك ايها المظلوم الوحيد
وكذا بأي ذنب قتلت شاهدة في شهادتك
ايها المعصوم الشهيد وايضا ولتعلن علوا
كبيرا ولا عدوان الا على الظالمين وكذا
كهيعص في عظم رزيتك من الشاهدين
وكفى في فضلك ان الله تعالى زائرك
في ليالي الجمعة وذاكر مصائبك لانبيائه
العظام المكرمين وانه تعالى ولي دمك
ولذا دفنك في بيته وهو قلوب المؤمنين
وهو بيت الله وعرش الرحمن كما في قول
الصادقين

الصادقين ولا تزال تضطرب القلوب في رزيتك
الى يوم القيام بل قلوب ماسوى الله مضطربة
وكئيبة لمصائبك العظام وكربلائك مزار
الانبياء وملجاء الاصفياء وقبلة الاولياء
ايها السيد الاجل لانه نور وما من نبي الا وقد زار
كربلائك ووقف عليها وقال انك لبقعة
كثيرة الخير فيك يدفن القمر الازهر وهي روضة
من رياض الجنة ومنها معراج الملائكة الى
السماء فليس في عالم الامكان من ملك مقرب
ولا نبي مرسل في الصباح والمساء الا و
يسئلون الله تعالى لان يأذن لهم لزيارتك يا
مولاي ففوج ينزل الى بقعتك وفوج
يعرج الى الملكوت الاعلى مولاي مولاي
بابك باب الله ومن زارك كانما زار الله

ومرقدك في بيت الله ولا يطلب ثارك الا الله
ومن توجه اليك فقد توجه الى الله ومن
احبك فقد احب الله ومن ابغضك فقد
ابغض الله مولاي مولاي انت الذي
خلق من نور مقدسك جميع الجنة و
الرضوان ولذا قال في حقك جدك
سيد الانس والجان اني اشم رائحة
الجنة من الحسين وهو زين عالم الامكان
ومن ترك زيارتك ان دخل في الجنة
كان من الضيفان ومن احب ان يكون
مسكنه وماويه في الجنان فلابد ان
لا يترك زيارتك ايها المظلوم العطشان
واقشعرت لمصيبتك اظلة العرش مع اظلة
الخلائق وسكان الجنان واقيمت لك

المأتم

٧٤

المأتم في اعلا عليين ولطمت عليك الحور العين و
من سره ان يكون يوم القيمة على موائد النور
فليكن من زوارك لانهم في غاية السرور و
يتزاورون تحت العرش حديثك ومحلك على
الجنة والحور والقصور فوقيهم الله يومئذ شر
ذلك اليوم ولقيهم نضرة وسرورا ان هذا
لهم جزاء لزيارتك قبرك وكان سعيهم
مشكورا مولاي مولاي انت الذي هو
معدن الخضوع والخشوع والانكسار ومن
خضوعك وخشوعك ظهر الخضوع والانكسار
في جميع الاقطار ولذا جعل الله تعالى من خصائص
قبرك اجابة الدعاء بل ضمن لقضاء حوائج
الزائرين ابوك علي المرتضى وقال مناديا لهم
اني ضامن لقضاء حوائج الزائرين فطوبى لمن

كان ضامن قضاء حوائج امير المؤمنين مولاي
مولاي انت الذي تبكي عليك السموات و
سكانها والجبال وخزانها والبحار وحيتانها
ومكة وبنيانها والجنان وولدانها و
البيت والمقام والمشعر الحرام والحطيم و
الزمزم والمنبر المعظم والنجوم الطوالع و
البروق اللوامع وما يرى وما لا يرى
من خلق ربنا مولاي من زارك او بكى
لرزيتك فقد انتصر لامك فاطمة الزهراء
اذ هي عليها السلام تحضر مجلس مصيبتك و
مرقدك وتنظر زائرك وتبكي ومعها
الف نبي والف صديق والف شهيد و
الف الف من الكروبين يساعدونها
على البكاء عليك ايها الامام الوحيد و
ما

واقطارها والارض [illegible]

وما تسكن من البكاء عليك حتى يأتيها جدك
المصطفى فيقول يا بنتي قد ابكيت اهل السموات
العلى وشغلتهم عن التسبيح والتقديس والذكر
والدعاء فكفي يا بنتي حتى يقدسوا فان الله
بالغ امره كما شاء وامك تسأل الله لهم من كل
خير والخير في زيارتك اكثر من ان يحصى و
تبكي لزائريك بعد موتهم وتدعوا لهم و
تقيم عزاءهم الى يوم القيام ترحما لهم وبيانا
لفضل زيارتك يا سيد الانام فطوبى لمن تدعوا
في حقه فاطمة الزهراء وتبكي وتقيم عزاءه ما
دامت الارض والسماء مولاي واذا حضرت
امك مجلس مصيبتك بالحزن والبكاء نظرت
الى الباكين صاحت وشهقت في رزيتك
البتول العذراء وتزلزلت الجحيم وكادت ان

زبانيتها

تخرج زبانيتها واضطربت خزنتها لكي لا تحرق الارض
الارض والسماء وخافوا ان تخرج منها زبانيتها
او اضطربت بشرر دخانها فتحرق اهل الارض
فحفظوها ما دامت باكية وزجروها و
يوثقون ابوابها مخافة على اهل الارض فلا
تسكن حتى تسكن املك يا مولاي فوالمجاه
من هذه الرزية الكبرى وان البحار من
بكائها كادت ان تنشق فيدخل بعضها
على بعض وما من قطرة منها الا بها ملك
موكل اذا سمع صوتها يحفظونها بالشدة و
الغلظ مخافة ان تغرق اهل الدنيا وما فيها
ومن على وجه الارض بل الملائكة يبكون
ويدعون ويتضرعون وكذا سرادقات العرش
وحملته يرفعون الاصوات بالصلوة على جدك

يرفعون ويدعون

ويدعون ويخافون على اهل الدنيا من العقاب و
العقاب ولو ان صوتا من اصواتهم يصل الى
الارض لصعق اهل الارض كلهم من العذاب
مولاي مولاي انت الذي كنت وارثا
لمصاب جميع النبيين واهل بيتك وزيد لمصاب
اهل بيتنا المرسلين بل صغر عند رزيتك جميع
مصائب المبتلين ولقول ولاتك وولايه
ابيك امير المومنين نجي الله يونس عليه السلام
حين التقمه الحوت وهو كان من المسبحين فنبذه
بالعراء وانبت عليه شجرة من يقطين فوا
حزناه لمصيبتك ايها المنبوذ بالعراء والمسلوب
الطعين وكان يقطينك ظل الرماح وسيوف
المشركين وغسلت دمع عيون الناعين من

المجتبى وكافورك تراب حوافر خيول المنافقين
وتابوتك عيدان رماح الظالمين ولم يسمع
بمثل مصيبتك العظمى من اهل الارض والسماء كما
قال في حكاية زيارتك اخوك المجتبى لا يوم
كيوم مصيبتك ايها الامام المظلوم ولا ليل
كليل شهادتك ايها الامام المعصوم مولا
مولاي انت الذي قلت قبل الشهادة انا
واهل بيتي واصحابي اول قتيل هذه الامة
ولا يهنئ لبني امية ملكهم حتى يقتلوني
بالمحنة فلو قد قتلوني لم يصلوا جميعا
حتى تقوم الساعة وقلت يا مولاي حين
الوداع لاهل بيتك واختك زينب المظلومة
يا اختي ائتني بثوب عتيق لا يرغب فيه
احد

احد من العسكرين لاني مقتول ومسلوب عند
الرحلتين وقالت بنتك سكينة المظلومة يا
ابت استسلمت للموت فردنا الى الحرمين
وقلت في جوابها كيف لا يستسلم للموت
من لا ناصر له من الفريقين وهيهات هيهات
لو ترك القطا لنام في الليالي طرفة عين
مولاي مولاي انت الذي قلت زائره
للزائرين من زارني كنت اول ليلة دفنه
في قبره من الحاضرين فطوبى لمن كنت انت
مولاه وزائره في ليلة دفنه وعنه من
الراضين وجدك وابوك وامك واخوك
واولادك له من الداعين مولاي مولاي
انت سيد ورئيس علي وعلى جميع الخلائق

في الدنيا ويوم القيمة وعالم الجنان اذ الخلايق
زائرك في الدنيا وشفاعتك يوم القيمة
ناظرون وتراب قبرك ضياء ونور
لاهل الخلد والرضوان وقال جدك
الحسن والحسين سيدا شباب اهل الجنة
فطوبى ثم طوبى لمن كنت انت رائيه
وسيده ومولاه في جميع عوالم الامكان
مولاي مولاي قال ولدك المظلوم
سيد الساجدين اتخذ الله تعالى ارض
كربلا حرما امنا مباركا للعالمين قبل ان
يخلق الله ارض الكعبة ويتخذها حرما
وملجأ للمتوسلين باربعة وعشرين الف
عام ولا تزال كانت من الخاضعين و
يوم القيمة رفعت بتربة نبيها نورانية

صافية فجعلت في افضل روضة من رياض الجنة و
لا يسكنها الا النبيون واولوا العزم من المرسلين و
انها لتزهر بين رياض الجنة كما تزهر الكوكب
الدري بين الكواكب لاهل الارض ولا
تستطيع اهل الجنان ان يملؤا اعينهم منها
لشدة البهاء والنور والضياء وهي تنادي
انا ارض الله المقدسة الطيبة المباركة التي
تضمنت جسد سيد الشهداء ٥ شعر يا قبر
طف سقاك الله رحمته ٥ ماذا تضمن من
الخيرات يا طف ٥ يا قبره انت قبر قد تضمنه
حلم وعلم وتطهير وتنظيف ٥ فمرابابك مغبوط
بجثته ٥ وبالملائكة الاطهار محفوف ٥
طابت بقاعك ان الملائكة زائرتك الف
عام قبل ان يدفن فيك جسد الحسين ع و
في ترابك تسعة فضائل عظيمة والبها يجلج

جميع الخافقين يا ارض المقدسة انت سيدة
اراضي الدنيا والاخرة كما ان ماء فراتك سيد
المياه في الدنيا والاخرة ويجري الله تبارك
وتعالى في فراتك ميزابين من الجنة وما
من نهر في شرق الارض وغربها كان منه
اعظم بركة ويدخل الله تعالى فيه كل ليلة
ثلث مثاقيل من مسك الجنان ويسقط الله
تعالى فيه ايضا كل يوم سبع قطرات من
مياه النعيم والرضوان وما اغتمس فيه ذو
عاهة الا برئ من العاهة وما حنك به
احد ولده الا كان للائمة شيعة وهو
المقصود من الماء المعين وشاطي الواد
الايمن الذي ذكرها الله تعالى في القران

كما

کتابخانه آستان قدس رضوی (ع)

كما انت البقعة المباركة التي كلم الله تعالى فيك
مع موسى بن عمران وعليك قبة الاسلام
التي نجى الله تعالى بفضلك المؤمنين الذين
امنوا مع نوح في الطوفان وكل نبي عبر
فيك وردت عليه مصيبة وبلية لكي
تطلعوا عما يقع فيك بالحسين المظلوم و
عترته الطيبة نظم كربلا لا زلت كربا و
البلاء نال كم فيك البلا اهل الولاء
كم جرت فيك دماء طاهرة كم هوت
فيك نجوم باهرة كاد قلبي ذاب من
ذكراهم ليتني لاقيت ما لاقاهم مولاي
مولاي واحزناه من مصيبة اهل بيتك
واولادك سيما سيد الساجدين مع

أنه كان عليلا جعلوا في عنقه الجامعة ويداه
مغلولتان الى عنقه واوداجه تشخب دما
من سلاسل الظالمين وا مصيبتاه لما
ورد بجسمه الشريف في الكوفة والشام
من المعاندين ينادي ذليلا في دموع
أنه كان مالك رقاب العالمين المشدود
رجله الشريف بسلسلة ثقيلة صعبة من
المنافقين بحيث جرحت رجلاه وظهر
عظماه ولم يبدل الى ثلث سنين و
احضروه في مجالس الادعياء مع اهل
بيتك على روس الاشهاد موثقين و
في الليالي كانوا من شدة الجوع والبرد
وخوف القتل الى الصبح مرتجفين ولتذكر
عظم

وكان دائما كئيبا
وحزينا مهموما
[illegible] بالحنين والشوق

عظم مصيبتك بكى ولدك عليك اربعين سنة
وما وضع طعام بين يديه الا بكى وقال
قتل ابن رسول الله جوعانا وكلما احضروا له
ماء بكى وقال قتل ابن رسول الله عطشانا
وقال مرارا انا ابن من قتل صبرا وكفى بذلك
فخرا مولاي مولاي زيارتك فرض و
لازم بمذهب العاشقين وافئدة الناس
تهوي اليك سيما قلوب المشتاقين ومن
ترك زيارتك ليس من المحبين بل كان ناقص
الايمان والدين وهو عاق رسول الله و
وصيه والائمة الطاهرين وليس له في الجنة
مكان معلوم وان دخل فيها كان من الضيفان
بل كان دون المؤمنين فيها وله الحسرة

وحوم خيرا كثيرا كما قال به الصادقان والاخبار
فيها مستفيضة حتى قالا مروا شيعتنا بزيارة
الحسين فان زيارته مفروضة ومن ترك
زيارة الحسين فليس هو لنا بشيعة وهو
من اهل النار ونقص الله تعالى من عمره
سنة ويدعو للزائر جميع الانبياء و
الملائكة والائمة الطاهرين سيما الصادق
حين دعا لهم في سجوده وقال لمعوية بن
وهب داعي زائر الحسين في السماء اكثر
مما في الارض ويدعو لهم بقوله اللهم
اغفر لي ولاخواني ولزوار قبر الحسين
فارحم تلك الوجوه التي غيرتها الشمس
وارحم تلك الخدود التي تقلبت على
حفرة

حفرة ابي عبد الله الحسين وارحم تلك الاعين
التي جرت دموعها رحمة لنا وارحم الصرخة
التي علت في مصيبتنا فطوبى لمن كان داعيه
الصادق عليه السلام والائمة المعصومون
ويترحم عليه حملة العرش والملائكة المقربون
مولاي مولاي غفر الله تعالى لزائرك
ما تقدم وما تاخر من ذنبه العظيم كما قال
مولانا وسيدنا موسى بن جعفر الكاظم
الحليم بل غفران الذنوب حظ الادنى
من ثواب زيارتك ايها السيد الاطهر كما
قال ع ادنى ما يثاب به زائر الحسين ع
بشاطئ الفرات ان يغفر له ما تقدم من
ذنبه وما تاخر يا ابن رسول الله صلى الله
عليه وآله اشفي بزيارتك غفران ذنوبي
وذنوب والدتي واسئلك اتيان
الموعود في المواطن الثلث اول ليلة

دفني كما وعدتني وفي تحت العرش لتحدثني
وفي درجات الجنان لترافقني مولاي
مولاي قال ولدك الرضا من زار
قبر ابي عبد الله بشط الفرات كان كمن
زار الله فوق عرشه العظيم ومن جلس في
مجلس يحيى فيه امرنا لم يمت قلبه يوم يموت
فيه القلوب الرمم وقال ع يا ابن الشبيب
ان كنت باكيا على شيء فابك على جدي
الحسين ع فانه ذبح كما يذبح الكبش وقتل
معه ثمانية عشر رجلا لم يكن لهم شبيه
في الخافقين مولاي مولاي ولدك
الرضا اقام مجلس مصيبتك وانعم لذاكرها
في زمانه واوانه فقال يا دعبل مرحبا
بمادحنا

بمادحنا ومحبنا مرحبا بناصرنا بنفسه ولسانه
وبعد ذلك خلع ثوبه الشريف وانعم
عليه الف دينار مولاي مولاي قال
ولدك ابو جعفر الجواد ان جدي
الحسين عليه الاف التحية الى يوم
التناد كلما اشتد عليه في يوم العاشورا
الحرب والقتال وصب عليه تواتر
المحن والالام والاسقام من فرق
الضلال كان وجهه الشريف لرضائه
بقضاء الله منبسطا وقلبه وجميع اركانه
لتسليم امر الله مطمئنا ولا يزال يقول
لاصحابه العظام صبرا بني الكرام لان
ابواب الجنة لكم مفتحة فعجلوا الى دار
السلام مولاي مولاي شوقك الى

لقاء الله سيما في يوم عاشورا وحبك
لطلب مرضات الله سيما حين تلطخ جسدك
الشريف بالدماء شوق الحجيج الى الصفا
وحب المريض الى الشفا وكمال السرور
والضحك فيك حين توجه السهم لقتلك
مشهور بين المشتاقين بل جميع جراحات
جسدك في تلك الحالة كانت ضاحكة
متبشرة بلقاء الله بمذهب العاشقين
ومن بعض كما انك يا مولاي في غاية
حبك للقاء الله وشوقك لطلب
مرضات الله نظم تركت الخلق طرا في
هواكا ۞ وايتمت العيال لكي اراكا ۞
فلو قطعتني في الحب اربا ۞ لما حن

الفؤاد

الفؤاد الى سواكا مولاي مولاي بحق
محبتك في الله وشوقك لرضاء الله ان
لا تردني من حب قتلك خائبا نظم
أحبابنا الان من رحال ومن رحل
من دون بابك الحلقة مولاي مولاي
وقال ايضا ولدك الجواد عليه السلام
الاف الجنة الى يوم المعاد في فضل
زيارتك في ليلة ثلث وعشرين من
شهر رمضان من زار قبر جدي الحسين
فيها في اي مكان وتوجه اليه بالسلام
صافحه اربع وعشرون الف نبي و
ملك كلهم ماذونون لزيارتك في تلك

الليلة عن الحكيم العلام مولاي مولاي ما
احسب في صحيفتي عملاً ارجى عندي
من زيارتك ايها العزيز الباري كما
قال في ثواب زيارتك والصلوة
عند مرقدك ولدك علي بن محمد
العسكري من خرج من بيته يريد زيارة
الحسين واغتسل من الفرات كتبه الله
من المفلحين فاذا حضر عند مرقده و
سلم عليه السلام كتب من الفائزين
فاذا فرغ من صلوته اتى له ملك فقال
ان خاتم النبيين يقرئك السلام ويقول
غفر الله ذنوبك فاستانف العمل بازائر
الحزين واستاجره في عرض اجر الغزو

يعني الهادي

في

في حقه في حائرك وتسئل الله تعالى فيه
ان تشفيني من مرضي ببركة مضجعك و
روضتك مولاي مولاي ذنوبي
مثل عدد النجوم وقطر الامطار وورق
الاشجار وثقل الارضين والجبال و
اكثر من قطرات مياه البحار ولو جعلت
في الميزان يوم القيمة اخاف ان ينكسر
لثقلها وان افتضح بين الخلائق سيما
اهل الكبائر والضلال وليس لي وسيلة
الى محوها وغفرانها الا بالتوسل بك و
بزيارتك والالتجاء بمرقدك والصلوة
عند مضجعك والدعاء في حائرك كيف
لا وقد ورد اكثر من ما يحصى ثبت من

اولادك الطاهرين ان زيارة الحسين عليه
السلام يحبط الذنوب جميعا وكتب الله
زائرك في اعلا عليين مولاي مولاي
قال ولدك الحسن العسكري في فضل
زيارتك في يوم الاربعين ان زيارة
جدي الحسين في هذا اليوم من علائم
المومنين ولا يتم الايمان الا بزيارتك
والتوسل بمرقدك يا ابن امير المومنين
ومن ترك زيارتك فهو من اهل النار
وكان منتقص الايمان والدين مولاي
حقك معظم على الاسلام والمسلمين
فزيارتك والبكا على رزيتك لازم
لكل من انتسب بهذا الدين والا كان
تاركا

کتابخانه آستان قدس رضوی (ع)

تاركا لاداء حقك وكان يوم القيمة من
الخاسرين وعاق رسول الله والائمة الطاهرين
نظم ه الكفي المصاب على الاسلام كلكله
فكل منتسب للدين مكتئب مولاي مولاي
قال ولدك القائم عجل الله فرجه مرثيا
زائرا في مصيبتك في زيارة المقدسة المشهورة
فلئن اخرتني الدهور وعاقني عن نصرك
المقدور ولم اكن لمن حاربك محاربا
ولمن نصب لك العداوة مناصبا فلاندبنك
صباحا ومساء ولابكين لك بدل
الدموع دما حسرة عليك وتاسفا
على ما دهاك وتلهفا حتى اموت بلوعة
المصاب وغصة الاكتئاب مد جحدت
من صبرك ملائكة السموات فاحدقوا

بك من كل الجهات واثخنوك بالجراح وحالوا
بينك وبين الرواح ولم يبق لك ناصر و
انت محتسب صابر تذب عن نسوتك
واولادك حتى نكسوك عن جوادك
فهويت الى الارض جريحا تطؤك
الخيول بحوافرها وتعلوك الطغاة
ببواترها قد رشح للموت جبينك و
اختلف بالانقباض والانبساط شمالك
ويمينك تدير طرفا خفيا الى رحلك و
بيتك وقد شغلت بنفسك عن ولدك
واهاليك واسرع فرسك شاردا الى
خيامك قاصدا محمحما باكيا فلما رأين

النساء

النساء جوادك مخزيا ونظرن الى سرجك عليه
ملويا برزن من الخدور ناشرات الشعور
على الخدود لاطمات الوجوه سافرات و
بالعويل داعيات وبعد العز مذللات
والى مصرعك مبادرات والشمر جالس
على صدرك ومولغ سيفه على نحرك
قابض على شيبتك بيده ذابح لك بمهنده
قد سكنت انفاسك ورفع على القنا
راسك وسبي اهلك كالعبيد وصفدوا
في الحديد فوق اقتاب المطيات تلفح
وجوههم حر الهاجرات يساقون في البراري
والفلوات ايديهم مغلولة الى الاعناق
يطاف بهم في الاسواق فويل للعصاة الفساق

حواسك وخفيت

87

بسم الله الرحمن الرحیم فی معانی العین من کلام حقیر شفیق

ابتدا کردم بنام خالق حی ودود	نیست کس منکر که او باشد سزاوار سجود
بعد از نعت نبی و اهل بیتش گو بیت	تا نزده معنا ز معنیهای عین ای با وجود
لیک ناقص هستم از کنز اللغة این جمله را	تا نباشی از برایم این معانی را جحود
او بمعنای چشم باشد هم بمعنا چشمه است	هم بمعنای ذهب هم کفر او معنی نمود
هم چنین ابری که از قبله همی رو آورد	نیز باران در پیوسته بود ای اهل جود
باز آن شیئی که باشد مجتبی ای اهل حال	هم بمعنا شیئی ظاهر عین را او گفته بود
عین معنالیش کلامی گو بود معروف هست	قرص خورشید آمده باید نمائی ضبط زود
معنی دیگر بگویم از برایت ای عزیز	دیده بان و چشم بد اینهم هر دو را فرموده بود
آن برادر گو ز ام و باب یک آمد برا	باز هم گوسالهٔ گاو هست بگفته و شنوده
چشمه میزان بود معنای عین و هم دگر	گودی زانو در جای که نام هست و نام بود
همچنین مرد شریف و باز مرد خیرخواه	مرده را پیشنوز فی دیگر بخواه از فی شهود
معنی آن پولهای نقره شاهی با تمیز	قدری که زانپول بردار و نمایکسر تو خود
لیک از یک شخص استادی شنیدم این سخن	گو بود [illegible] پنجاه و یک معنای دیگر هم فزود
با وجود آنکه ناقص بود این مقدار را	از کتابی گواسی اللغة نام او ببود
فی در شب ۳ هم ز شهر ع تاریخ سال او	از قرار غین و شین و کاف و واو آمد عقود
م هر که این اشعار را خواند دعا دارم طمع	زانکه از بهر دعا این نظم را انشاء نمود

[illegible]

مخفی نماند در خدمت شما ... است که غرض و مرضی از نوشتن این چند نداشتم جز اینکه خواستم که در این اوراق خط بنده هم یادگار باشد که شاید برادران دینی این حقیر را بدو کلمه دعای خیر یاد فرمایند خصوصی برادر محترم معظم جناب آقا میرزا محمد روضه خوان حفظه الله تعالی حرره تراب اقدام الطلاب والمحصلین و نعال المؤمنین والذاکرین ع اکبر ابن حاجی علی اصغر کاشانی فی لیلهٔ

چهارشنبه ۱۳ ج ۱ ۱۳۲۷

دعای برتربت خواندن زمان بردشتن

اللهم ربّ هذه التربة المباركة الطاهرة وربّ
النور الذي انزل فيه وربّ الجسد الذي سكن فيه
وربّ الملائكة الموكلين به اجعله شفاء من
كلّ داءٍ

اللهم اجعله رزقا واسعا
وعلما نافعا وشفاءً من كلّ داءٍ وسقم

دعای برکت که در جمعه آخر ماه مبارک رمضان بکاغذ زرد
بنویسد و تبع این دو آیه شریفه را

ان تقرضوا الله قرضا حسنا یضاعفه لکم

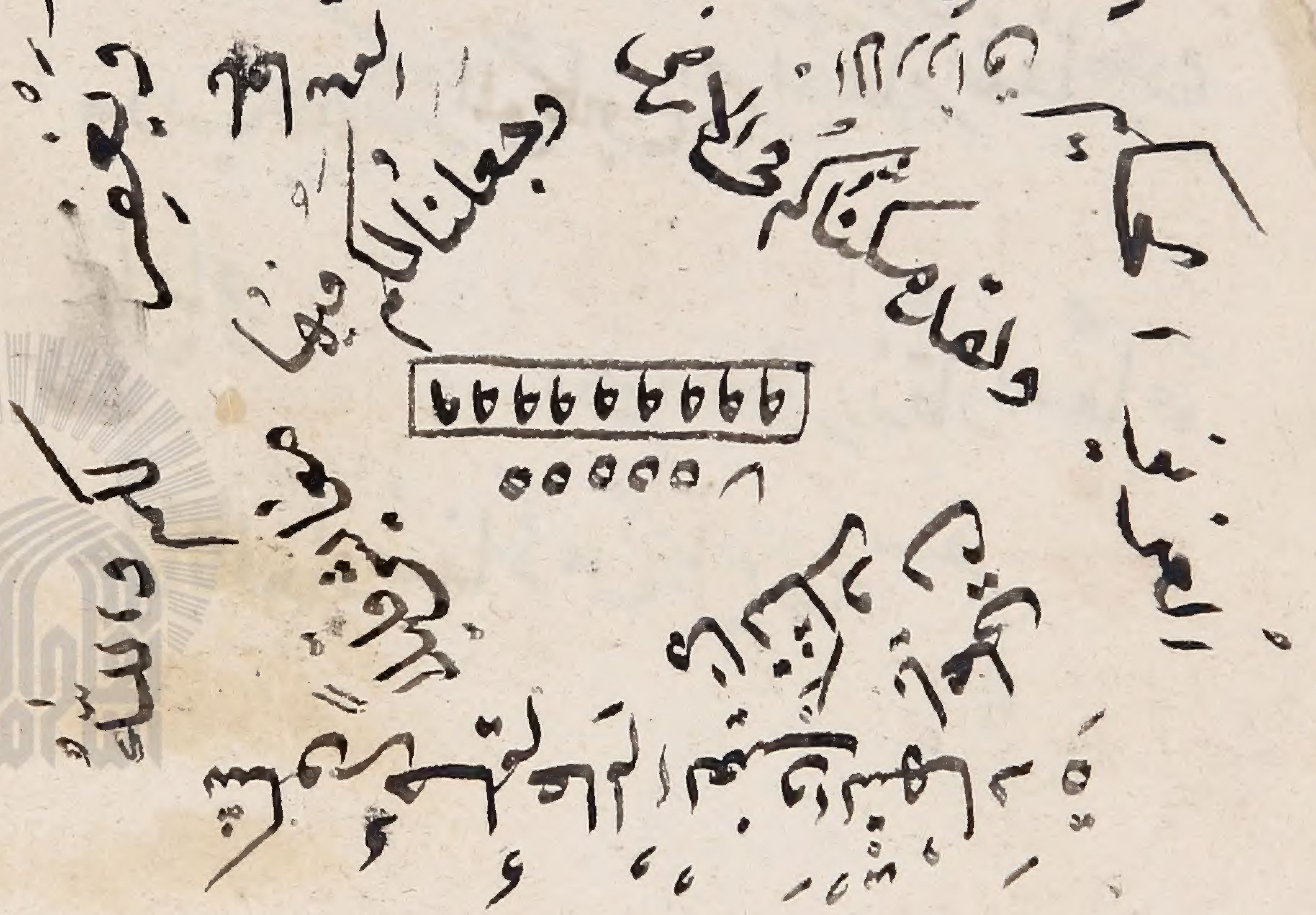

٨٨ طریقه نماز غفیله دو رکعت نشسته ما بین نماز مغرب و عشا رکعت اول
بعد از حمد آیه وذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر علیه
فنادی فی الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك انی کنت
من الظالمین فاستجبنا له ونجیناه من الغم وکذلك ننجی
المؤمنین در رکعت دوم بعد از حمد آیه وعنده مفاتح الغیب
التی لا یعلمها الا هو ویعلم ما فی البر والبحر وما تسقط من
ورقة الا یعلمها ولا حبة فی ظلمات الارض ولا
رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین و در دعای قنوت
بخواند اللهم انی اسئلك بمفاتح الغیب التی لا یعلمها الا
انت ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تقضی حوائجی
للدنیا والآخرة اللهم انت ولی نعمتی والقادر علی
طلبتی تعلم حاجتی اسئلك بحق محمد وآله لما قضیتها
لی یا ارحم الراحمین

بسم الله الرحمن الرحیم

در شب نیمه شعبان مابین نماز مغرب و عشا بدون واصله بنیت و یکبار بخوانند

جهت سلامتی تا شعبان دیگر چنانچه وارد شده و تجربه شده

بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انک علیم حلیم ذو اناة ولا طاقة لنا بحلمک یا الله یا الله الامان الامان الامان من الطاعون والوباء وموت الفجائة وسوء القضاء وشماتة الاعداء ربنا اکشف عنا العذاب انا مؤمنون

برحمتک یا ارحم الراحمین

جهت تب لرزه سه دانه مغز بادام بر دانه بنویسند دانه اول

بسم الله طاسوما دانه دوم الرحمن ماسوما دانه سوم الرحیم

ماسوما تا سه روز دانه بخورد در وقت ابتدای لرز بخورد ان شاء الله

رفع میشود بعون الله تعالی شک ننماورد

89

جهت لرزنخ اگر دختر نابالغ رشته باشد هفت لا و هفت گره بزنند و اول گره بگوید که ان انزلناه فی لیلة و بعد که پرسیدند تم سوره القدر را بخواند فلان بن فلان اسم بره عقدت بقی له و بیت الله من القرآن الی آخر بجای ان نخ بعد چون در پی بدوازده رسید و بکر دن صاحب نزله بیندد بعد از سه روز باز کند و حلد کند و به دریا اندازد

ان شاء الله رفع میشود

کتابخانه آستان قدس رضوی (ع)
اهدائی بنام شادروان حسین کی استوان